

KAJETAN BIENIECKI LECH A. CZERWIŃSKI

GROBY ŻOŁNIERZY POLSKICH SIŁ ZBROJNYCH

NA CMENTARZU WETERANÓW "FIELD OF HONOUR"
W POINTE CLAIRE, QC;

POLSKI INSTYTUT NAUKOWY W KANADZIE

KAJETAN BIENIECKI LECH A. CZERWIŃSKI

GROBY ŻOŁNIERZY
POLSKICH SIŁ ZBROJNYCH

NA CMENTARZU WETERANÓW
"FIELD OF HONOUR"
W POINTE CLAIRE, QC

WYDANIE DRUGIE
POPRAWIONE I UZUPEŁNIONE

POLSKI INSTYTUT NAUKOWY W KANADZIE
MONTREAL 2015

**Copyright @ Kajetan Bieniecki,
Lech A. Czerwiński
2015**

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, without permission.

Korekta biogramów, zmarłych w okresie
od 11 czerwca 2008 do 15 sierpnia 2014 roku
Maciej Głodowski

ISBN 978-0-986 8851-5-0

Wydawca
Polski Instytut Naukowy w Kanadzie
3479 Peel St. Montreal, QC, H3A 1W7
www.biblioteka.info
e-mail: info@biblioteka.info

Druk Nova Printing

*Polsko ty moja! gdy już nieprzytomni
Będziemy — wspomnij ty o nas ! o ! wspomnij
Wszak myśmy z twego zrobili nazwiska
Pacierz co płacze, i piorun co błyska*

Juliusz Słowacki, Poema Piasta Dantyszka

FUNDATORZY PIERWSZEGO WYDANIE

Do wydania książki przyczyniły się następujące instytucje:

Koło byłych Żołnierzy Armii Krajowej-Oddział Montreal.

Koło byłych Żołnierzy Armii Krajowej-ŚZZAK w Montrealu.

Le Groupe Arcop, Montreal.

Polonia Aid Foundation Trust, Londyn, UK.

Polska Fundacja Społeczno-Kulturalna w Quebecu, Montreal.

Stowarzyszenie Lotników Polskich 310 Skrzydło "Wilno",
Montreal.

Stowarzyszenie Polskich Kombatantów Koło Nr 7, Montreal.

Związek Weteranów Polskich im. Marszałka Józefa
Piłsudskiego, Montreal.

FUNDATORZY DRUGIEGO WYDANIE

Do wydania książki przyczyniły się następujące instytucje:

Fundacja Charytatywna Stowarzyszenia Polskich Kombatantów
w Kanadzie, Winnipeg

Polonia Aid Foundation Trust, Londyn, UK

Polska Fundacja Społeczno-Kulturalna w Quebec'u

SPIS TREŚCI

OD AUTORÓW	9
WYKAZ SKRÓTÓW	13
LISTA ZMARŁYCH	19
MAPA CMENTARZA	187
PLAN KOLUMBARIUM	190
SZKIC DOJAZDU NA CMENTARZ	191
ADRES CMENTARZA	192
BIBLIOGRAFIA	193

OD AUTORÓW

Cmentarz weteranów "Field of Honour" w Pointe Claire jest unikalnym cmentarzem w Kanadzie, bo spoczywają na nim sami weterani. Na innych cmentarzach kanadyjskich są tylko działki weteranów, ale cmentarze nie są ściśle weterańskie. Nad cmentarzem weterańskim w Pointe Claire i nad grobami weteranów na innych cmentarzach sprawuje pieczę fundacja Last Post Fund.

Cmentarz "Field of Honour" w Pointe Claire położony jest przy 703 Donegani, 23 km na zachód od Montrealu i 1 km na wschód od stacji kolejowej Beaconsfield. Został on założony w roku 1930. Jest na nim ponad 12 000 grobów, a pochowanych jest dotychczas około 18 000 weteranów, gdyż jest sporo grobów podwójnych. Wśród tych tysięcy jest 339 polskich grobów, rozsianych po całym cmentarzu. W tych 339 grobach pochowano 409 osób, gdyż 70 grobów jest podwójnych – rodzinnych. Lista zmarłych obejmuje polskie groby od 1932 r. do 25 czerwca 2003 r. włącznie. Cmentarz podzielony jest na sekcje, oznaczone dużymi literami. Są 32 sekcje, z czego 2 sekcje zawierają urny z prochami (sekcja PA i RG). Groby w sekcjach są numerowane wężym, a nie rzędami. Polacy pochowani są w 23 sekcjach. Pierwszym Polakiem, który spoczął na tym cmentarzu w roku 1932 jest kawalerzysta Pawłus Andrzej z 1 Pułku Szwoleżerów. Na tym "Field of Honour" – "Polu Chwały" znaleźli po tułaczym życiu wieczny spoczynek żołnierze z kampanii wrześniowej, norweskiej, francuskiej i libijskiej, żołnierze II Korpusu gen. Andersa, żołnierze 1 Dywizji Pancерnej, marynarze, lotnicy, spadochroniarze, cichociemni którzy skakali do Polski, żołnierze Armii Krajowej i Brygady Świętokrzyskiej, kobiety-żołnierze, łączniczki, szyfrantki i sanitariuszki, żołnierze, którzy przeżyli sowieckie łagry,

niemieckie obozy koncentracyjne i jenieckie. Wszyscy oni należeli do ofiarnego i bardzo pięknego pokolenia, walczącego o wolność podczas pierwszej i drugiej wojny światowej.

Mozaika żołnierzy – weteranów z "Field of Honour" jest częścią naszej historii, którą chcemy przekazać następnym pokoleniom. Praca niniejsza oparta jest na rejestrze cmentarnym "Last Post Fund", książkach pogrzebów polskich parafii motrealskich, deklaracjach członkowskich organizacji kombatanckich, na otrzymanych relacjach i na dokumentach w posiadaniu rodzin.

Na nagrobkach stopnie wojskowe podane są w języku angielskim. W pracy naszej stopnie wojskowe w języku angielskim zostawiliśmy tylko lotnikom. Stopnie innych broni przetłumaczyliśmy na język polski i podaliśmy takie stopnie, jakie mieli zmarli w chwili demobilizacji, a nie zawsze pokrywają się one ze stopniami na nagrobkach. Sergeant (Sgt) w armii brytyjskiej, w przeciwieństwie do lotnictwa, odpowiada polskiemu plutonowemu. Jeżeli nie potrafiliśmy skonfrontować stopnia *sergeant* na nagrobku z polskimi dokumentami, przetłumaczyliśmy "sergeant" na sierżanta. Na niektórych nagrobkach po nazwisku podane są tylko wysokie odznaczenia brytyjskie. Odznaczenia polskie nie są podane. W pracy naszej podaliśmy odznaczenia bojowe od Krzyża Walecznych wzywając tylko tym zmarłym, o których znaleźliśmy dane w publikacjach lub otrzymaliśmy informacje od rodzin.

Praca ta posiada luki, gdyż nie wszystkie rodziny zmarłych potrafiliśmy odnaleźć. Nie wszystkie też rodziny, których adresy potrafiliśmy odszukać, odpowiedziały nam na nasz apel z prośbą o przysłanie dokumentów i udzielenie informacji.

Dziękujemy gorąco wszystkim, którzy w tej pracy przyszedli nam z pomocą.

Życzliwa i uczynna, p. Carolyn Ross, studentka Uniwersytetu McGill, która w czasie wakacji pracowała

dla fundacji Last Post Fund w zarządzie cmentarza, poświęciła wiele czasu i benedyktyńskiej pracy, szukając dla nas w rejestrze cmentarnym polskich nazwisk. Dziękujemy również p. Francis Lamarre, zarządcy cmentarza za cierpliwość w udzielaniu informacji i za dyskietkę planu cmentarza. Dyskietka ta umożliwiła nam zrobienie map sekcji cmentarza, gdzie są pochowani polscy weterani. Załączone mapy ułatwią, więc zwiedzającym poruszanie się po tym cmentarzu. Składamy podziękowania p. B. Kroll z Ministry of Defence W. Brytanii za weryfikacje i za przebieg służby polskich marynarzy. Serdecznie dziękujemy p. Betty Clements, historykowi i autorce książki *Polish War Graves - Newark on Trent Cemetery*, niezastąpionej w wyszukiwaniu informacji. Wyrażamy swoją wdzięczność OO. Franciszkanom polskich parafii, którzy udostępnili nam do wglądu książki pogrzebów i zrobili kopie interesujących nas stron. Dziękujemy również Panom Prezesom organizacji kombatanckich za kopie deklaracji członkowskich zmarłych członków. Pragniemy serdecznie podziękować wszystkim Rodzinom, które odpowiedziały na nasz apel i nie tylko przysłały nam relacje, ale również cenne dokumenty. Wdzięczni będziemy za sprostowania i konstruktywne uwagi, które prosimy wysyłać na adres: Kajetan Bieniecki lub Lech A. Czerwiński c/o Polish Institute & Library 3479 Peel St., Montreal, QC H3A 1W7.

Kajetan BIENIECKI

Lech A.CZERWIŃSKI

Montreal, czerwiec 2003 r.

WYKAZ SKRÓTÓW

AC1	Aircraftman 1 (st.strz.)
AC2	Aircraftman 2 (strz.)
ACW2	Aircraftwoman 2 (strz.)
A.M.I.C.E.	Associate Member of the Institution of Civil Engineers
AK	Armia Krajowa
APW	Armia Polska na Wschodzie
ASSR	Awtonomnaja Sowietskaja Socjalistyczna Rzespublika
AZS	Akademicki Związek Sportowy
Bat.	Bateria
bomb.	bombardier
DFC	Distinguished Flying Cross
DFM	Distinguished Flying Medal
DGren	Dywizja Grenadierów
DOK	Dowództwo Okręgu Korpusu
DP	Dywizja Piechoty
DPanc	Dywizja Pancerna
drag.	dragon
DSK	Dywizja Strzelców Karpackich
DSP	Dywizja Strzelców Pieszych
Dtwa	Dowództwa
dypl.	dyplomowany
Dyw.	Dywizjon
Fitt.2.E	Fitter 2 Engine (strz.)
F/Lt	Flight Lieutenant (kapitan)
F/O	Flying Officer (porucznik)
F/Sgt	Flight Sergeant (st.sierz)
gen.	generał
Gestapo	Geheime Staatspolizei

Gł.	Główna
G.O.	Grupa Operacyjna
gren.	grenadier
Gułag	Głównoje Uprawlenije Łagierej
IPMS	Instytut Polski i Muzeum gen. Sikorskiego
IRO	International Relief Organisation
JU	Junkers
kan.	kanonier
Karp.	Karpacki
Kaw.	Kawalerii
KG	Komenda Główna
KGL	Komenda Główna Lotnicza
KMC	King's Medal for Courage
kmdt	komendant
KN	Krzyż Niepodległości
Komp.	Kompania
KOP	Korpus Ochrony Pogranicza
KPK	Kongres Polonii Kanadyjskiej
kpr.	kapral
kpt.	kapitan
Kres.	Kresowa Kresowy
KU	Komenda Uzuppełnień
KW	Krzyż Walecznych
KWx2	Dwukrotny Krzyż Walecznych
Kwat.	Kwatera
KWC	Kierownictwo Walki Cywilnej
LAC	Lance-corporal (st.strz.)
Leg.	Legionów
łącz.	łączniczka
mar.	marynarz
ME	Messerschmitt
mech. pokł.	mechanik pokładowy
M.I.C.E.	Member of the Institution of Civil Engineers
mjr	major
mł. kmdtka	młodsza komendantka

MS	Motor Ship
Mot.	Motorowy
MU	Maintenance Unit
naw.	nawigator
NKWD	Narodnyj Komissariat Wnutriennich Dieł
npla	nieprzyjaciela
NSZ	Narodowe Siły Zbrojne
N.W.	Naczelny Wódz
OBE	Order of the British Empire
obl.	oblast – jednostka adm. (województwo)
obs.	obserwator
ognm.	ogniomistrz
ORP	Okręt Rzeczypospolitej Polskiej
OTU	Operational Training Unit
PAC	Pułk Artylerii Ciężkiej
PAK	Pułk Artylerii Konnej
PAL	Pułk Artylerii Lekkiej
PAM	Pułk Artylerii Motorowej
PAPlot.	Pułk Artylerii Przeciwlotniczej
PAPanc.	Pułk Artylerii Przeciwpancernej
pchor.	podchorąży
PCK	Polski Czerwony Krzyż
piel.	pielęgniarka
pil.	pilot
PKPR	Polski Korpus Przystosowania i Rozmiesz- czenia
P.Lot.	Pułk Lotniczy
plut.	plutonowy
płk	pułkownik
P/O	Pilot Officer (podporucznik)
por.	porucznik
por. mar.	porucznik marynarki
POW	Polska Organizacja Wojskowa
pow.	powiat
P.P.	Pułk Piechoty
P.Panc.	Pułk Pancerny

ppłk	podpułkownik
PPomA	Pułk Pomiarowy Artylerii
ppor.	podporucznik
PRL	Polska Rzeczypospolita Ludowa
ps.	pseudonim
P.S.K.	Pułk Strzelców Konnych
PSZ	Polskie Siły Zbrojne
PUC	Polish University College
P. Uł.	Pułk Ułanów
PWSK	Polska Wojskowa Służba Kobiet
PZL	Polskie Zakłady Lotnicze
QC	Quebec
RAF	Royal Air Force
RAFFC	Royal Air Force Ferry Command
RP	Rzeczypospolitej Polskiej
rtm.	rotmistrz
san.	sanitariuszka
Sanit.	Sanitarna
saper.	saper
SGGW	Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego
Sgt	Sergeant (plut. w armii, sierż. w lotnictwie)
sierż.	sierżant
S/Ldr	Squadron Leader (major)
SP	Szkoła Podchorążych
Spad.	Spadochronowa
SPBr.Panc.	Szkoła Podchorążych Broni Pancernej
SPK	Szkoła Podchorążych Kawalerii
	Stowarzyszenie Polskich Kombatantów
SPLdM	Szkoła Podoficerów Lotnictwa dla Mało- letnich
SPLot	Szkoła Podchorążych Lotnictwa
SPP	Szkoła Podchorążych Piechoty
SPRA	Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii
SPRK	Szkoła Podchorążych Rezerwy Kawalerii
SPRP	Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty
SPRS	Szkoła Podchorążych Rezerwy Saperów

Sqn	Squadron (dywizjon)
SS	Schutzstaffeln
	Steam Ship
strz.	strzelec
st. sierż.	starszy sierżant
st. strz.	starszy strzelec
SZP	Służba Zwycięstwu Polski
Szt.	Sztab
Szw.	Szwadron
szwol.	szwoleżer
Trans.	Transportowej
TNRP	Tymczasowa Narodowa Rada Polityczna
UNRRA	United Nations Relief & Rehabilitation Administration
VM	Virtuti Militari
WAAF	Women's Auxiliary Air Force
wachm.	wachmistrz
W/Cdr	Wing Commander (ppłk)
wlkj	wielkiej
Włkp.	Wielkopolskiej
W/O	Warrant Officer (chorąży)
woj.	województwo
Woł.	Wołyńska
WP	Wojsko Polskie
WSH	Wyższa Szkoła Handlowa
WZDW	Warszawska Żeńska Drużyna Harcerska
z cenz.	z cenzusem
ZJ	Związek Jaszczurczy
ZSSR	Związek Sowieckich Socjalistycznych Republik
ZWPimJP	Związek Weteranów Polskich im. Marszałka Józef Piłsudskiego
ZWZ	Związek Walki Zbrojnej
żeg.	żeglugi
1/II Komp.	1 Kompania II Batalionu
9/III Komp.	9 Kompania III Batalionu

18

I/1 Pluton I Pluton 1 Szwadronu
II/2 Pluton II Pluton 2 Kompanii

LISTA ZMARŁYCH

1932 – lipca 2015

ADAMKIEWICZ Bronisław, kpr. (1904-1959)

a-7, O-149

ANDRUKAITIS Józefina z domu Nowojczyk
(1915-2011)

Ur. 24 sierpnia 1915 r. Córka Eliasza i Antoniny Chumak. Żona lekarza Edwarda Andrukaitis. Zmarła 18 sierpnia 2011 r. Spopielona.

a-4, G-298

ANTONOWICZ Walerian, por. mar. (1893-1965)

Zmarł 29 stycznia 1965 r.

a-8, S-28

BABIK Janina z domu Stab (1927-1998)

Ur. 29 grudnia 1927 r. Córka Marcina i Zofii Woźniak. Żona Tadeusza Babika. Zmarła 28 października 1998 r.

a-8, S-31

BABIK Tadeusz, kpr. (1917-1965)

Ur. 17 kwietnia 1917 r. w Bartoszówce. Służył w 1 Szw. 4 P. Panc. "Skorpion" w II Korpusie gen. Andersa. Wyemigrował do Kanady i pracował w fabryce czekolady w Montrealu. Był członkiem SPK Koło Nr 7. Zmarł 25 stycznia 1965 r.

a-8, S-31

BAKUS Josephine zob. Winkiewicz Josephine

BALKO Zbigniew Tadeusz, ppor. KW architekt
(1921-2002)

Ur. 26 lipca 1921 r. w Łodzi. Syn Antoniego Balko, mjr.

piech. WP, zamordowanego w Katyniu, i Marii Pelagii Lipińskiej. W latach 1930/31 uczęszczał do Publicznej Szkoły Powszechnej Nr 53 im. Jana Matejki w Krakowie. Wojna przerwała mu naukę w Liceum Kolejowym w Warszawie. Aresztowany 1 listopada 1939 r. i osadzony w więzieniu we Lwowie. Deportowany do ZSSR na Syberię do *swierdłowska obł.* w 1940 r. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa 13 lutego 1942 r. Po ewakuacji 14 sierpnia 1942 r. na Środkowy Wschód służył w APW. Kampanię włoską II Korpusu odbył w szeregach 12 P.Uł. Podolskich. Mianowany podporucznikiem w korpusie oficerów kawalerii 1 listopada 1944 r. Zdemobilizowany w W. Brytanii ukończył architekturę na PUC w Londynie z tytułem architekta inżyniera w 1951 r. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracował w przemyśle kolejowym jako architekt. Należał do Ordre des architectes du Quebec (styczeń 1972-kwiecień 1986). Zmarł 24 listopada 2002 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu. Zmarł 30 listopada 2002 r.

d-12ii, PA-428

BALKO Zofia z domu Gliszczyńska, st. ochot., pielęgniarka (1925-2007)

Ur. 14 czerwca 1925 r. w Piotrkowie, woj. łódzkie. Córka Henryka Antoniego Gliszczyńskiego, kpt. 40 P.P. „Dzieci Lwowskich”, jeńca Starobielska, zamordowanego w Charkowie, i Jego żony Julii. (Ostatnia pocztówka wysłana ze Starobielska do domu 26 lutego 1940 r). Żona Zbigniewa Balko. Po Wrześniu deportowana ze Lwowa z siostrą i matką do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK na Środkowym Wschodzie. Kampanię włoską II Korpusu odbyła w szeregach 390 Kompanii Łączności. Po demobilizacji w W. Brytanii, ukończyła szkołę pielęgniarską. Członkini The General

Nursing Council London od 1950 r. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracowała w szpitalu jako uprawniona pielęgniarka. Zmarła 1 marca 2007 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu.

d-12ii, PA-428

BANKIEWICZ Edward Stanisław, mjr dypl. (1906-1985)

Ur. 25 kwietnia 1906 r. w Krakowie. Po ukończeniu trzyletniej Szkoły Oficerskiej, promowany 15 sierpnia 1929 r. na podporucznika otrzymał przydział do 58 P.P. w Poznaniu. W pułku tym służył przez dziesięć lat i wyruszył z nim na front w 1939 r. jako kwatermistrz pułku w składzie 14 DP w Armii "Poznań". Do niewoli niemieckiej dostał się 1 października. Po uwolnieniu wrócił do PSZ. Absolwent VI i ostatniego kursu (1946) Wyższej Szkoły Wojennej w Ladybank k. Cupar w hrabstwie Fife w Szkocji. Na emigracji w Kanadzie od 8 grudnia 1950 r. Od 11 lipca 1978 r. był członkiem SPK Koło Nr 7.

b-2i, RG-461

BARACHOWSKI Waldemar, kan. (1923-1985)

d-4, AF-352

BARANOWSKI Eugeniusz, kpr. pchor., inż. mech. (1914-1985)

Ur. 11 maja 1914 r. w Stanisławowie. W 1938 r. zdał egzamin dyplomowy na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej. Po Wrześniu przedostał się do Francji i służył w PSZ. Z Samodzielną Bryg. Podhalańską wyruszył na front do Norwegii i walczył o Narwik w Kompanii CKM w 3 Baonie. Po upadku Francji studiował inżynierię w Instytucie Politechnicznym Uniwersytetu w Grenoble i otrzymał dyplom inż. budowy maszyn papierniczych (1941-1942). Z Francji wyemigrował do Kanady. Pracował początkowo w papierni, a później przez

wiele lat w biurze projektującym papiernie. Od 1955 r. należał do Corporation of Professional Engineers of Quebec. Eugeniusz Baranowski był spiritus movens budowy pomnika Kopernika. Pomnik ten, replika pomnika Kopernika w Warszawie dłuta Thorvaldsena, stanął na terenie wystawy światowej "Expo'67" i został odsłonięty 12 listopada 1966 r. Pomnik ten jest darem Polonii montrealskiej dla miasta i przez wiele lat stał przed Planetarium przy ul. 1000 St. Jacques w Montrealu. Od października 2013 r. stoi przed Rio Tinto Alcan Planetarium, 4801 Pierre-de-Coubertin Ave. w Montrealu. Eugeniusz Baranowski otrzymał Order of Canada. Był członkiem SPK Koło Nr 7 od czerwca 1964 r. Zmarł 14 lipca 1985 r. **d-4, AF-371**

BARANOWSKI Mary z domu Caffrey (1916-1998)

Żona Eugeniusza Baranowskiego. **d-4, AF-371**

BARCISZEWSKI Zygmunt, F/Lt, pil. (1898-1957)

Ur. 30 sierpnia 1898 r. w Poznaniu. Syn Franciszka i Ludwiki Domini. Maturę zdał w 1917 r. po ukończeniu Lubelskiej Szkoły Handlowej. W wojnie 1918-1920 ochotnik, podoficer techniczny w szeregach 2 Eskadry Wywiadowczej Lubelskiej. Ranny na froncie wołyńskim. Po ukończeniu niższej i wyższej Szkoły Pilotów w Bydgoszczy i w Grudziądzu w 1922 r. służył w 2 P.Lot. w Krakowie do 1925 r. Pilot komunikacyjny, początkowo w Aerolocie, a następnie w Polskich Liniach Lotniczych LOT (1925-1939). Był ósmym pilotem LOT-u, który przeleciał milion km. W 1939 r. zmobilizowany do 1 P.Lot. w Warszawie. Dnia 5 września przeleciał granicę polsko-łotewską samolotem Douglas DC 2, SP-ASK, mając na pokładzie 6 pasażerów. Następnie przez Szwecję, Holandię dotarł do W. Brytanii (12.12.39). W obozie zbornym na najstarszym brytyjskim lotnisku w Eastchurch przebywał od 29.1.40 do 31.5.40. Przez następne dwa

miesiące był w Blackpool, skąd skierowany został do 15 EFTS (Elementary Flying Training School) w Carlisle na miesięczne przeszkolenie. W 6 AACU (Anti-Aircraft Cooperation Unit) w Ringway pilotował samolot z rękawem, do którego strzelano podczas ćwiczeń plot. (29.10.40-26.5.41). We wrześniu 1941 otrzymał przydział do brytyjskiego 24 Sqn. Dywizjon, ten w 1941 r. wyposażony był w samoloty sanitarne, a od 1942 r. w samoloty transportowe na trasie Hendon-Gibraltar-Malta. W dywizjonie tym dosłużył się szlif oficerskich (27.8.42). Służył również w brytyjskim 511 Sqn. (3.3.43-2.4.43). skąd odkomenderowany został do 301 FTU (Flying Training Unit) na lotnisko Lyneham. Na tym lotnisku oblatywano samoloty z fabryk i z remontu, przed ich przydziałem do oddziałów (2.4.43-27.2.44). Ostatnim jego przydziałem była 45 Grupa Transportowa w Dorvalu. Latał w „Moście Atlantyckim”, dostarczając Liberatorów do: Indii, Szkocji, Anglii, Afryki i do USA. W sumie miał wylatanych 10 677 godz. (550 w Polskim Lotnictwie, 8300 w LOT-cie i 1827 godz. w Polskich Siłach Powietrznych na Zachodzie). Zdemobilizowany na terenie Kanady (3.5.46) pracował w przemyśle lotniczym. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 14 września 1957 r. w Montrealu. **a-6, O-87**

BARTOSIK Bronisław, sierż. (1894-1953) **a-5, K-296**

BATORY Aleksander, ppor., KW., architekt (1915-2006)

Ur. 14 lutego 1915 r. w Warszawie. Syn Stanisława i Julii Pacanowskiej. Ukończył 15 czerwca 1936 r. Szkołę Drogowo-Budowlaną w Warszawie z tytułem technika drogowo-budowlanego. Służbę wojskową odbył w 27 DP na dywizyjnym kursie SPRP przy 24 P.P. w Łucku i praktykę w 50 P.P. im. Francesco Nullo (1936-1937). Zmobilizowany w Kownie 18 sierpnia 1939 r. Brał czynny udział w kampanii wrześniowej w szeregach 50 P.P. w

walkach na Pomorzu i w bitwie nad Bzurą. Wzięty do niewoli niemieckiej 18 września w Nowej Wsi. Jeniec wojenny Oflagu VII B Eichstätt i VII A Murnau (18.10.39-5.6.40), Stalagów: VI B Oberlangen, VI H Arnoldsweiler-Düren, i VI G Bonn (6.6.40-22.3.43). Uciekł z komenderówki Aachen do Belgii 22 marca 1943 r. Przy pomocy podziemia belgijskiego przedostał się do Francji. Schwytany w pociągu na stacji kolejowej Vierzon, przez którą przebiegała dawna linia demarkacyjna między Francją okupowaną przez Niemców a Francją pod rządami Vichy. Po odbytej karze w więzieniu, osadzony w Kriegsgefangenenlager VI G Arbeitskommando Nr 640 Bonn am Rhein, skąd uciekł 14 września 1943 r. i ponownie przez Belgię przedostał się do Francji. Tam nawiązał łączność z podziemem francuskim i w ramach FFI został z-cą dowódcy polskiej 4 Kompanii „Lwowskiej” POWN, z którą przebył cały szlak bojowy w walce z Niemcami od Mauriac do Dijon. Po demobilizacji oddziału udał się do Marsylii, skąd Amerykanie przewieźli go morzem do Neapolu na uzupełnienie II Korpusu. Na froncie włoskim od 26 marca 1945 r. W walkach nad rzeką Senio i w zdobywaniu Bolonii był d-cą plutonu CKM w 10 Wołyńskim Baonie Strzelców w 5 Kres.DP. Po wojnie studiował architekturę na włoskiej uczelni R. Università di Roma, którą ukończył na PUC w Londynie w 1951 r. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował jako architekt w Montrealu. Autor pamiętnika *Z ziemi polskiej do ziemi włoskiej*, Gryf, Warszawa, 1995 r. Zmarł 7 maja 2006 r. w Montrealu. **e-10, PC-321**

BĄCZKOWSKI Henryk, ppor. (1914-1999)

b-1ii, RG-2010

BERDYŃSKA Leokadia z domu Siwicka (1925-2000)

Żona Antoniego Berdyńskiego.

b-1iii, RG-1461

BERDYŃSKI Antoni, ppor. (1914-1994)

Ur. 23 stycznia 1914 r. w Warszawie. Syn Konstantego i Pauliny Wrońskiej. Mąż Leokadii Siwickiej. Oficer Armii Krajowej. Uczestnik Powstania Warszawskiego na terenie Śródmieścia w szeregach 15 P.P. AK w 28 DP im. M. Rataja. Po uwolnieniu z niewoli niemieckiej wyemigrował do Kanady. Członek SPK Koło Nr 7 od grudnia 1951 r. Był również członkiem Koła AK w Montrealu. Zmarł 8 maja 1994 r. **b-1iii, RG-1461**

BEREZA Maria zob. Ćwirko Maria

BIAŁOBŁOCKA Bianka zob, Janiga Bianka

BIEGANOWSKA Zofia z domu Grzybała (1936-2001)

Żona strz. Leona Bieganowskiego. **d-11, PC-148**

BIEGANOWSKI Rudolf, sierż. (1890-1949) **a-5, K-204****BIELAJEW Mikołaj**, sierż., muzyk (1914-1999)

Ur. 24 grudnia 1914 r. w Suwałkach. Syn Wasyla i Katarzyny Hartung. Od szesnastego roku życia do 17 września 1939 r. służył w okieście 41 Suwalskiego P.P. Marszałka Piłsudskiego w składzie 29 DP. Wywieziony do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z obozu 15 sierpnia 1942 r. wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Odbił służbę na Bliskim Wschodzie w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Z II Korpusem przeszedł całą kampanię włoską. Po demobilizacji w Anglii wyemigrował do Kanady w 1947 r. Pracował w przemyśle lotniczym. Przez szereg lat należał do ZWPimJP. Zmarł 14 kwietnia 1999r. **d-7, MZ-760**

BIENIECKI Irena z domu Duda-Dziewierz, dr, lekarz dentysta (1920-2004)

Ur. 20 grudnia 1920 r. w Piekoszowie, woj. kieleckie. Córka Eugeniusza i Natalii Pomorskiej. Żona Kajetana Bienieckiego. Maturę zdała w 1939 r. po skończeniu Liceum i Gimnazjum SS. Urszulanek w Tarnowie. W 1950 r. otrzymała dyplom Wydziału Stomatologicznego Akademii Medycznej w Łodzi z tytułem lekarza dentysty. Pracowała w swoim zawodzie 7 lat. Po przyjeździe do Kanady nostryfikowała się na Wydziale Dentystyki Uniwersytetu Montrealskiego, w 1961 r., otrzymując tytuł D.D.S. (Doctor Dental Surgeon). Prowadziła praktykę prywatną w Montrealu przez 30 lat. Zmarła 11 września 2004 r. w Montrealu. **a-4, G-299**

BIERNAT Leonard, ppor. (1903-1959)

Ps. "Mazur". Czynny w konspiracji. W czasie Powstania Warszawskiego na terenie Śródmieścia dowodził drużyną Piatów w Zgrupowaniu "Chrobry II". Należał do Koła AK w Montrealu. Zmarł 16 stycznia 1959 r. **a-7, O-144**

BILECKI Stanisław, strz. (1903-1966)

Zmarł 27 kwietnia 1966 r. **a-8, S-130**

BILODEAU Krystyna z domu Szymański, (1927-2014)

Ur. 20 lipca 1927 r. Żona Capt. Aimé Bilodeau. Zmarła 1 lutego 2014 r. w Montrealu. **b-2i, RG-459**

BŁASZKIEWICZ Bogdan, st.strz., mechanik (1923-1994)

Ur. 30 sierpnia 1923 r. w Toruniu. Syn Jana, mistrza stolarskiego i Małgorzaty Słonieckiej. Mąż Irmy z domu Cheriach. Naukę w gimnazjum w Toruniu przerwała mu wojna. Służył w 1 P.Panc. w 1 DPanc. gen. Maczka. Po demobilizacji w Anglii wyemigrował w 1947 r. do Kanady. Pracował przez wiele lat jako mechanik w jednej

z linii lotniczych w Montrealu. Zmarł 28 maja 1994 r.

d-8, MZ-336

BOCHEŃSKI-BOCHNIEK Zygmunt, F/Sgt (1902-1951)

a-5, K-235

BOCZKOWSKA Maria Regina z domu Malinowska, ACW2 (1923-2012)

Ur. 23 marca 1923 r. w Krzemieńcu, woj. wołyńskie. Córka Aleksandra i Marceliny. Żona Stanisława Boczkowskiego. Ukończyła Liceum Krzemienieckie w 1939 r. Wywieziona z matką na Syberię. Podróż w bydłych wagonach trwała trzy tygodnie. Miejscem docelowym był obóz w lesie. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolnione z zesłania latem 1942 r. udały się do Buzułuku, gdzie tworzyła się Armia gen. Andersa. Ewakuowana do Iranu. W Teheranie ukończyła szkołę pielęgniarską i zakwalifikowana 23 listopada 1942 r. jako siostra pogotowia sanitarnego w Szpitalu PCK. Na ochotnika zgłosiła się do służby w WAAF w W. Brytanii. Odkomenderowana do obozu w Gedera w Palestynie i w październiku 1943 r. wylądowała w W. Brytanii. Po przeszkoleniu przydzielona została na lotnisko w Newton jako radio-telegrafistka. Zdemobilizowana 3 marca 1947 r. Na emigracji w Kanadzie od 1948 r. początkowo w St. John, NF, następnie w Halifaxie NS a w końcu osiedliła się w Montrealu, QC. Przez 20 lat pracowała w przemyśle włókienniczym początkowo jako krawcowa a następnie jako designerka. Zmarła 27 kwietnia 2012 r. w Sacré Coeur Hospital w Montrealu.

g-12, C4 E10

BOCZKOWSKI Stanisław, F/Lt, pil. VM, KWx4, kreślarz (1919-2014)

Ur. 14 maja 1919 r. w Płoskirowie. Syn Aleksandra i Ireny z domu Żurakowska. Ukończył Liceum Krzemienieckie i zdał maturę w 1937 r. Służbę wojskową odbył w

13 DP na dywizyjnym kursie SPRP przy 44 Pułku Strzelców Legii Amerykańskiej w Równym. W 1938 r. przyjęty został do szkoły pilotażu w Dęblinie, gdzie zastała go wojna. Ewakuowany ze szkołą do Rumunii. Z portu w Tulcea rumuńskim statkiem przyплыł do Bejrutu w Syrii. Dalszą podróż do Marsylii odbył na francuskim statku. Po przybyciu do Francji skierowany został do Lyonu, polskiej bazy lotniczej. Na początku 1940 r. z małą grupą lotników wysłany został do W. Brytanii, gdzie w hrabstwie Kent w Eastchurch znajdował się obóz zborny dla polskich lotników. W tym obozie odmówił złożenia przysięgi na wierność królowi i odesłano go do Francji. Po załamaniu się Francji przyплыł brytyjskim statkiem do Liverpoolu i skierowany został do Blackpoolu, ośrodka lotniczego i bez składania przysięgi przyjęty został do RAF. Pierwszym przydziałem było lotnisko Benson, Oxfordshire, gdzie przez sześć miesięcy szkolił się w lataniu na jednosilnikowym bombowcu Fairey Battle. Po ukończonym kursie otrzymał przydział do 304 Dywizjonu Bombowego Ziemi Śląskiej. Dywizjon ten stacjonował na lotnisku Syerston, Nottinghamshire. W grudniu 1940 r. w trakcie szkolenia na dwusilnikowym Wellingtonie R-1268 w trakcie awaryjnego lądowania z braku benzyny, dotkliwie raniony odwieziony został do szpitala. Po rekonwalescencji i krótkim urlopie otrzymał przydział do 300 Dywizjonu Bombowego Ziemi Mazowieckiej. Dywizjon ten stacjonował na lotnisku Hemswell, Lincolnshire. W dywizjonie tym miał za sobą 30 lotów bojowych. A głównym celem tych lotów było bombardowanie Niemiec. W marcu 1942 r. przeniesiony został do 18 OUT w Bramcote, Warwickshire na instruktora pilotażu i wykonał jeszcze dodatkowe 2 loty operacyjne. W 1943 r. otrzymał przydział do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu, skąd transportował samoloty z fabryk kanadyjskich i amerykańskich do Szkocji, Afryki Północnej, Afryki Zachodniej i do Indii. Zdemobilizowany 31 maja 1948 r.

Na emigracji w Kanadzie od 1948 r. Osiadł w Montrealu i pracował fizycznie do czasu kiedy na Uniwersytecie McGill ukończył kurs kreślarski. Przez wiele lat pracował w firmie architektonicznej do emerytury. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Był również czynnym członkiem Polish RCAF Veteran’s Association. Zmarł 4 listopada 2014 r. w Montrealu. **g-12, C4 E10**

BONCZEWSKI Kazimierz, kpr (1907-1972) **c-5, AA-1206**

BORCZ Łukasz, kpr. (1902-1992) **d-9, MZ-199**

BORKOWSKA Jadwiga zob. Dunin-Borkowska Jadwiga

BORKOWSKI Olgierd zob. Dunin-Borkowski Olgierd

BRIMMELL Franciszek H., strz. (1901-1971) **c-8, M-1294**

BROCK Léone zob. Ciupka Léone

BRONIOWSKA Wanda z domu Jaruszewska (1922-1997)

Ur. 7 lipca 1922 r. Córka Stanisława i Joanny Domańskiej. Żona Lesława Broniowskiego. Zmarła 25 marca 1997 r. **b-iii. RG-1631**

BRONIOWSKI Lesław, F/Lt (1921-1995) **b-1iii, RG-1631**

BRYCHCY Maria Helena z domu Szwarc

Ur. 28 listopada 1913 r. Żona Władysława Brychcy. Zmarła 1 maja 2005 r. w Ottawie. **c-4, AF-423**

BRYCHCY Władysław, ppor., technik mechanik
(1912-1986)

Ur. 11 kwietnia 1912 r. w. Zebrzydowicach. Syn Antoniego i Karoliny Szopa. W 1932 r. na Wydziale Mechaniczno-Technicznym ukończył Państwową Wyższą Szkołę Przemysłową w Bielsku Białej. Służbę wojskową odbył w 23 Górnośląskiej DP na dywizyjnym kursie SPRP, a praktykę w 75 P.P. Zmobilizowany w 1939 r. brał czynny udział w kampanii wrześniowej w szeregach 75 P.P. Niemiecki jeńiec wojenny Oflagu VII A Murnau. Po uwolnieniu wstąpił do II Korpusu gen. Andersa we Włoszech. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracował jako technik mechanik w ciężkim przemyśle w Montrealu. Należał do Grupy V Polskiego Towarzystwa Wzajemnej Pomocy w Lachine QC. Był jego członkiem, wiceprezesem i prezesem. Zmarł 6 czerwca 1986 r. w Lachine General Hospital w Montrealu. **c-4, AF-423**

BRZEZIŃSKA Lidia zob. Dekońska Lidia

BRZEZIŃSKA Sabina zob. Łukasik Sabina

BRZÓZKA Maria zob. Mazurek Maria

BUBIEN Antoni, st.strz. (1911-1978) **c-10, M-3028**

BUBIEN Jan, sierż. (1914-1993) **d-3, AF-253**

BUBIEN Stanisława z domu Polasińska (1925-1984)

Żona Jana Bubiena. Zmarła 25 lipca 1984 r.

d-3, AF-253

BUCKIEWICZ Antoni, płk pil., VM (1887-1954)

W czasie wojny 1918-1920 dowodził 11 Eskadrą zwiadowczą. W 1921 r. objął dowództwo 1 Dyw. w Warszawie. Pięć lat później dowodził 1 P.Lot. W czasie II

wojny światowej służył w RAF-ie, ale nie dowodził jednostką bojową. Po demobilizacji w Anglii wyemigrował do Kanady. Zmarł w maju 1954 r.

a-5, K-310

BUCKIEWICZ Krystyna z domu Turek, ochot., (1922-2013)

Ur. 24 lipca 1922 r. we Lwowie. Córka Jana, kapitana WP i Jadwigi z d. Holzacker. Żona Tadeusza Buckiewicza. Uczęszczała do liceum i gimnazjum w Buczaczu, woj. tarnopolskie. W środę 3 kwietnia 1940 r. o godzinie 2 w nocy deportowana na Syberię. We wsi Krasnyj Kazachstan pracowała niewolniczo na świńskiej farmie. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do Armii gen. Andersa w m. Guzar, Uzbekistan. Ewakuowana z Krasnowocka na pokładzie statku *Żdanow* do Pahlewi, Iran. Następnie z przejściowego obozu Kizil Ribat w Iraku przeniesiona została do obozu w Gedera w Palestynie, gdzie zdała prawo jazdy w 316 Kompanii Transportowej. Odkomenderowana do szkoły w Rehovot celem ukończenia liceum, zdała maturę w Gaza. W szeregach 316 Kompanii Transportowej przeszła cały szlak bojowy II Korpusu we Włoszech. Po wojnie odkomenderowana na studia, skończyła pierwszy rok na Wydziale Farmacji Uniwersytetu Bolońskiego. Zdemobilizowana w W. Brytanii wyemigrowała do Kanady w 1949 r. Początkowo pracowała na zakupionej przez rodzinę farmie w Renfrew, ON. Po paru latach tam pracy przenieśli się z rodziną do Montrealu, QC. Udzielała się społecznie. Należała do Komitetu Parafialnego Misji św. Wojciecha. Autorka wspomnień: *Krystyna Buckiewicz's War Story*. Zmarła 6 stycznia 2013 r. w Mississauga, ON.

c-4, AF-420

BUCKIEWICZ Tadeusz, F/Lt, naw. KW, technik (1918-1985)

Ur. 1 stycznia 1918 r. w Kamieńcu Podolskim. Syn Ksawerego i Stanisławy Harsdorf. Mąż Krystyny Turek. Uczęszczał do gimnazjum matematyczno przyrodniczego w Tarnopolu i zdał maturę 10 maja 1937 r. Po dywizyjnym kursie rekruckim SPRP przy 54 P.P. Strzelców Kresowych w Tarnopolu otrzymał przydział w 1938 r. do 6 P.Lot. we Lwowie. W styczniu 1939 r. został przyjęty do SPLot. Grupa Techniczna w Warszawie, gdzie ukończył pierwszy rocznik. Granicę rumuńską przekroczył 17 września 1939 r. i przez Syrię, Francję, Afrykę dotarł do Anglii w 1940 r. Po przeszkoleniu na radio-operatora i obserwatora na kursie w Dumfries w Szkocji w czerwcu 1942 r. otrzymał przydział do 307 Nocnego Dywizjonu Myśliwskiego "Lwowskich Puchaczy". Sgt pilot Dunin-Rzuchowski Zbigniew i P/O naw. Buckiewicz Tadeusz, jako załoga Moskita, wyróżnili się 11 września 1943 r., gdy lecieli na współpracę z brytyjskim krążownikiem "Sheffield". Załoga ta zniszczyła wtedy jeden z sześciu patrolujących ME-110, który wpadł do morza. Po demobilizacji w Anglii Tadeusz Buckiewicz wyemigrował do Kanady w 1949 r. Pracował jako technik przez szereg lat w rafinerii w Montrealu. Należał do 310 Skrzydła "Wilno". Zmarł 29 grudnia 1985 r. **c-4, AF-420**

BURDYCZKA Piotr, strz. (1914-1980)

Służył w II Korpusie gen. Andersa. **c-10, M-3154**

CAFFREY Mary zob. Baranowski Mary

CASSIDY Eleanora zob. Gadomski Eleanora

CEMPEL Mirosław, F/Sgt, pil. KW, technik-elektryk (1922-2010)

Ur. w 1922 r. w m. Żołudek k/Szczuczyna, woj. nowogródzkie. Wojna zastała go w drugiej licealnej. W trakcie przekraczania strefy sowiecko-niemieckiej aresztowany przez NKWD i skazany na pięć lat łagru na dalekiej północy. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do tworzącej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji na Środkowy Wschód zgłosił się na ochotnika do lotnictwa i drogą morską odpłynął na szkolenie do W. Brytanii. Tam ukończył szkołę pilotażu oraz kurs doskonalenia bojowego w 1943 r. W 1944 r. 2 sierpnia przydzielony został do 315 Dywizjonu Myśliwskiego Dęblińskiego, którym dowodził wówczas S/Ldr Eugeniusz Horbaczewski. W operacji 21 lutego 1945 roku 315 Dywizjon napotkał silne zgrupowanie niemieckich myśliwców Focke-Wulf 190 na północ od Osnabrück. Wywiązała się walka myśliwców, w której F/Sgt Mirosław Cempel na Mustangu FZ 194 strącił nieprzyjacielski samolot. W marcu 1945 roku Dywizjon 315 skierowano do obrony Londynu przed latającymi bombami V-1. W operacjach tych F/Sgt Cempel strącił 10 „Czarownic” (V-1). Po wojnie przez pięć lat służył w RAF, latając na Hornecie w 65 Dywizjonie Myśliwskim a następnie w 19 Dywizjonie, gdzie ukończył kurs instruktorski. Do Kanady wyemigrował w maju 1953 r. Służył w RCAF. Po ukończeniu Szkoły Oficerskiej mianowany F/O otrzymał przydział do 433 Dywizjonu w North Bay jako jet fighter pilot i latał na samolotach odrzutowych CF100. Po demobilizacji z RCAF pracował do emerytury jako technik elektryk w przemyśle lotniczym w Montrealu. Czynny społecznie. Należał w Montrealu do 310 Skrzydła „Wilno” i do RCAFA Wing 306 „Maple Leaf”. Zmarł w 2010 roku.

g-12, D2 D1

CERKIEWICZ Mieczysław, st.sierż., rolnik (1902-1982)

Ur. 10 maja 1902 r. w Leszczynach, pow. Dobromil.

Syn Aleksandra i Eleonory Szostaczyńskiej. Ukończył Państwową Szkołę Leśną. Deportowany do ZSSR. Na Półwyspie Kolskim zatrudniony był przy budowie linii kolejowej, a na Syberii pracował w Czelabińsku. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z obozu wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Z II Korpusem odbył całą kampanią włoską. Po demobilizacji w Anglii wyemigrował w 1949 r. do Kanady, gdzie pracował na zakupionej przez siebie farmie. Zmarł 13 maja 1982 r.

d-2, AF-29

CHEŁMIŃSKA Krystyna z domu Tarnowicz, sierż.
(1922-2010)

Ur. 25 grudnia 1922 r. we Lwowie. Córka Wilhelma i Wandy. Wojna zastała ją we lwowskim gimnazjum. Po wkroczeniu Sowieców do Lwowa pomagała polskim jeńcom do ucieczki z niewoli, dostarczając im cywilne ubrania. Aresztowana przez NKWD i wywieziona do ZSSR. Przeżyła gehennę na nieludzkiej ziemi. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do Armii gen. Andersa i została ewakuowana na Środkowy Wschód. Szlak bojowy 2 Korpusu we Włoszech przeżyła w szeregach 389 Plutonu Łączności jako radio-telegrafistka. Brała udział w bitwie pod Monte Cassino. Zdemobilizowana w W. Brytanii w stopniu sierżanta 11 maja 1948 r. Na emigracji w Kanadzie ofiarnie pracowała społecznie. Należała do Związku Weteranów Polskich im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Montrealu oraz do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim. Zmarła 27 grudnia 2010 r. w Montrealu.

g-12 C4 E15

CHEŁMIŃSKI Leszek, F/O, inż. mech. (1915-2007)

Ur. 28 kwietnia 1915 r. w Pruszkowie. Syn Witolda i Antoniny. Brat stryjeczny Jerzego, por. 10 P.S.K., jeńca Starobielska, zamordowanego przez NKWD w 1940 r. Po zdaniu matury ukończył kurs unitarny SP i dostał się do

SPLot – Grupa Techniczna w Warszawie. Mianowany podporucznikiem. Brał udział w kampanii wrześniowej. Po Wrześniu przez Rumunię przedostał się do Francji, a następnie do W. Brytanii. Po dodatkowym przeszkoleniu technicznym otrzymał przydział do brytyjskiego 138 Sqn. specjalnego przeznaczenia, gdzie był oficerem technicznym Halifaxów i Liberatorów w polskiej eskadrze „C”. Z końcem października 1943 r. przeniebrowana została ona na Eskadrę 1586 i przeniesiono ją do basenu Morza Śródziemnego najpierw do Tunisu a potem do południowych Włoch na lotnisko Campo Casale k/Brindisi. F/O Chełmiński pełnił w niej funkcję oficera technicznego do czerwca 1944 r. Następnie odkomenderowany został do 318 Dyw. Myśliwsko-Rozpoznawczego Gdańskiego i służył w nim jako oficer techniczny do końca wojny. Po demobilizacji w W. Brytanii wyemigrował do Kanady w 1948 r. i pracował jako inż. do emerytury w przemyśle lotniczym. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1959 roku i Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie od 1948 r. Od 1975 r., będąc na emeryturze, zaangażowany został przez CESO. Podróżując po świecie jako konsultant służył wiedzą i doświadczeniem różnym przedsiębiorstwom. Entuzjasta sportu. W rajdach samochodowych zdobywał puchary. Czynny społecznie. Prezes KPK-QC. Długoletni prezes 310 Skrzydła „Wilno”. Autor wspomnień: *Sylwetki... Zbyszek Szostak, Karol Gębik* [w:] *XV Światowy Zjazd Lotników Polskich*, (jednodniówka) Montreal, 1984. Zmarł 2 lutego 2007 r. na Florydzie, USA.

g-12, C4 E1

CHĘTKOWSKA Stella z domu Wasilewicz(1922-2010)

Zona Henryka Chętkowskiego.

b-5, J-223

CHĘTKOWSKI Henryk, W/O, mech. pokł., VM, KW, mechanik (1914-2004)

Ur. 14 lutego 1914 r. w Wilmington, Del., USA. Syn Mateusza i Marii. Szkołę powszechną 7-mio klasową w Rościszewie, pow. Sierpc ukończył w 1929 r. Kontynuuje naukę w Pruszkowie, gdzie kończy 3-letnią Szkołę Rzemieślniczo-Przemysłową w 1934 r. Po odbyciu służby wojskowej otrzymał przydział do Centrum Wyszkolenia Lotnictwa nr 4 w Dęblinie. Na krótko przed wojną pracował w przemyśle lotniczym w Świdniku. Po Wrześniu przez Rumunię przedostał się do Francji, gdzie wstąpił do PSZ 9 marca 1940 r. Ewakuowany do W. Brytanii. W 1942 r. zgłosił się ochotniczo do personelu latającego i po przeszkoleniu otrzymał przydział do 138 Sqn. specjalnego przeznaczenia. Latał z Tempsford od 11 stycznia do 20 maja 1943 ze zrzutami do Polski, Czechosłowacji, Belgii, Francji, Holandii, Norwegii i do północnych Włoch jako mechanik pokładowy Halifaxa. W 23 operacjach specjalnych (w tym 11 do Polski) wylatał 219.25 godzin. Po tej turze operacyjnej i odpoczynku przeniesiony został w lipcu 1943 r. do Kanady z przydziałem do 45 Grupy Transportowej. Z Dorvalu poleciał we wrześniu 1943 r. jako mechanik pokładowy Liberatora do Nassau na Bahamas. Po tym jednym locie wrócił do W. Brytanii i został odkomenderowany do 511 Sqn, dywizjonu VIP-ów (transportującego dygnitarzy z bazą w Lyneham (Wiltshire). W lutym 1944 r. odbył lot do Karachi (Indie) jako mechanik pokładowy Liberatora. A w marcu i kwietniu 1944 r. był mechanikiem pokładowym Dakoty FL-547, która oddana została do dyspozycji gen. Sosnkowskiego w jego podróży do Włoch. W maju 1944 r. ponownie odkomenderowany został do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu. Skąd jako mechanik pokładowy dostarczał z fabryk Liberatory do Indii, Szkocji i do Afryki. Ostatniego Liberatora dostarczył z Dorvalu do Szkocji 7 sierpnia 1945 r. W sumie miał wylatanych 1025.40 godzin w tym 576.20 godzin w nocy. Zdemobilizowany 30 kwietnia 1946 r. osiedlił się w

Kanadzie. Pracował w przemyśle lotniczym. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 18 kwietnia 2004 r. w Montrealu.

b-5, J-223

CHOROSZEWSKA Wanda, ACW (1917-1981)

Służyła w WAAF. Zmarła 21 marca 1981. **d-1, AC-1725**

CHRZANOWSKA Danuta zob. Jankowska Danuta

CHWOJNICKI Bolesław, kpr. (1915-1997)

Ur. 15 sierpnia 1915 r. Syn Józefa i Antoniny. Zmarł 13 kwietnia 1997 r.

d-8, MZ-587

CIENCIAŁA Anna z domu Maciejaszek, (1921-2013)

Ur. 26 lipca 1921 r. Żona Brunona Cienciały. Zmarła 24 października 2013 r. w Montrealu.

e-12iv, PA-594

CIENCIAŁA Brunon Leszek, ppor. technik (1917-2002)

Ur. 25 marca 1917 r. w Leoben, Austria. Syn Hugona i Haliny Obertyńskiej. Uczęszczał początkowo do gimnazjum we Lwowie. Maturę zdał w 1936 r. po ukończeniu gimnazjum w Katowicach. Służbę wojskową odbył ochotniczo w SPRK w Grudziądzu i praktykę w 22 P. Uł. Podkarpackich w Brodach, 4 P.S.K. w Płocku i 2 P.S.K. w Hrubieszowie w 1936/1937 r. Zmobilizowany 1 września 1939 r. do 2 P.S.K. W kampanii wrześniowej wzięty do niewoli sowieckiej, z której uciekł. W niewoli niemieckiej od 25 września 1939 r. do 15 kwietnia 1945 r. Jeniec wojenny Oflagów i Stalagów. Pod koniec wojny mąż zaufania w Stalagu X B Sandbostel. Po wojnie, we Włoszech, wstąpił 11 lipca 1945 r. do II Korpusu i otrzymał przydział do 25 P.Uł. Wielkopolskich. Pułk ten odtworzony we Włoszech 5 stycznia 1945 r. stacjonował w Maglie, w południowych Włoszech i jako pułk pancerno-motorowy pełnił funkcję oddziału rozpoznawczego 5 Kres.DP w II Korpusie. Po demobilizacji w W. Brytanii ukończył w Londynie Technical College. Na emigracji w Kanadzie od grudnia

1951 r. Pracował w przemyśle jako technik. Zmarł 24 stycznia 2002 r. w Royal Victoria Hospital w Montrealu.

e-12iv, PA-594

CIEŚLAK Maria zob. Jung Maria

CIMACHOWICZ Elżbieta z domu Tkacz (1928-1987)

Żona Władysława Cimachowicza. **c-2, AC-1530**

CIMACHOWICZ Władysław, sierż. (1910-1979)

c-2, AC-1530

CIUPKA Léone z domu Brock (1924-2009)

Żona Mariana Ciupki, z którym wyemigrowała w 1956 roku z Belgii do Kanady. Zmarła w Montrealu w 2009 r.

d-4, AF-340

CIUPKA Marian, ppor., KW, technik-mechanik (1916-1985)

Ur. 7 lutego 1916 r. w Borkach Dominikańskich, pow. Brzuchowice, woj. lwowskie. Syn Piotra i Katarzyny Matecik. Po ukończeniu w 1931 r. siedmioklasowej szkoły powszechnej we Lwowie uczęszczał do gimnazjum we Lwowie, gdzie uzyskał maturę w 1937 r. Wstąpił następnie do SPBr.Panc. w Modlinie. Kampanię wrześniową odbył w 1 Baonie Czołgów. W pierwszych dniach września bronił odcinka Wieluń-Kłobuck. Internowany w Rumunii 21 września. Do Francji dotarł 8 grudnia 1939 r. i przydzielony został do 1 DGren. Na froncie w Lotaryngii w 1 Szwadronie samochodowym 8 P. Uł. Brał udział w walkach nad Kanałem Marna-Ren, Baccarat i St. Dié. Pod St. Dié (Vosges) 21 czerwca 1940 r. dostał się do niewoli. Jeniec Stalagów: VII A i XVII B Krems. Oswobodzony 16 maja 1945 r. przez wojska alianckie powrócił 22 maja do PSZ we Francji. Zdemobilizowany z dniem 26 września 1947 r. udał się do

Belgii. Do Kanady wyemigrował w 1956 r. i pracował jako technik-mechanik. Zmarł 16 lutego 1985 r.

d-4, AF-340

COWAN Sheena Jean zob. Szlamp Sheena Jean

CYNBERG Dawid, por., dr med. (1918-1999)

Ur. 14 stycznia 1918 r. w Zamościu, woj. lubelskie. Syn Mojżesza, dr med. i Etl. Po zdaniu matury na Akademii Zamoyskiej w Zamościu studiował medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Wojna zastała go na czwartym roku medycyny. Deportowany ze Lwowa w 1940 r. do ZSSR pracował przy wyrębie lasu w Maryjskiej ASSR nad środ. Wołgą. Na mocy układu Sikorski-Majski dołączył w lutym 1942 r. do tworzącej się Armii gen. Andersa z przydziałem do 7 DP. Odbył służbę w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Po wyszkoleniu w anestezji w polskim CCS (Casualty Clearing Station) przeszedł całą włoską kampanię II Korpusu. Służył w 31 Komp. Sanit. Po wojnie odkomenderowany na Uniwersytet w Bolonii, a gdy II Korpus został przeniesiony na demobilizację do Anglii, kontynuował studia medyczne na Uniwersytecie w Edynburgu. Do Kanady wyemigrował w 1947 r. Medycynę ukończył na Uniwersytecie McGill w Montrealu w 1948 r. i był członkiem College of Physician & Surgeons of Quebec. Otworzył prywatną praktykę i przez wiele lat leczył montrealską Polonię. Od marca 1953 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 25 lutego 1999 r.

b-11, Y-83

CYNBERG Renata z domu Zenwirt (1927-2014)

Ur. 25 stycznia 1927 r. w Krakowie. Córka Simona i Marii Müller. Żona Dawida Cynberga. Z Polski wyjechała w sierpniu 1939 r. do Tel-Awiwu (Palestyna) i tam zastała ją wojna. Maturę zdała w 1945 r. po ukończeniu Polskiego

Liceum i Gimnazjum w Tel-Awiwie. Wkrótce po wojnie wyemigrowała do Kanady i osiedliła się w Montrealu. Pracowała w banku jako kasjerka. Zmarła 13 sierpnia 2014 roku w Waldorf Residence w Montrealu. **b-11, Y-84**

CZAJKOWSKI Jacek Krzysztof (1956 - 2014)

Syn Lesława Czajkowskiego i Wandy z domu Sapiecha. **d-8, MZ-515**

CZAJKOWSKI Lesław, ppor. (1919-1996)

Ur. 28 listopada 1919 r. we Lwowie. Ukończył SPRA. Jego ostatnim przydziałem wojskowym było Centrum Wyszolenia Artylerii. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Od września 1953 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł w 1996 r. **d-8, MZ-515**

CZECHOWICZ-KACZKOWSKA Jadwiga, por.(1909-2003)

Ur. 13 grudnia 1909 r. w Pietryszkach, pow. Święciany, woj. wileńskie. Córka Władysława i Anny Pyz. Żona Józefa Kaczkowskiego (1934). Absolwentka Państwowej Szkoły Położniczej w Wilnie (1929), po ukończeniu której pracuje w Miejskim Szpitalu św. Jakuba w Wilnie. W 1940 r. deportowana z mężem do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Od marca 1942 r. pracowała w szpitalu przy 6 DP. Po ewakuacji z ZSSR na Środkowy Wschód pracowała w Szpitalu Nr 7. Z tym szpitalem, jako siostra oddziałowa, brała udział w kampanii włoskiej II Korpusu. Zdemobilizowana w W. Brytanii 9 maja 1949 r. pracowała w sklepach i fabrykach. Z mężem na emigracji w Kanadzie od 1973 r. Zmarła 24 stycznia 2003 r. **e-11, PC-243**

CZECHOWICZ Wanda zob. Wojnarowicz Wanda

CZERWIŃSKA Anna Małgorzata z domu Kobylański
(1925-2007)

Ur. 7 lipca 1925 r. w Warszawie. Chrzest w kościele Św. Aleksandra. Córka Senatora RP inż. Tadeusza Kobylańskiego i Cezary z domu Leskiewicz 1^ov Wosińska. Żona ppor. NSZ Lecha Andrzeja Osłóńskiego-Czerwińskiego. Uczęszczała do szkoły powszechnej Pani Anders-Puchaczewskiej i następnie do Liceum i Gimnazjum Pani Haliny Gepnerówny. W czasie okupacji 1940-1943 studiowała na tajnych kursach licealnych SGGW. Maturę zdaje w 1946 r. w Liceum Polskim w Sztokholmie i rozpoczyna studia na Wydziale Chemii. W 1943 r. aresztowana wraz z rodzicami przez Gestapo. Więzień Al. Szucha, Pawiaka, Auschwitz, Wattenstädt, Ravensbrück. Wyzwolona w kwietniu 1945 r. w ramach akcji hr. Folke Bernadotte – BIAŁE AUTOBUSY – do Szwecji/Dover-storp. W 1947 r. wychodzi za mąż, zakłada rodzinę i przerywa studia. Pracuje w Scandynaviska Banken. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Wraz z rodziną osiedla się w Montrealu. Wrażliwa na problemy społeczne brała udział w organizacjach polonijnych. W Szwecji: Członkini Zrzeszenia Studentów Polskich. Członek zarządu Stowarzyszenia Polskich Więźniów Politycznych. W Kanadzie: Prezeska Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim w Montrealu. Członkini Polskiego Instytutu Naukowego w Kanadzie. Wolontariuszka w Bibliotece Polskiej im. Wandy Stachewicz w Montrealu. Członkini i jedna z założycielek Fundacji Jana Pawła II w Montrealu. Odznaczona pośmiertnie Złotym Krzyżem Zasługi przez Prezydenta RP. Zmarła 2 kwietnia w Montreal General Hospital. **g-12, C1 C8**

CZERWIŃSKI Władysław, kpr. (1909-1990)

Ur. 28 maja 1909 r. Służył w 4 Baonie Telegraficznym w Brześciu n. Bugiem. Z Anglii

wyemigrował do Kanady w 1949 r. Należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 10 lutego 1990 r. **d-5, d-6, AF-853**

CZERWIONKA Jadwiga z domu Wątroba (1918-2008)

Ur. 27 września 1918 r. w m. Sucha woj. krakowskie. Córka Kajetana i Wiktorii. Żona Stanisława Czerwionki. Na emigracji w Kanadzie od 1948 roku. Zmarła 23 września 2008 w Chambly, QC. **c-5, AA-1224**

CZERWIONKA Stanisław, kpr. (1910-1972)

Ur. 16 kwietnia 1910 r. w Łące, pow. Pszczyzna. Żołnierz Armii Krajowej. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Od maja 1955 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 3 kwietnia 1972 r. **c-5, AA-1224**

CZOTYRBOK Kamila zob. Krużyńska Kamila

ĆWIRKO Henryk, AC1, technik-elektryk (1927-2001)

Ur. 2 stycznia 1927 r. w Klecku, pow. Nieśwież, woj. nowogródzkie. Syn Józefa i Marii z domu Bereza. Deportowany z Kuchczyc 10 lutego 1940 r. z rodzicami do *Archangelskaja i Wołogodskaja obł., Komi ASSR* do posesiołka Piudla. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z kołchozu. Z Armią gen. Andersa ewakuowany do Iranu. Elew Szkoły Junackiej na Śr. Wschodzie. Przeniesiony do W. Brytanii, ukończył trzyletnią Lotniczą Szkołę Techniczną RAF-u. Po demobilizacji wyemigrował w 1947 r. do Argentyny. Do Kanady przybył 12 czerwca 1957 r. i pracował jako technik-elektryk w przemyśle lotniczym. Przez wiele lat należał do 310 Skrzydła "Wilno", a od grudnia 1998 r. także do ZWPimJP. Przez ostatnie dwa lata swego życia był członkiem Zarządu KPK. Zmarł 24 lipca 2001 r.

d-11, PC-146

ĆWIRKO Irena zob. Karpińska Irena

ĆWIRKO Józef, kpr. (1900-1986)

Ur. 11 listopada 1900 r. w Kaczanowicach, pow. Nieśwież, woj. nowogródzkie. Udział w wojnie 1918-1920. Osadnik wojskowy w Kuchczycach, pow. Nieśwież, woj. nowogródzkie. Deportowany 10 lutego 1940 r. z rodziną do *Archangelskaja* i *Wołogodskaja obł.*, *Komi ASSR* do posiołka Piudla. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z kołchozu wstąpił do tworzącej się Armii gen. Andersa. Służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Udział w kampanii włoskiej w szeregach 5 Kres.DP. Po demobilizacji w Anglii wyemigrował z rodziną w 1947 r. do Argentyny. Do Kanady przybył wraz z rodziną 5 czerwca 1958 r. Należał do SPK Koło Nr 7 od grudnia 1962 r. Zmarł 19 grudnia 1986 r. **d-2, AC-1826**

ĆWIRKO Maria z domu Bereza, san. (1897-1982)

Ur. 17 lutego 1897 r. w Połubyczkach, woj. wileńskie. Żona Józefa Ćwirko. Deportowana 10 lutego 1940 r. z rodziną do *Archangelskaja* i *Wołogodskaja obł.*, *Komi ASSR* do posiołka Piudla. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z kołchozu wstąpiła do tworzącej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. W kampanii włoskiej sanitariuszka w 5 Szpitalu II Korpusu. Po demobilizacji w Anglii wyemigrowała z rodziną w 1947 r. do Argentyny. Do Kanady przybyła wraz z rodziną 5 czerwca 1958 r. Należała do SPK Koło Nr 7 od grudnia 1962 r. Zmarła 25 stycznia 1982 r. **d-2, AC-1826**

DANIELAK Jerzy, sierż. (1919-1991) **d-6, AF-949**

DARKOWSKI Bronisław, F/Lt, technolog (1907-1965)

Absolwent Szkoły Technicznej im. Wawelberga i S.

Rotwanda w Warszawie (1933). Pracował jako kontroler w PZL w Oddziale Nadzoru Tech. Siln. (1933-1939). Po Wrześniu przedostał się do Francji, gdzie ukończył SP. W Anglii po przeszkoleniu na kursach: AID (Aeronautical Inspection Department), SAeE (School of Aeronautical Engineering) w Cosford otrzymał w kwietniu przydział do 30 MU. We wrześniu 1944 r. pełnił funkcję oficera technicznego w Ruchomym Parku Lotniczym Nr 411 na lotnisku Heston k. Londynu. Po wysłaniu powyższego Parku na kontynent był d-cą Eskadry Obsługi 6308 do sierpnia 1945 r. Eskadra ta obsługiwała 308 Dyw. Myśliwski Krakowski. Na emigracji w Kanadzie. Zmarł 15 stycznia 1965 r. w Montrealu. **b-6, M-6**

DARKOWSKI Rita z domu Marcotte (1926-1977)

Żona Bronisława Darkowskiego. **b-6, M-6**

DECHAINE Zofia zob. Michniewicz Zofia

DEDEK Lubow z domu Dzwonko (1913-2000)

Żona Wacława Dedeka **d-2, AC-1666**

DEDEK Wacław, ppor. (1913-1980)

Zmarł 16 sierpnia 1980 r. **d-2, AC-1666**

DEKOŃSKA Lidia z domu Brzezińska, st. sierż. pchor. (1901-1981)

Ur. 26 czerwca 1901 r. w Grajewie. Córka Ludwika i Marii. Po maturze studiowała na Uniwersytecie w Kijowie. Do Polski przedostała się w 1923 r. Żona Sergiusza Dekońskiego, oficera kawalerii. Deportowana do ZSSR w marcu 1940 r. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zsyłki na Syberię wstąpiła w kwietniu 1942 r. do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Pełniła funkcje: szefa Biura Służby Pieniężnej, kmdtki

światliczarek w 14 Wlkp. Bryg. Panc. i kmdtki Biura Ewidencyjnego. Po demobilizacji w Anglii. Na emigracji w Kanadzie od 1976 r. Zmarła w Montrealu 6 czerwca 1981 r. **d-2, AC-1754**

DOBORZYŃSKA Leokadia zob. Słaboszewicz
Leokadia

DOBRZAŃSKA Anna z domu Kowalska (1916-1999)
Ur. 18 maja 1916 r. Córka Karola i Janiny Trajdos. Żona Tadeusza Dobrzańskiego. Zmarła 7 marca 1999 r. w Vancouverze. **a-6, P-11**

DOBRZAŃSKI Tadeusz, por., technik (1915-1969)
Student Politechniki Warszawskiej i korporant "Arconii". Członek konspiracji ZJ (1939-1942). Żołnierz NSZ (1942-1944). W Powstaniu Warszawskim walczył w Komp. "Warszawianka" w Zgrupowaniu "Chrobry II". Jeniec wojenny Oflagu VII A Murnau. Po wojnie wyemigrował do Argentyny, a następnie w 1952 r. do Kanady. Pracował w przemyśle stoczniowym w Montrealu. Zmarł w sierpniu 1969 r. **a-6, P-11**

DOMANIEWSKA Zofia zob. Rybikowska Zofia

DOMARADZKI Jerzy, ppor., inż. leśnik, chemik
agronom (1914-1997)

Ur. 6 października 1914 r. w Poznaniu. Syn Stefana i Marii Łukomskiej. Po maturze odbył służbę w SPRA. Wojna zastała go na czwartym roku studiów na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie. Służył w AK od 1 sierpnia 1942 r. Ps. "Ksawery". D-ca Plotonu Spec. 9/III Komp. Pułku Legionowo. Na terenie gminy Nieporęt (Folwark Marianowo) był d-cą placówki odbiorczej "Koc". Placówka ta w nocy z 14/15 września 1943 r. odebrała 3 skoczków, 6 zasobników i 1 paczkę, a w nocy z 9/10

kwietnia 1944 r. 4 skoczków, 9 zasobników i 6 paczek. W czasie Powstania Warszawskiego był oficerem łącznikowym do sowieckiej G.O. w Radzyminie. Po wycofaniu się wojsk sowieckich z Radzymina deportowany przez Niemców 9 września 1944 r. w głąb Rzeszy. Uwolniony przez wojska alianckie z obozu w Borghorst k. Steifurt wstąpił do PSZ we Francji. Zdemobilizowany ukończył na Uniwersytecie w Louvain w 1948 r. rozpoczęte w Warszawie leśnictwo, a w 1951 r. agronomię. Po studiach wyemigrował do Kanady. Od 1956 r. pracował jako technik w przemyśle chemicznym w Montrealu. Zmarł 14 grudnia 1997 r. **d-7, MZ-643**

DROBNA Józefa zob. Kramicz Józefa

DRUŻBACKA Helena z domu Skibińska 1^ov Stefan-kiewicz, st. ochot. (1905-1991)

Ur. 2 sierpnia 1905 r. w Bolechowie, pow. Dolina, woj. stanisławowskie. Żona Feliksa Drużbackiego. Służyła w PWSK. Po demobilizacji w Anglii wyemigrowała do Kanady. Od sierpnia 1957 r. należała do SPK Koło Nr 7. Zmarła 5 stycznia 1991 r. **c-4, AA-1429**

DRUŻBACKI Feliks, sierż. (1906-1973)

Ur. 11 maja 1906 w Brzozowie. Na Środkowym Wschodzie przydzielony został do Kwat. Gł. Dtwo APW. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie. Od września 1951 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 31 maja 1973 r. **c-4, AA-1429**

DUBIŃSKI Michał, strz. inż. (1903-1985)

Ur. 1 grudnia 1903 r. w Wilnie. Służył w 3 DSK w II Korpusie. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie. Od stycznia 1955 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł w 1985 roku. **b-2i, RG-458**

DUDA-DZIEWIERZ Irena zob. Bieniecki Irena

DUNIN-BORKOWSKA Jadwiga z domu Langiewicz,
san. (1903-1983)

Ur. 17 września 1903 r. w Rydze na Łotwie. Córka Bronisława i Gertrudy Paffrath. Studiowała humanistykę na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Żona Olgierda Dunin-Borkowskiego. Służyła w AK, ps. "Zocha" (1940-1944). Od 1942 r. w Obwodzie Grójec (Okręg Warszawa) w Służbie Sanit. Po ucieczce z synem z Polski dołączyła do męża w sierpniu 1946 r. w San Benedetto del Tronto we Włoszech. Należała do Koła AK w Montrealu. Zmarła 27 lipca 1983 r. **d-1. AC-1628**

DUNIN-BORKOWSKI Olgierd, ppłk dypl. KWx2
(1903-1980)

Ur. 15 sierpnia 1903 r. w majątku Radunin, pow. Sokółka, woj. białostockie. Syn Władysława i Zofii Kalenkiewicz. Wychowanek Korpusu Kadetów Nr 2 w Modlinie, gdzie zdał maturę w 1922 r. Uczestnik 3-go Powstania Śląskiego. Po ukończeniu w 1924 r. Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu otrzymał przydział do 1 PAL Leg. w Wilnie. Absolwent Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie, XIII promocji (1932-1934). 1-szy oficer Sztabu 8 DP (1935), d-ca Bat. i Dyw. 28 PAL (1936-1938), oficer Oddz. II Szt. Gł. (1938-1939). Internowany w Rumunii 18 września 1939 r. Po kilkumiesięcznym pobycie w obozie w Dragassani uciekł do Bukaresztu, i stamtąd pociągiem przez Jugosławię, Włochy przybył w grudniu do Francji. Przyjęty do PSZ i po skróconym kursie w École Supérieure de Guerre w Paryżu został kwatermistrem 1 DGren. Dostał się 23 czerwca do niewoli niemieckiej w St. Dié (Vosgos). Jeniec obozów: Edelbach, Skoki, Colditz, Hadamar Dolny, Hadamar Górny, Oflag II D Gross Born, gdzie pod koniec 1943 r. złożył przysięgę na rotę AK i został d-cą Baonu

Szturmowego "B". W końcowej fazie wojny, po 750 kilometrowej ewakuacji pieszej na zachód, oswobodzony został z obozu w Sandbostel przez wojska brytyjskie 29 kwietnia 1945 r. Do II Korpusu dołączył 27 lipca 1945 r. Po przeszkoleniu i odbyciu szeregu stażów został kwatermistrzem 3 DSK. Zdemobilizowany w Anglii pracował początkowo jako robotnik fabryczny, a później do emerytury jako urzędnik brytyjskiego ministerstwa. Na emigracji w Kanadzie od sierpnia 1970 r. Należał do: Związku Karpaczków, Grenadierów, Koła AK, Związku Ziemi Wschodnich i do Polskiego Instytutu Naukowego. W Londynie redagował przez kilka lat *Gońca Karpackiego*, a w Montrealu *Biuletyn Informacyjny Koła AK*. Pisywał artykuły na łamach prasy polonijnej podpisując je: Olgierd Dunin, Józef Gończarycha i J.G. Jest autorem: *XIII Promocja 1932-1934 [w:] W 50-lecie Powstania Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie*. Zmarł 4 maja 1980 r.

d-1, AC-1628

DYDYŃSKI Zdzisław, sierż. (1907-1983)

Służył w AK i należał do Koła AK w Montrealu. Zmarł 30 kwietnia 1983 r.

d-3, AF-139

DYLLA Jan Paweł, strz., mechanik (1925-2014)

Ur. 27 czerwca 1925 r. w Katowicach. Po ukończeniu trzyletniej szkoły mechanicznej w Katowicach wcielony został do armii niemieckiej. Po roku służby zdezerterował i wstąpił do Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Po demobilizacji z PKPR pracował jako mechanik w przemyśle brytyjskim. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Osiedlił się najpierw w Montrealu a następnie w Ste. Rose, QC i pracował do emerytury w swoim zawodzie w przemyśle papierniczym przez 37 lat. Zmarł 22 maja 2014 roku.

e-12, PA-1260

DYLLA Nelly z domu Kirst (1928-2012)

Żona Jana Dylli.

e-12, PA-1260

DYRKACZ Anna zob. Kieliszczyk

DZWONKO Lubow zob. Dedek Lubow

EKHARD Wanda zob. Lipert Wanda

FAFARA Barbara zob. Jędrzejowska Barbara

FAFARA Ludwik, sierż. (1912-1968)

a-8, P-65

FAFARA Róża z domu Mach (1912-1996)

Ur. 18 grudnia 1912 r. Żona Ludwika Fafary. Zmarła 23 listopada 1996 r.

a-8, P-65

FALKOWSKA Grażyna Anna zob. Padowicz Grażyna Anna

FANGOR M. WOJCIECH V., por., inż. mech. (1910-1980)

Ukończył w 1937 r. Wydział Mechaniczny na Politechnice Lwowskiej. W czasie II wojny światowej pracował w przemyśle lotniczym w Kanadzie. Po wojnie na emigracji w Kanadzie pozostał w tymże przemyśle do 1974 r. Po przejściu na emeryturę wykładał na Uniwersytecie McGill w Montrealu. Należał do Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1968 r. Współredaktor Biuletynu Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie (1948). Zmarł w 1980 r.

d-1, AC-1640

FASZCZA Stanisława zob. Kolada Stanisława

FECZKO Aniela z domu Marcinkowska (1918-1955)

a-5, K-331

FIJAŁKOWSKI Kazimierz Roman, ppor. (1913-1977)

Ur. 5 lutego 1913 r. w Kielcach. Służył w 7 P. Uł. Lubelskich. Na emigracji w Kanadzie. Od marca 1971 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 31 lipca 1977 r.

c-1, AC-1266

FISCHER Mieczysław, st. mar., mechanik (1909-1985)

Ur. 10 stycznia 1909 r. w Toruniu. Syn Franciszka i Rozalii Buczyńskiej. Odbył służbę wojskową i pracował jako mechanik. Zmobilizowany 26 sierpnia 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej w szeregach 4 P. Lot. (1.9.39-18.9.39). Granicę rumuńską przekroczył 18 września i przez Turcję dotarł do Francji. W obozie zbornym w Coëtquidan (Morbihan) w Bretanii zameldował się 19 listopada 1939 r. Brał udział w kampanii francuskiej, ranny dostał się do niewoli (10.5.40-20.6.40). Uciekł z niewoli. Aresztowany w Austrii w listopadzie 1940 r. i osadzony w obozie karnym. Zwolniony z obozu z powodów zdrowotnych i wysłany do Lyonu. W lipcu 1941 r. aresztowany przy przekraczaniu granicy hiszpańskiej i osadzony w więzieniu. Uciekł z więzienia w marcu 1942 r. i przez Hiszpanię dotarł do Portugalii, skąd w październiku 1942 r. przybył do Kanady, gdzie zatrudniony został w przemyśle lotniczym. Ochotniczo wstąpił do Wojska Polskiego 25 sierpnia 1943 r. i z Kanady odesłany został do W. Brytanii 21 października 1943 r. Służbę w Marynarce Wojennej rozpoczął 25 stycznia 1944 r. i po przeszkoleniu przydzielony został do Grupy Ścigaczy. Brał udział w wojnie na pokładzie ścigacza "S" 8 (19.9.44-15.10.45). Zdemobilizowany z dniem 6 maja 1947 r. z Marynarki Wojennej, wyemigrował do Kanady. Należał do ZWPimJP. Zmarł w lutym 1985 roku. **d-4, AF-346**

FOLWARCZNY Antoni, kpr. (1891-1947)

Służył w 6 P. Uł. Kaniowskich. Na emigracji w Kanadzie, należał do ZWPimJP. **a-4, G-297**

FORIAN Zbigniew T., F/Lt, pil. (1921-1986)

Ur. 21 sierpnia 1921 r. W 1944 r. służył w Eskadrze 1586 i latał na Halifaxach z Włoch w operacjach specjalnych ze zrzutami do Polski i do innych krajów Europy. Po ukończonej turze operacyjnej przeniesiony został do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu, skąd transportowano samoloty z fabryk kanadyjskich i amerykańskich do Szkocji, Afryki Północnej, Afryki Zachodniej i do Indii. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł w Montrealu 13 listopada 1986 r. **d-4, AF-519**

FRIEDBERG Józef zob. Salomon de Friedberg Józef

GADOMSKI Eleanor z domu Cassidy (1909-1984)

Żona Józefa Gadomskiego. **d-3, AF-231**

GADOMSKI Józef, kpr. (1909-1988) **d-3, AF-231**

GARAPICH Anna zob. Russel Anna

GAWŁOWSKA Helena zob. Jurałowicz Helena

GAZDA Feliks, S/Ldr, pil. KW (1903-1970)

Ur. 6 maja 1903 r. w Zakrzowie, woj. lubelskie. Syn Jana i Anieli Morek. Po zdaniu matury w gimnazjum w Solcu Sandomierskim, zanim wstąpił do lotnictwa, był nauczycielem w szkole powszechnej w Hrubieszowie. Ukończył Oficerską Szkołę Lotniczą pierwszej promocji w Grudziądzu i jako pilot myśliwski otrzymał przydział do 3 P.Lot. w Poznaniu na Ławicy. Na krótko przed wojną w stopniu kapitana przeniesiony do Krosna został d-cą Eskadry w SPLdM. We Wrześniu ze Szkołą ewakuowany

do Rumunii i następnie do Francji, a później do Anglii. Przydzielony do *Polish Detachment RAF Takoradi* w Zachodniej Afryce dostarczał samoloty ze Złotego Wybrzeża do Egiptu. Trasa z Takoradi poprzez Khartoum w Sudanie do Kairu wynosiła około 5 200 km i była bardzo trudna z uwagi na warunki klimatyczne. Żona Ludomira przyjechała z Polski po wojnie przez zieloną granicę do Niemiec, a potem do Anglii. Po demobilizacji oboje wyemigrowali w 1948 r. najpierw do Argentyny, a w 1953 r. do Kanady. Feliks Gazda zmarł 8 maja 1970 r. w szpitalu w St. Jerome, QC. **a-5, L-35**

GAZDA Ludomira z domu Leja, szer. (1915-2004)

Ur. 1 maja 1915 r. w Neuhaus, Turyngia, Niemcy. Córka dr. Antoniego Leji, poznańskiego lekarza i Kazimierzy Grzybkowskiej. Żona Feliksa Gazdy. Absolwentka Gimnazjum SS. Urszulanek w Poznaniu. Żołnierz AK ps. „Bajka”. W konspiracji ZWZ-AK od 1941 r. Placówka „Jaśmin” Obwód „Kruk” (Jedlice-Krosno), gdzie w redakcji tygodnika Inspektoratu Jasło-Sanok była maszynistką. W marcu 1942 r. przeniesiona na placówkę „Mrozy” Obwód Siedlce, Obszar Warszawa. Pracowała przy organizowaniu kwaterymistrzostwa dla oddziałów partyzanckich i szpitali polowych. W styczniu 1946 r. opuściła Polskę i przez zieloną granicę dotarła do Niemiec. Przez Francję dostała się do W. Brytanii, gdzie połączyła się ze swoim mężem S/Ldr Feliksem Gazdą i dzieliła z nim dalsze losy. Od 1977 r. należała do Koła AK w Montrealu. Zmarła 11 lutego 2004 r. w Ottawie. Ciało oddane zostało do Queen's University w Kingston na badania medyczne. Spopielone zwłoki pochowane zostały w urnie 18 września 2006 r. w grobie męża, który jest grobem wspólnym i nie ma w nim Jej tablicy. **a-5, L-35**

GAĞLEWICZ Danuta 1^ov Karczewska, por., KWx4 (1915-1991)

Ur. 10 maja 1915 r. w Warszawie. Wojna zastała ją na czwartym roku Wydziału Medycyny Uniwersytetu Warszawskiego. Żona Leszka Karczewskiego, F/O pilota 304 Dyw. Bombowego Ziemi Śląskiej, który zginął na Wellingtonie X-9620 w locie na bombardowanie Emden 25 lipca 1941 r. Zaangażowana w konspiracji od 1939 r., ps. "Bończa". W czasie Powstania Warszawskiego w Bat. "Golski" przełożona Szpitala Wojskowego na Koszykowej. Jeniec wojenny. Po demobilizacji w Anglii wyemigrowała do Wenezueli. Na emigracji w Kanadzie od 1962 r. W Montrealu wyszła za mąż za Tadeusza Gałęwicza. Należała do: Koła AK, SPK Koło Nr 7 i do ZWPimJP. Autorka: *Moje wspomnienia o Bajanie* [w:] *XV Światowy Zjazd Lotników Polskich*, Montreal, 1984 r. Zmarła 10 października 1991 r. **d-6, AF-988**

GĄGLEWICZ Tadeusz, ppor. (1918-2000) **d-6, AF-988**

GIGIEL Feliks, strz. (1906-1970)

Zmarł 7 listopada 1970 r.

a-4, H-63

GLISZCZYŃSKA Julia, kpr. (1900-1955)

Ur. 16 lutego 1900 r. w Koniecznie, woj. kieleckie. Żona Henryka Antoniego Gliszczyńskiego, kpt. 40 P.P. "Dzieci Lwowskich", zamordowanego w Starobielsku. Deportowana z rodziną do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK na Środkowym Wschodzie i w II Korpusie we Włoszech. Po demobilizacji w Anglii wyemigrowała do Kanady. Należała od października 1955 r. do SPK Koło Nr 7. Zmarła w październiku 1955 r. **a-6, O-30**

GLISZCZYŃSKA Zofia zob. Balko Zofia

GŁOGOWSKA Antonina z domu Popiłka (1909-1991)

Żona Józefa Głogowskiego. W 1940 r. wywieziona z dziećmi, ze stacji Starzawa (linia kolejowa Krościenko-Chyrów), woj. lwowskie do ZSSR. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniona z zesłania i z Armią gen. Andersa ewakuowana z dziećmi do Iranu. Łączy się tam z mężem i dzieli jego dalszy los. Zmarła w 1991 r.

c-2, AC-1209**GŁOGOWSKI Józef, por., KW, leśniczy (1898-1977)**

Ur. 16 września 1898 r. w majątku Opaka k. Drohobycza, woj. lwowskie. Syn Michała i Marii. W wojnie 1918-1920 ochotnik w szeregach 23 P.P. 3 DP Legionów. Pod koniec 1919 r. ranny w walkach pułku nad Dźwiną. Zdemobilizowany osiadł na roli i był leśniczym w majątku Rudawka, woj. lwowskie. Po inwazji sowieckiej 17 września 1939 r. aresztowany przez NKWD i deportowany na Syberię do Świerdłowska. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do organizującej się Armii gen. Andersa. W Iranie połączony z rodziną wyewakuowany został do Indii, skąd po sześciu latach wyjechał najpierw do Ugandy, a po półtora roku, do Anglii. W Kanadzie na emigracji od lutego 1951 r., gdzie pracował jako kucharz w Montrealu. Zmarł 15 marca 1977 roku.

c-2, AC-1209**GŁÓWKA Jan, strz. (1899-1952)**

Służył w 35 P.P. Zmarł we wrześniu 1952 r. **a-5, K-263**

GOGULSKI Czesław, st.strz. (1922-1993) d-9, MZ-284**GOLARZ Eugeniusz, kpr. (1923-1978)**

Ur. 24 listopada 1923 r. w Zaleszczykach, woj. tarnopolskie. Służył w 3 Karp.PAP panc. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od września 1960 r. Zmarł 19 sierpnia 1978 r. **c-1, AC-1412**

GOLARZ Ludwik, AC1 (1920-2011)

Ur. 17 października 1920 r. Syn Antoniego i Domiceli z d. Niedzielska. Służył w PAF w obsłudze naziemnej. Zmarł 9 marca 2011 r. w Dundas, ON. **e-11, PC-525**

GOLARZ Maria z domu Smreczak (1925-2005)

Ur. 1 listopada 1925 r. Córka Juliana i Wiktorii Michalak. Żona Ludwika Golarza. Zmarła 31 stycznia 2005 r. w Lakeshore General Hospital w Montrealu. **e-11, PC-525**

GOLEMBKA J. Maksymilian, strz. (1910-1995)**d-8, MZ-445****GOLESZNY Stanisław, por. (1914-2000) d-11, PC-72****GÓRA Zbigniew Edward, ppor., inż. mech. (1926-1991)**

Ur. 31 grudnia 1926 r. w Sarnach. Syn Edwarda i Haliny. Służył w AK od września 1943 r. Podczas "Burzy" w oddziale partyzanckim "Szarego" w Okręgu Lublin. Po wojnie przez zieloną granicę dotarł przez Berlin do Anglii. W 1954 r. ukończył Regent Polytechnic w Londynie i otrzymał dyplom inżyniera mechanika. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. pracował jako inżynier w biurze projektów. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1968 r. Należał do Koła AK, a od lutego 1986 r. również do ZWPimJP. Zmarł w 1991 r.

b-1iv, RG-1135**GÓRNIOWICZ Maria Anna zob. Trawińska Maria Anna****GÓRSKA Anna Maria z domu Jaszczyńska (1910-1997)**

Żona Zygryda Górskiego.

b-2ii, RG-2050

GÓRSKI Zygfryd, W/O naw., VM, KWx4, DFM (1916-1999)

Ur. 10 sierpnia 1916 r. Syn Adama i Zofii Filipkowskiej. Służył w 3 P.Lot. w Poznaniu na Ławicy, gdzie ukończył Szkołę Podoficerską w 1939 r. Po Wrześniu przez Rumunię dostał się do Francji, a następnie do Anglii. Przeszkolony na radio-operatora i obserwatora otrzymał przydział, najpierw do 307 Nocnego Dywizjonu Myśliwskiego "Lwowskich Puchaczy", a następnie do 300 Dyw. Bombowego Ziemi Mazowieckiej. Po demobilizacji wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, a później do Kanady. Należał do 310 Skrzydła "Wilno". Zmarł 21 grudnia 1999 r. **b-2ii, RG-2050**

GRABOWSKI Michał, kpt., radiotechnik (1896-1979)

Ur. 2 listopada 1896 r. w Kamieńcu Podolskim. Przed wojną i podczas okupacji pracował w Polskich Zakładach Philipsa w Warszawie. W 1940 r. zorganizował dla Komendy Gł. AK największy ośrodek produkcyjny sprzętu radiotelegraficznego. Był kierownikiem Ośrodka i miał do 1941 r. ps. "Szary". W 1942 r. zmienił ps. na "Tomir". Uczestnik Powstania Warszawskiego. Jeniec obozu Gross Born i Sandbostel. Po uwolnieniu przez wojska brytyjskie wstąpił do II Korpusu i przydzielony został na wykładowcę do Szkoły Radio-Technicznej. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie. Był członkiem Koła AK i od grudnia 1967 r. należał również do SPK Koło Nr 7. Autor: *Wspomnienia polskiego łącznościowca* [w:] *Biuletyn Informacyjny*. Zmarł 10 września 1979 r. **b-2i, RG-57**

GRAFF Irena Zofia zob. Romanowska Irena Zofia

GRZYBAŁA Franciszek. sierż. (1896-1959)

Służył w 13 PAC w II Korpusie. **a-7, O-175**

GRZYBAŁA Maria z domu Tomkiewicz (1898-1991)
 Żona Franciszka Grzybały. **a-7, O-175**

GRZYBAŁA Zofia zob. Bieganowska Zofia

GRZYBOWSKA Jadwiga zob. Jeżewska Jadwiga

GRZYMALSKA Florentyna Z. san. (1890-1962)
 Po Wrześniu deportowana do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania, wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK. Matka Ireny Romanowskiej (RG-124). Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie. **a-7, O-258**

GRZYMALSKA Irena Zofia zob. Romanowska Irena Zofia

GUDZIEJ Michał, strz. (1909-1983)
 Zmarł 7 lipca 1983 r. **d-3, AF-162**

GUTASZEWSKA Maria z domu Seiler (1924-2011)
 Żona Jana Gutaszewskiego. **d-3, AF-204**

GUTASZEWSKI Jan, strz. (1915-1984) **d-3, AF-204**

HADLAW Maria zob. Poźniak Maria

HAJDUK Jan, chor. (1897-1974)
 Służył w 4 PAL. Mąż Bronisławy z domu Włodek. Zmarł 6 marca 1974 r. **c-3, AA-1556**

HAJDUKIEWICZ Edward, S/Ldr, pil., VM, DFC (1913-1998)

Ur. 14 czerwca 1913 r. Syn Władysława i Heleny Karanc. W Anglii od 1940 r. Służył w 300 Dyw. Bombowym Ziemi Mazowieckiej. Po wylądowaniu dwóch

tur operacyjnych przeniesiony do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu. Na emigracji w Kanadzie. Współwłaściciel firmy sprzedaży nieruchomości E. Hajdukiewicz-Edwards. Prezes 310 Skrzydła "Wilno" w latach pięćdziesiątych i ponownie wybrany w 1984 r. Zmarł 28 października 1998 roku. **d-7, MZ-714**

HARASIM Anna zob. Timińska Anna

HOJA Edmund, ppor., dr chem. (1906-2001)

Ur. 18 grudnia 1906 r. w Kępnie, woj. poznańskie. W 1931 r. doktoryzował się na Uniwersytecie Poznańskim i otrzymał tytuł doktora chemii. Służbę wojskową odbył w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim. Po powrocie na Uniwersytet Poznański został starszym asystentem na Wydziale Chemii Fizycznej. Zmobilizowany w 1939 r. otrzymał przydział do Chemicznego Instytutu Badawczego w Warszawie. Nie ewakuował się z Instytutem na wschód i w ten sposób uniknął Katynia. Po upadku oblężonej Warszawy jeniec obozu II C Woldenberg. Uwolniony z obozu, służył w 1 DPanc. Do Francji sprowadził rodzinę z Polski i wyemigrował z nią do Kanady w 1951 r. Do emerytury był kierownikiem laboratorium chemicznego, a później konsultantem. Należał do Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Przed wojną autor dwóch naukowych artykułów: *Zeitschrift für Physikalische Chemie* i *The photochemical properties of Zinc Oxide and of the surfaces of Platinum*. Zmarł 20 sierpnia 2001 r.

d-12ii, PA-266

HOJA Stefania z domu Klemczak, prof. geogr. (1908-2008)

Ur. 15 listopada 1908 r. w m. Poniec k/Leszna, woj. poznańskie. Córka Antoniego i Józefy z d. Tomczak. Żona Edmunda Hoji. Maturę zdała po ukończeniu gimnazjum w Ostrowie. W 1936 r. otrzymała dyplom Wydziału

Geografii Uniwersytetu Poznańskiego z tytułem magistra filozofii. Wojna przerwała Jej pracę zawodową. Mąż został powołany do wojska. Przeniosła się z córkami z Poznania do rodziców w Poniecu, gdzie w bardzo ciężkich warunkach przeżyła wojnę. W 1946 r. przedarła się z córkami przez niemieckie granice do męża, oficera 1 DPanc. w Niemczech Zachodnich. Po demobilizacji męża cała rodzina udała się do Francji. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Zmarła 25 września 2008 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu. **d-12ii, PA-266**

HOSPODARSKA Zofia zob. Rybikowska

IRLA Andrzej, strz. (1900-1973) **c-4, AA-1355**

JAKUBOWICZ Anna z domu Lotenberg (1903-1986)
Żona Kazimierza Jakubowicza **b-10, V-95**

JAKUBOWICZ Kazimierz, wachm. (1902-1963)
Ur. 12 kwietnia 1902 r. w Warszawie. Udział w wojnie 1918-1920. Służył w 14 P. Uł. Jazłowieckich 1 Dyw. Jazdy. Należał do SPK Koło Nr 7 od maja 1952 r.
b-10, V-95

JANCEWICZ Albert, plut., rolnik (1913-1965)
Ur. 8 września 1913 r. w Nowopolu, pow. Dżisna, woj. wileńskie. Syn Jana i Emilii. Mąż Haliny. Po szkole powszechnej ukończył szkołę rolniczą. Odbył służbę wojskową. Zmobilizowany w 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej. Jeniec sowiecki. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z obozu wstąpił 7 marca 1942 r. do formującej się Armii gen. Andersa. Służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Kampanię włoską odbył w jednym z trzech Karpackich PAL w 3 DSK. Zdemobilizowany w listopadzie 1946 r. we Włoszech wyemigrował do Kanady. Początkowo pracował na

własnej farmie, a później w fabryce czekolady. W 1949 r. był prezesem SPK Koło Nr 7. Zmarł 16 grudnia 1965 r.

a-8, S-102

JANICKA Cecylia zob. Stradomska Cecylia

JANICKI Jerzy, strz. (1923-2011)

e-12, PA-1202

JANIGA Bianka z domu Białobłocka, 1° v Moskała,
szyfrantka (1920-2012)

Ur. 25 maja 1920 r. w Batumi, Gruzja. Córka Pawła, inżyniera i Weroniki z d. Kozłowskiej. Wnuczka Jana Rafała Białobłockiego, powstańca z 1863 r., który zmarł na zesłaniu w Orenburgu w 1916 r. Maturę zdała w 1939 r. po skończeniu gimnazjum Notre-Dame de Sion w Stambule, Turcja. Żona Stanisława Janigi. Wojna w 1939 roku zastała ją we Francji, gdzie wyszła za mąż za ppor. Zdzisława Moskałę, w kampanii wrześniowej oficera 5 Pułku Strzelców Podhalańskich, a w kampanii francuskiej oficera 8 Pułku Grenadierów, 3 DP. Uniknął on niewoli i razem wstąpił w lutym 1942 r. do Polskiej Organizacji Walki o Niepodległość (POWN) pod kryptonimem „Monika” w Lyon z przydziałem w dziale łączności. Była ona szyfrantką do 10 listopada 1942 r. Radiostację obsługiwał ppor. Józef Prandl „Jawor”, radio-telegrafista, zrzucony w operacji „Elder” z polskiego Halifaxa w nocy z 29/30 maja 1942 r. Namierzony przez niemiecką stację goniometryczną 17 października 1942 r. został aresztowany i zamordowany przez Gestapo w więzieniu Fresnes pod Paryżem w lutym 1943 r. Państwo Moskałowie w obawie przed aresztowaniem w listopadzie 1942 r. uciekają do Szwajcarii i osiedlają się w Genewie. Po wylądowaniu aliantów we Francji wracają do Paryża i tam się rostają w 1946 r. Po rozwodzie, pani Bianka w październiku 1949 r. wychodzi za mąż za Stanisława Janigę. Na emigracji w Kanadzie od września 1951 r. W

Montrealu pracuje u męża, brokera towarzystwa ubezpieczeniowego. Udziela się społecznie i ofiarnie pomaga na polskich bazarach. Autorka wspomnień *Mes Souvenirs*, pisanych dla dzieci i wnuków. Zmarła 3 listopada 2012 r. w Montrealu. **d-12ii, PA-55**

JANIGA Stanisław, kpr. z cenz., mgr praw, adwokat (1906-1999)

Ur. 14 lipca 1906 r. w Krakowie. Syn Jakuba i Heleny Sak. W 1928 r. ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, w 1931 r. École des Sciences Politiques w Paryżu. Członek Krakowskiej Izby Adwokackiej od 1937 r. Po Wrześniu przez Rumunię, Jugosławię, Włochy dostał się do Francji. Wstąpił do PSZ w Coëtquidan (Morbihan) w Bretanii 1 marca 1940 r. z przydziałem do Sądu Polowego 1 DGren. Pod St. Dié (Vosges) 21 czerwca 1940 r. dostał się do niewoli. Jeniec obozu Stalag V C, z którego uciekł do nie okupowanej Francji 10 lipca 1941 r. Do końca wojny pracował tam jako delegat PCK. We wrześniu 1951 r. wyemigrował do Kanady. Był uprawnionym brokerem towarzystwa ubezpieczeniowego i należał do Association Provinciale des Assurances vie du Québec. Był członkiem SPK Koło Nr 7. Zmarł 11 lutego 1999 r. **d-12ii, PA-55**

JANISZEWSKI Bronisław, ognm. (1909-1978)

Ur. 3 września 1909 r. w Grodzisku Mazowieckim. Służył w 9 PAL, a we Wrześniu w plutonie łączności 13 P.P. w 8 DP. Od października 1966 r. należał do SPK Koło Nr 7. **c-2, AC-1421**

JANKOWSKA Danuta Barbara z domu Chrzanowska (1926-2008)

Ur. 20 czerwca 1926 r. w Krakowie. Córka Edwarda i Janiny Hayto. Żona Franciszka Jankowskiego. Na

emigracji w Kanadzie od c. 1961 r. Zmarła w Montrealu 7 stycznia 2008 r. w Royal Victoria Hospital.

d-12ii, PA-493

JANKOWSKA Jadwiga z domu Skupień (1915-2002)

Ur. 15 stycznia 1915 r. Żona Antoniego Jankowskiego. Służyła w Armii Krajowej. Należała do Koła AK. Zmarła 20 grudnia 2002 r.

d-1, AC-1802

JANKOWSKI Antoni, por. (1906-1981)

Więzień obozów koncentracyjnych. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Właściciel firmy wysyłki paczek w Montrealu.

d-1, AC-1802

JANKOWSKI Franciszek Zygmunt, sierż. pchor., radiotechnik (1916-2002)

Ur. 30 maja 1916 r. w Toruniu. Syn Zygmunta i Wiktorii Olszewskiej. Po ukończeniu seminarium nauczycielskiego w Toruniu i zdaniu matury w 1936 r. był nauczycielem szkoły powszechnej w Toruniu. Służbę wojskową odbył na dywizyjnym kursie SPRP 4 DP przy 67 P.P. w Brodnicy. Absolwent VI promocji z 2/88 lokatą (15.9.37-1.8.38). Kmdtem tej szkoły był wtedy mjr Zygmunt Reliszko, który obecnie spoczywa na "Field of Honour" (O-96). Franciszek Jankowski, po odbyciu praktyki w 63 Toruńskim P.P. i przeniesieniu 15 września 1938 r. do rezerwy, wrócił do swej pracy nauczycielskiej. Zmobilizowany 31 sierpnia 1939 r. brał czynny udział w kampanii wrześniowej w szeregach 63 Toruńskiego P.P. Pułk ten w ramach 4 DP wchodził w skład G.O. "Wschód" gen. Bołtucia i należał do Armii "Pomorze". W pierwszych dniach września pułk ten nacierał na st. kolejową Mełno i bronił odcinka Okonin-Mełno nad granicą pruską. W odwrocie opóźniał npla na odcinku Toruń-Dobrzyń. W bitwie nad Bzurą pułk zdobył 11 września Bielawy. Napierany przez npla wycofał się za

Bzurę i 15 września działał obronnie na odcinku Małszyce-Zabostów. W odwrocie resztki pułku wyruszyły o zmierzchu 17 września na Iłów - Budy Stare, usiłując przebić się z okrążenia i dotrzeć do Warszawy lub Modlina. Próba zawiodła. Żołnierze przyparciu do Wisły, zaniechali dalszej walki. Podchorąży Jankowski pod Iłowem dostał się 18 września do niewoli. Niemiecki jeńiec wojenny Oflagu VII H Eichstätt i VII A Murnau (25.10.39-6.6.40), Stalagów: VI B Neu Versen-Oberlangen-Emsland, VI G Bonn, VI J Krefeld, VI F Bocholt, VI H Arnoldsweiler-Dürren, VI A Hemer i IV B Mühlberg (7.6.40-26.1.45) oraz 24 Straff-Arbeit Bataillon (26.1.45-28.2.45). Z karnego batalionu uciekł z Ulm 28 lutego 1945 r. do Monachium, gdzie został aresztowany na stacji i osadzony na dwa tygodnie w areszcie w Oflagu VII A Murnau. W połowie kwietnia 1945 r. uciekł z obozu i dwa tygodnie później zaciągnął się do napotkanego 290th Engineer Combat Battalion US Army. W batalionie tym służył do maja 1946 r. Po wyjeździe batalionu do Stanów służył w 4131 Polskiej Kompanii Wartowniczej w Oberpfaffenhofen i pełnił tam funkcje tłumacza (czer.'46-list.'47). Udał się następnie do Holandii, gdzie wieczorami studiował elektronikę uzyskując w 1950 r. dyplom radiotechnika, a w dzień pracował w fabryce. Na emigracji w Kanadzie od kwietnia 1951 r. Właściciel przedsiębiorstwa TV and Electronic Appliances Repair Shop w Toronto (1951-1954). Od 1954 r. przez 30 lat właściciel firmy Tele-Service w Montrealu. Zmarł 24 października 2002 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC.

d-12ii, PA-493

JANOWER Krystyna zob. Kowalski Krystyna.

JAROSZ Zofia zob. Włodarczyk Zofia

JAROSZEWICZ Piotr, strz. (1905-1972)

Ur. 26 stycznia 1905 r. w Dokszycach, woj. wileńskie.
Służył w 81 P. Strzelców Grodzieńskich im. Króla Stefana
Batorego 29 DP. Zmarł 6 sierpnia 1972 r. **c-4, AA-1280**

JARUSZEWSKA Wanda zob. Broniowska Wanda**JASIŃSKA Maria z domu Nowak**, ACW2 (1916-1997)

Ur. 24 października 1916 r. Córka Błażeja i Apolonii
Klich. Żona Romana Jasińskiego. Służyła w WAAF.
Zmarła 13 czerwca 1997 r. **d-7. MZ-611**

JASIUKOWICZ Maria zob. Pawlikowski Maria**JASTRZĘBSKA Jadwiga Maria** zob. Malkiewicz
Jadwiga Maria**JASTRZĘBSKI Janusz**, ppor. (1904-1972)

Zmarł 28 lutego 1972 r. **c-5, AA-1213**

JASZCZYŃSKA Anna Maria zob. Górska Anna Maria**JAWORSKA Marianna z domu Kuśmerek** (1916-
2008)

Ur. 12 stycznia 1916 r. Żona Stefana Jaworskiego.
Zmarła 28 lutego 2008 r. w Montrealu. **d-11, PC-18**

JAWORSKI Stefan, kpr. (1915-1999) **d-11, PC-18****JAWORSKI Zbigniew Jan**, por., KW, technik (1920-
1983)

Ur. 25 listopada 1920 r. w Siedlcach, woj. lubelskie.
Syn Jana i Marii z domu Martinków. Mąż Jadwigi
Dekońskiej. Szkołę powszechną ukończył w
Stanisławowie. Wychowanek Korpusu Kadetów Nr 1 we
Lwowie, gdzie w 1939 r. zdał maturę. Wojna zastała go w

Junackich Hufcach Pracy w Węgierskiej Górcie przy budowie umocnień. Po Wrzeźniu czynny w konspiracji we Lwowie. W marcu 1940 r. aresztowany i deportowany do ZSSR. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód. Po ukończeniu SPBr.Panc. otrzymał przydział do 6 P. Panc. "Dzieci Lwowskich". Z pułkiem tym przeszedł całą kampanię włoską. Dwukrotnie ranny. W grudniu 1944 r. przeniesiony został do formującej się 14 Wlkp. Brygady Pancerniej z przydziałem do 3 P. Uł. Śląskich. Po demobilizacji w Anglii, pracując zarobkowo, studiował na Regent Polytechnic w Londynie. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracował jako technik. Przez pięć lat był prezesem SPK Koło Nr 7. Zmarł 3 sierpnia 1983 r.

b-2i, RG-261

JEDWAB Henryk, por., KWx2, inż. tkacz (1918-2005)

Ur. 15 kwietnia 1918 r. w Kaliszu. Syn Leona i Elly Lipskiej. Po zdaniu matury w Kaliszu i odbyciu służby wojskowej na dywizyjnym kursie SPRP 30 DP przy 82 Syberyjskim Pułku Strzelców w Brześciu/Bugiem udał się do Francji. Rozpoczęte studia medyczne w Nancy przerywa mu wojna. W kampanii wrześniowej pchor. Jedwab walczył w szeregach 84 Pułku Strzelców Poleskich (30 DP). Po Wrzeźniu przez Rumunię, Francję, Hiszpanię dotarł do W. Brytanii. W 1941 roku dywersant SOE we Francji. Ochotniczo wstępuje do polskiej 1 Samodzielnej Komp. Commando, formującej się w ramach międzynarodowego No 10 Commando, we wrześniu 1942 roku. Walczy od początku w jej szeregach w kampanii włoskiej i odnosi rany. Mianowany na polu walki podporucznikiem 18 stycznia 1944 r. przy forsowaniu rzeki Garigliano. Kompania podporządkowana była wtedy 56 bryt. DP (5 Armia) i przełamywała niemiecką obronę linii Gustawa. Pod koniec kampanii włoskiej Kompania ta

staje się załazkiem 2 Batalionu Komandosów (Zmot.) w II Korpusie gen. Andersa. Ppor. Jedwab został d-cą III plutonu w 2 Kompanii. Przydzielony ze swoim oddziałem do 6 P.Panc. „Dzieci Lwowskich” zamknął swój udział w kampanii włoskiej w natarciu na Bolonię. Po demobilizacji w W. Brytanii kończy studia włókiennicze na Uniwersytecie w Leeds i emigruje do Kanady w 1950 r. Przez wiele lat pracował w przemyśle włókienniczym na odpowiedzialnych stanowiskach. Zmarł 14 września 2005 roku w Ottawie. **b-2i, RG-12**

JEDWAB Irena Maria z domu Zastyrec, ppor. (1919-1978)

Ur. 18 grudnia 1919 r. w Drohobyczu. Córka Michała i Zofii Wołosiańskiej. Żona oficera komandosów Henryka Jedwabia. Wojna zastała ją na drugim roku na Wydziale Chemii i Fizyki Uniwersytetu Lwowskiego. Po Wrześniu przez osiem miesięcy więziona w Stanisławowie, a następnie deportowana do ZSSR na Syberię nad Peczorę. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR w APW ukończyła kurs komendantek. W kampanii włoskiej służyła w 317 Kompanii Transp. II Korpusu dowodząc III plutonem. W Anglii zdemobilizowana w 1947 r. Na emigracji w Kanadzie od 1950 r. Czynna w Komitecie Pomocy Dzieciom Polskim w Montrealu. Od stycznia 1958 r. należała do SPK Koło Nr 7. Pisywała artykuły na łamach *Wypadu*, czasopisma komandosów, i *Związkowca*, gazety torontońskiej. Zmarła 9 sierpnia 1978 r. **b-2i, RG-12**

JENDEROWICZ Stanisława zob. Rak Stanisława

JESIONEK Aleksander, strz. (1915-1989) **b-1ii, RG-797**

JEŻEK Roman, kpt., KWx4, inż., ład.-wodny (1914-2015)

Ur. 31 maja 1914 r. we Lwowie. Syn Jana i Anny z domu Juzycz. Osierocony w siedemnastym roku życia. O własnych siłach ukończył we Lwowie gimnazjum i zdał maturę. Służbę wojskową odbył w SPRA w 1 Baterii DAK we Włodzimierzu Wołyńskim i praktykę przypuszczalnie w 2 DAK w Dubnie lub w 13 DAK w Brodach. Mianowany podporucznikiem 1 stycznia 1935 roku. Mobilizacja przerwała mu studia na Wydziale Inżynierii Łądowej Politechniki Lwowskiej. Powołany do wojska 13 sierpnia 1939 r. Brał udział w kampanii wrześniowej od 1 do 20 września. Po otwarciu przez Sowiety Politechniki Lwowskiej kontynuował studia. Należał do SZP-ZWZ. Nawiązał łączność z Tadeuszem Chciukiem, ps. „Marek Celt”, drohobyczyninem, harcerzem, mgr prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza (UJK) we Lwowie, który dowodził *Białymi Kurierami*. W połowie kwietnia 1940 r. zorganizowana została grupa, do której należał Roman Jeżek. Celem tej grupy było przedostanie się przez Bieszczady na Węgry. Liczyła 23 osób w tym 3 kobiety. Uzbrojona była w 12 rewolwerów i w 1 dubeltówkę. Dowodził nią przyjaciel Chciuka Zbigniew Janicki, mgr prawa UJK, drohobyczynin, harcerz i *Bały Kurier*. W nocy z 20/21 kwietnia 1940 r., blisko granicy węgierskiej koło m. Laturka grupę, idącą gęsiego w odstępach, nagle ostrzelał pociskami świetlnymi patrol bolszewicki krzyząc: *Pastój, job twoju mat'* z odległości około 50 m. Wszyscy padli, a idący na przodzie, w której był Roman Jeżek odpowiedzieli ogniem z czterech rewolwerów. Wymiana strzałów trwała około 30 minut. W pewnym momencie bolszewicy znikli, a Polakom zostało parę sztuk amunicji. Cała grupa szczęśliwie przekroczyła granicę węgierską. Roman Jeżek przez Jugosławię dotarł do Syrii, gdzie wstąpił do Brygady Karpackiej 31 maja 1940 r. Brał udział w kampanii libijskiej od 13 sierpnia 1941 r. do 22 marca

1942 r. Broniń Tobruku. Mianowany porucznikiem 20 marca 1941 r. W szeregach 2 Karp. PAL brał udział w kampanii włoskiej od 13 grudnia 1943 r. do maja 1945 r. Podczas bitwy o Monte Cassino był zastępcą d-cy 3 Dywizjonu 2 Karp. PAL. Mianowany kapitanem 1 sierpnia 1944 r. Zdemobilizowany w W. Brytanii. Ukończył inżynierię lądową na PUC w Londynie i otrzymał dyplom inżyniera w 1949 r. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1957 roku. Był głównym inżynierem w porcie montrealskim. Należał do klubu sportowego. Po przejściu na emeryturę jak również w podeszłym wieku zdobywał nagrody w kolarstwie, pływaniu, w biegu maratońskim i narciarskim. Zmarł w 101 roku życia 19 grudnia 2014 r. w Bayview w Pointe Claire, QC. **f-12, PB-29**

JEŻEWSKA Jadwiga z domu Grzybowska (1905-1996)

Ur. 18 lipca 1905 r. w Sielcu. Córka Jerzego i Jadwigi Róży Zbyszewskiej. Żona Jana Adama Jeżewskiego, z którym przyjechała do Montrealu w styczniu 1937 r. Pracowała ochotniczo w Kanadyjskim Czerwonym Krzyżu od 1939 do 1946 r. Po wojnie zajmowała się domem, pracowała w biurze kanadyjskiego przedsiębiorstwa i udzielała się społecznie. Zmarła 5 stycznia 1996 r. w Montrealu. **e-12iv, PA-584**

JEŻEWSKI Jan Adam, Maj., mgr (1912-2004)

Ur. 24 maja 1912 r. w majątku Dalechowy, woj. kieleckie. Syn Jana Antoniego i Ireny Frycz. Do gimnazjum uczęszczał w Kielcach, gdzie zdał maturę w 1931 r. Ukończył L'Institut Supérieur de Commerce de l'Etat à Anvers w 1934 r. Służbę wojskową odbył w SPRK w Grudziądzu. Promowany plut. pchor. 15 lipca 1936 r. Był referentem handlowym w Konsulacie RP w Montrealu od stycznia 1937 r. Podczas II wojny światowej zgłosił się do służby w PSZ i nie został przyjęty. Wstąpił więc

ochotniczo do Armii Kanadyjskiej 28 maja 1940 r. Po ukończeniu No.12 (Special) O.C.T.U. (Officer Cadets Training Unit) promowany kapitanem w kanadyjskim Korpusie Oficerów Wywiadu 18 grudnia 1942 r. Służył w Kanadzie, na Północnym Atlantyku, w W. Brytanii i na kontynencie europejskim do czerwca 1946 r. Zdemobilizowany w sierpniu 1946 r. osiedlił się w Kanadzie i pracował w handlu na odpowiedzialnych stanowiskach. Zmarł 10 kwietnia 2004 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **e-12iv, PA-584**

JEŻYCKA Elżbieta z domu Sławik, mł. kmdtka (1904-1973)

Ur. 12 grudnia 1904 r. w Myszkowcach, woj. tarnopolskie. Po Wrześniu deportowana do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowana na Środkowy Wschód służyła w APW. W kampanii włoskiej II Korpusu pielęgniarka w Szpitalu Wojennym. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Od listopada 1968 r. należała do SPK Koło Nr 7. Zmarła w listopadzie 1973 r. **c-4, AA-1493**

JĘDRZEJOWSKA Barbara z domu Fafara (1940-1995)

Żona Jerzego Jędrzejowskiego. **d-5, AF-638**

JĘDRZEJOWSKI Jerzy, strz. (1922-1988)

Ur. 18 stycznia 1922 r. w Krakowie. Maturę zdał w 1939 r. Wojna zastała go w Junackich Hufcach Pracy. Do niewoli sowieckiej dostał się 17 września 1939 r. Po wymianie jeńców w Brześciu n. Bugiem w niewoli niemieckiej do końca wojny. Na emigracji w Kanadzie od 30 listopada 1949 r. Członek SPK Koło Nr 7 od marca 1983 r. Zmarł 5 lutego 1988 r. **d-5, AF-638**

JOUGAN Zbigniew, ppor. (1910-1965)

Ur. 26 września 1910 r. w Kałuszu, woj. stanisławowskie. Po Wrześniu przedostał się do Francji i służył w 1 DGren. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Od lutego 1957 r. był członkiem SPK Koło Nr 7. Zmarł 17 maja 1965 r. **a-8, S-56**

JÓZEFOWSKA Maria Antonina zob. Romer Maria Antonina

JUNG Edward, sierż. (1900-1975)

Ur. 26 września 1900 r. w Supraślu, woj. białostockie. Legionista. Udział w wojnie 1918-1920. Służył w 2 Baonie Saperów Kaniowskich w Puławach. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Członek SPK Koło Nr 7 od grudnia 1953 r. Zmarł 28 maja 1975 r. **c-3, AA-1774**

JUNG Maria z domu Cieślak, (1921-1999)

Ur. 25 grudnia 1921 r. Córka Stanisława i Jadwigi Zych. Żona Edwarda Junga. Zmarła 2 maja 1999 r.

c-3, AA-1774

JURAŁOWICZ Helena z domu Gawłowska (1922-1979)

Ur. we wrześniu 1922 r. Żona Piotra Jurałowicza. Zmarła 19 kwietnia 1979 r.

c-2, AC-1499

JURAŁOWICZ Piotr, strz. (1915-1993)

Zmarł 1 lipca 1993 r.

c-2, AC-1499

KACZKOWSKI Józef, ppor., inż. ląd.-wodny (1901-1978)

Ur. 3 kwietnia 1901 r. w Szczuczynie Nowogródzkim. Syn Wacława i Marii Dobrowolańskiej. Mąż Jadwigi Czechowicz. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania.

Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa we wrześniu 1941 r. Służył w APW od 15 sierpnia 1942 r. Uczestnik kampanii włoskiej w 10 Baonie Saperów II Korpusu. Zdemobilizowany w Anglii 18 lutego 1949 r. Na emigracji w Kanadzie od 1973 r. Od stycznia 1974 r. członek SPK Koło Nr 7. Zmarł 7 czerwca 1978 r.

c-1, AC-1385

KACZYŃSKI Mieczysław, strz. (1923-1971)

b-5, AA-1109

KAKOWSKA Wanda z domu Kosiewicz (1911-1972)

Żona Daniela Kakowskiego. Zmarła 7 stycznia 1972 r.

c-5, AA-1189

KAKOWSKI Daniel B., strz. (1911-1995)

Ur. 14 lipca 1911 r. Syn Edwarda i Joanny Kabińskiej. Mąż Wandy Kosiewicz. Zmarł 26 września 1995 r. w szpitalu w Ste-Anne-de-Bellevue, QC.

c-5, AA-1189

KAMIŃSKI Stefan, st. strz. (1893-1964)

a-8, 0-361

KAPTURSKA Maria zob. Łaskowieska Maria

KAPUŚCIŃSKA Wanda z domu Zakrzewska

(1908-2007)

Ur. 26 stycznia 1908 r w m. Droszki (Wielkopolska). Córka Stanisława i Zofii Woyczyńskiej. Żona Janusza Kapuścińskiego, oficera kawalerii WP. Absolwentka seminarium nauczycielskiego. Podczas okupacji niemieckiej czynna społecznie. Wielokrotnie interweniowała na Gestapo o uwolnienie z więzienia aresztowanych rodaków w Lublinie. Przechowywała również ukrywających się Żydów, za co Niemcy karali śmiercią. Po ucieczce z Polski przez zieloną granicę dołączyła po wojnie w 1945 r. do męża we Włoszech, z którym dzieliła dalsze losy. Na

emigracji w W. Brytanii przez wiele lat uczyła dzieci w polskich sobotnich szkołach w Londynie. Po przyjeździe do Kanady w lipcu 1975 r. pomagała mężowi w zbiorce na Skarb Narodowy. Zmarła 27 października 2007 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu.

b-2i, RG-2329

KAPUŚCIŃSKI Janusz, ppłk, VM, KWx4 (1898-1998)

Ur. 24 lutego 1898 r. w majątku Kordos (Wielkopolska). Syn Władysława i Albertyny Szudzińskiej. Udział w wojnie 1918-1920. Uczestnik Powstania Wielkopolskiego. Oficer 1 P. Uł. Wlkp. (później 15 P. Uł. Poznańskich). W 1932 r. przeniesiony do 26 P. Uł. im. Hetmana Karola Chodkiewicza w Baranowiczach. Od 1938 r. w 2 P.S.K. w Hrubieszowie. Brał udział w konkursach hippicznych w reprezentacji Polski za granicą. Należał do najlepszych polskich jeźdźców. W kampanii wrześniowej d-ca II Dyw. Konnego Ośrodka Zapasowego Woł. Bryg. Kaw. (później Zgrupowanie Kaw. ppłk. K. Halickiego). Bił się pod Kamionką Strumiłową i Rawą Ruską. Po Wrześniu jeniec Oflagu VII A Murnau. Oswobodzony przez wojska amerykańskie dołączył do II Korpusu. Mianowany zastępcą d-cy P. Uł. Karpackich w sierpniu w 1945 r. Po demobilizacji osiadł w Londynie. Na emigracji w Kanadzie od 1975 r. Autor: *Garść wspomnień ze służby pod dowództwem gen. Andersa* [w:] *Przegląd Kawalerii i Broni Pancерnej* nr 82 (1978); *Relacja – 2 P.S.K.* [w:] *Przegląd Kawalerii i Broni Pancерnej* nr 132 (1989) Zmarł 25 grudnia 1998 r.

b-2i, RG-2329

KARCZEWSKA Danuta zob. Gąglewicz Danuta

KARPA Michał, st. strz. (1919-1997)

Ur. 15 listopada 1919 r. Zmarł 2 czerwca 1997 r.

d-7, MZ-602

KARPIŃSKA Irena z domu Ćwirko san. (1923-2001)

Ur. 18 czerwca 1923 r. Kaczanowiczach, pow. Nieśwież. woj. nowogródzkie. Córka Józefa i Marii Bereza. Żona Mariana Karpińskiego. Deportowana 10 lutego 1940 r. z Kuchczyc, osady wojskowej do *Archangelskaja i Wołogodskaja obł., Komi ASSR* do posesiołka Piudla. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z kołchozu. Ewakuowana z Armią gen. Andersa do Iranu wstąpiła do APW. Kampanię włoską odbyła jako sanitariuszka w 1 Szpitalu Polowym II Korpusu. Po demobilizacji w Anglii wyjechała z mężem do Argentyny. Na emigracji w Kanadzie od czerwca 1958 r. Pracowała jako pielęgniarka w szpitalu montrealskim. Zmarła 21 września 2001 r.

b-4, E-205**KARPIŃSKA Zofia zob. Makosz Zofia****KARPIŃSKI Marian, por. technik budowlany (1918-1993)**

Ur. 4 października 1918 r. w Giełczynie, pow. Łomża, woj. białostockie. Mąż Ireny z domu Ćwirko. Służbę wojskową odbył w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa w 1942 r. Służył w APW. Kampanię włoską odbył w 4 Kres.PAL. Po demobilizacji w Anglii, wyemigrował do Argentyny. Na emigracji w Kanadzie od czerwca 1958 r. Pracował jako projektant w budownictwie mieszkaniowym. Należał do SPK Koło Nr 7 od grudnia 1962 r. Zmarł 8 czerwca 1993 roku.

b-4, E-205**KASPER Luba zob. Niewińska Luba****KAWALERSKI Władysław, kpr. (1909-1980)**

Ur. 8 lipca 1909 r. w Sokołowie, pow. Nieszawa, woj. warszawskie. Służył w 4 PAL. Po Wrześniu jeniec Stalagu

IX C Bad Sulza. Na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od marca 1966 r. Zmarł w 1980 r.

d-2, AC-1612

KAZIMIEROWICZ Stefan A, por., inż. (1908-1993)

Egzamin dyplomowy na Politechnice Lwowskiej zdał w 1934 r. Służbę wojskową odbył w SP. Do wojny pracował jako inżynier w Katowicach. Od wczesnych lat pięćdziesiątych na emigracji w Kanadzie. Od 1958 r. należał do Corporation of Professional Engineers of Quebec i był naczelnym inżynierem w ciężkim przemyśle. Zmarł w 1993 r.

b-1ii, RG-1314

KAZIMIEROWICZ Wanda z domu Oszek (1923-1999)

Żona Stefana Kazimierowicza.

b-1ii, RG-1314

KAŻMIERSKI Edmund, (1917-1965)

a-8, S-23

KĄTSKI Stefan (KONTSKI), kpt., artysta mal. (1898-1978)

Ur. 23 kwietnia 1898 r. w Sanoku, woj. lwowskie. Udział w wojnie 1918-1920. Studiował na Akademiach Sztuk Pięknych w Krakowie (1921-1924), we Florencji (1924-1927) i w Paryżu (1927-1930). Służył w I Korpusie w W. Brytanii z przydziałem do Archiwum i Muzeum PSZ w Gask House k. Perth w Szkocji. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie od 1948 r. Udekorował freskami i kurdybanami kościół Matki Boskiej Częstochowskiej w Montrealu (1950-1954). Był ilustratorem technicznym w zakładach lotniczych (1957-1963). Od 1963 r. odnawiał obrazy i antyki. Należał do SPK Koło Nr 7 od 1958 r. Zmarł w maju 1978 r.

c-1, AC-1380

KETTER Anna Maria zob. Stevens Anna Maria

KIELISZCZYK Aleksander, strz., tapicer (1915-1989)

Ur. 27 lutego 1915 r. w Kiczkach, woj. warszawskie. Syn Stefana i Wiktorii. Mąż Anny. Szkołę powszechną ukończył w Mińsku Mazowieckim w 1929 r. Po Wrześniu deportowany do ZSSR na Syberię. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Służył w APW i w II Korpusie. Brał udział w kampanii włoskiej. Na emigracji w Kanadzie od 1946 r. W Montrealu pracował jako tapicer. Zmarł w 1989 r. **d-5, AF-788**

KIELISZCZYK Anna z domu Dyrkacz (1937 - 2013)

Żona Aleksandra Kieliszczyka. **d-5, AF-788**

KILIAN Józef, kpr. (1919-1984)

Ur. 4 września 1919 r. w Niegostawicach. Mąż Stelli. Wstąpił do wojska na ochotnika 4 listopada 1937 r. i służył w 2 Baonie Czołgów w Żurawicy. Wyemigrował z Niemiec do Kanady w marcu 1957 r. Od września 1957 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł w 1984 r. **d-3, AF-275**

KIRST Nelly zob. Dylla Nelly**KISIELEWSKI Janusz**, por., KWx2, technik elektroniczny (1923-1993)

Ur. 2 maja 1923 r. w Przemyślu, woj. lwowskie. Syn Adama, kpt. 38 P. Strzelców Lwowskich i Zofii Edwin. Elew Korpusu Kadetów Nr 1 we Lwowie. Maturę zdał w Państwowym Gimnazjum i Liceum w Gródku Jagiellońskim. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił w Buzufuku do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód ukończył SPBr.Panc. w Iraku, rozpoczętą jeszcze we Wrewojskoje. Otrzymał przydział do 6 P.Panc. "Dzieci Lwowskich". Z pułkiem tym przeszedł całą kampanię włoską. Dwukrotnie ranny.

W grudniu 1944 r. przeniesiony został do formującej się 14 Wlkp. Brygady Pancерnej z przydziałem do 3 P. Uł. Śląskich, gdzie był d-cą szwadronu i prowadził kurs strzelania artyleryjskiego. Po demobilizacji w Anglii wyemigrował do Argentyny w 1949 r. Na emigracji w Kanadzie od 1958 r. Rozpoczęte kursy elektroniczne w Buenos Aires ukończył w Institute of Technology w Montrealu. Pracował jako technik elektroniczny w linii lotniczej. Długoletni skarbnik 310 Skrzydła "Wilno". Należał do SPK Koło Nr 7 od marca 1968 r. Zmarł w Miami, Fla. 18 grudnia 1993 r. **b-1iii, RG-1448**

KISIELEWSKI Stanisław, kadet, technik samolotowy (1929-2010)

Ur. 27 stycznia 1929 r. w Przemyśle, woj lwowskie. Syn Adama, kpt. 38 P. Strzelców Lwowskich i Zofii z d. Edwin. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania i ewakuowany na Środkowy Wschód. Ukończył Gimnazjum Mechaniczne w Kfarbilu, Palestyna w 1947 r. Junak i kadet w „Barbarze”. Absolwent Szkoły Lotniczej w Heliopolis, Egipt. Po demobilizacji w W. Brytanii wyemigrował do Argentyny. Na emigracji w Kanadzie od 1958 r. Pracował jako technik samolotowy w przemyśle lotniczym. Czynny społecznie. Prezes Skrzydła 310 „Wilno” 1977-1979. Zmarł 18 września 2010 r. w St. Mary's Hospital w Montrealu.

g-12, D2 D6.

KIŚLANKO Tichon, bomb. (1917-2000)

Ur. 25 sierpnia 1917 r. w Policach na Wołyniu. W 1939 r. był poborowym w czynnej służbie. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Kampanię włoską odbył w jednym z pułków artylerii II Korpusu. Po wojnie na

emigracji w Kanadzie od 1948 r. Pracował jako kontroler jakości produktów. Należał do Royal Canadian Legion, Mazeppa Br. 183 (Ukrainian). Zmarł 2 listopada 2000 r.

d-11, PC-93

KLEINROK MARIA zob. Szuszkowska Maria

KLEMCZAK Stefania zob. Hoja Stefania

KLENIEWSKI Krystian, por. (1924-1988)

b-1iv, RG-756

KLIŚ Czesława z domu Szpotko (1924-1999)

Ur. 13 kwietnia 1924 r. Córka Jana i Katarzyny Ponikiewskiej. Żona Józefa Klisia. Zmarła 27 kwietnia 1999 r.

d-7, MZ-767

KLIŚ Józef, kpr. pchor., technik budowlany (1914-2000)

Ur. 20 lutego 1914 r. w Nowym Korczynie, woj. kieleckie. Syn Jana, rolnika i Petroneli Pietrzyk. Mąż Czesławy Szpotko. Maturę uzyskał w II Państwowym Gimnazjum im. Hetmana Jana Tarnowskiego w Tarnowie w 1935 r. Podjął się pracy na Podhalu i zapisał się na Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Trzymiesięczny kurs rekrucki odbył w 23 P.P. we Włodzimierzu Wołyńskim w 1938 r. Zmobilizowany w 1939 r. w Tarnowie, nie umundurowany i nie uzbrojony, dotarł z batalionem marszowym 16 P.P. do Zamościa, gdzie dostał się do niewoli niemieckiej. Zwolniony jako cywil wrócił w rodzinne strony do Nowego Korczyna. Od maja 1940 r. w konspiracji ZWZ-AK, Obwód Busko. W lipcu 1944 r. brał udział w zdobyciu posterunku żandarmerii w Nowym Korczynie. Po wejściu oddziałów sowieckich opuścił Nowy Korczyn w sierpniu 1944 r. i wstąpił w Lasocinie (pow. Włoszczowa, woj. kieleckie) do Brygady Świętokrzyskiej i obrał sobie ps. "Orzech". W szeregach 6 Kompanii Szkolnej 204 P.P. przeszedł szlak

bojowy Brygady Świętokrzyskiej, który był uwięziony oswobodzeniem 5 maja 1945 r. obozu koncentracyjnego kobiet w Holýšov w Czechosłowacji. Po kapitulacji Niemiec studiował początkowo agronomię na uniwersytecie w Belgii. Następnie przeniósł się do Niemiec, gdzie przez dwa lata studiował inżynierię na Polskiej Wyższej Szkole Technicznej w Esslingen. Na emigracji w Kanadzie od 1949 r. Początkowo pracował fizycznie na budowie, a później w biurze projektów jako technik budowlany. Od czasu przybycia do Kanady był członkiem SPK Koło Nr 7. Należał do Koła AK, a od lutego 1996 r. do ZWPimJP. Autor pamiętnika *Moja odyseja*, Montreal-Warszawa, 1993. Zmarł 24 maja 2000 r.

d-7, MZ-767

KLISZCZEWSKI Kazimierz, strz. (1900-1941)

Brał udział w wojnie 1918-1920.

a-4, K-18

KMIECIŃSKA Zofia z domu Majewska (1913-1990)

Ur. 17 stycznia 1913 r. Żona Jana Kmiecińskiego. Zmarła 13 października 1990 r.

b-1iv, RG-1019

KMIECIŃSKI Jan, sierż. (1914-2000) **b-1iv, RG-1019**

KOBYLAŃSKI Anna zob. Czerwińska Anna

KOCIMOWSKA Aleksandra zob. Wiechuła Aleksandra

KOCOŃ Zygmunt, strz. (1897-1945)

Służył w polskiej piechocie.

a-4, K-111

KOLADA Dominik, kpt. dypl. (1909-2007)

Ur. 15 stycznia 1909 r. w Janowie Podlaskim, woj. lubelskie. Syn Józefa i Władysławy Torczyńskiej. Po zdaniu matury w gimnazjum w Kobryniu wstąpił do SPP, Ostrów Komorowo. Po jej ukończeniu w 1932 r. otrzymał

przydział do 64 Pomorskiego Pułku Strzelców Murmańskich w Grudziądzu. Absolwent wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie, XIX promocji (1938-1939). W kampanii wrześniowej oficer inf. 16 Pomorskiej DP. Po bitwie nad Bzurą z grupą żołnierzy dotarł do Warszawy. Niemiecki jeńiec wojenny Oflagów: XI A Osterode, II D Gross Born i X A Sandbostel. Po wyzwoleniu oficer łącznikowy przy Armii Brytyjskiej w Lubece (1945-1946), następnie przy Armii Amerykańskiej w Ludwigsburgu (1946-1947). Na emigracji w Kanadzie od 16 lipca 1948 r. (*SS Marine Shark*). Osiedlił się w Montrealu. Pracował jako technik w przemyśle papierniczym. Miał również własną firmę handlową. Należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 11 kwietnia 2007 r. w szpitalu St. Mary's w Montrealu.

d-2, AF-19

KOLADA Stanisława z domu Faszcz (1914-1982)

Żona Dominika Kolady.

d-2, AF-19

KOLENDO Waldemar, strz. (1910-1987) **d-4, AF-612**

KOŁODZIEJCZYK Jan, bomb. (1914-1982)

Żołnierz września. Służył w artylerii. Niemiecki jeńiec wojenny. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 14 marca 1982 r.

c-2, AF-7

KOMOROWSKI Edmund, por. (1919-2011)

Ur. 6 listopada 1919 r. w Polsce. Żołnierz francuskiego Ruchu Oporu. Zmarł 28 września 2011 r. w Montrealu.

e-12, PA-1192

KONARSKI Władysław, st. strz. (1921-2010)

e-12, PA-1168

KONTSKI zob. Kątski

KORCZYŃSKI Janusz Feliks, mjr, KN, KWx4 (1888-1966)

Ur. 19 maja 1888 r. w Sichowie, pow. Stopnica, woj. kieleckie. Maturę uzyskał po ukończeniu ośmioklasowego gimnazjum w Żytomierzu. W latach 1908-1912 należał do Związku Walki Czynnej i Związku Strzeleckiego we Lwowie. Służył w II Korpusie Polskim na Wschodzie (1917-1918). Udział w wojnie 1918-1920. Adiutant Sztabu i kwatermistrz 4 DStrz. gen. Żeligowskiego, Szef Sztabu 2 Bryg. Kaw. Po wojnie był Szefem Sztabu 3 Bryg. Kaw. Służył w 6 P. Uł. Kaniowskich, 11 P. Uł. Legionowych i w 19 DP. W 1934 r. przeniesiony w stan stoczynku. W sierpniu 1939 r. powołany do służby czynnej został kmdtem Kwat. Gł. Suwalskiej Bryg. Kaw. Po Wrześniu przedostał się do Szwecji. Od 1949 r. do 1950 r. był prezesem SPK Koło Stockholm. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Do SPK Koło Nr 7 należał od maja 1962 r. Zmarł 28 sierpnia 1966 r. **a-9, S-158**

KORNAGA Władysław, st.strz., KW (1918-1991)

Ur. 17 stycznia 1918 r. w Krowicy Hołodowskiej. Syn Michała i Paraskewii Milan. Po Wrześniu deportowany do ZSSR na Syberię. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód służył w APW. W kampanii włoskiej w Kwat. Gł. 2 Bryg. Panc. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie od 1947 r. Zatrudniony początkowo w rolnictwie pracował później w przemyśle. Zmarł 18 kwietnia 1991 r. **d-6, AF-948**

KORSAK Grażyna zob. Padowicz Grażyna

KORWIN-PIOTROWSKI Jerzy, ppor., dr praw, konsul RP (1909-1978)

Syn znanej aktorki teatralnej scen warszawskich i krakowskich Marii Dulęby. Uczęszczał do Gimnazjum im.

Mikołaja Reja w Warszawie, gdzie zdał maturę. Po egzaminie dyplomowym na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego doktoryzował się na Uniwersytecie w Lille. Pracował w służbie konsularnej, najpierw w Mińsku a następnie w Brukseli, gdzie zastała go wojna. Zgłosił się do PSZ we Francji, gdzie ukończył SPRA. Uniknął niewoli i okupcję spędził we Francji. Po wojnie na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował na Uniwersytecie Montrealskim i był konsultantem Rządu Prowincjonalnego. Autor: *La structure Fédérative de l'Etat dans le Jurisprudence Canadienne en Matière de Droit International Public*, J. du Droit Intern., Paris, 1956. Zmarł w Montrealu w 1978 r. **c-1, AC-1400**

KORWIN-ZALASS Jan, ppor., technolog (1916-1971)

Ur. 6 czerwca 1916 r. w Armawir na Kaukazie. Syn Jana i Marii Lewandowskiej. Ukończył Wyższą Szkołę Mechaniczną w Grudziądzu. Służbę wojskową odbył w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim i praktykę w 16 PAL w Grudziądzu. Zmobilizowany do 16 PAL 24 sierpnia 1939 r. brał czynny udział w kampanii wrześniowej 1939 r. w ramach Armii "Pomorze" G.O. "Wschód" gen. Bołtucia. Bronił Grudziądza, Torunia. Po bitwie nad Bzurą obrońca Modlina do kapitulacji. Jeniec wojenny Oflagów VII B Eichlet i VII A Murnau. Uciekł z Murnau 27 kwietnia 1940 r. Po dwóch dniach schwytyany. Jeniec Stalagów VI B, VI C i XII F (29.4.40-6.11.41). Uciekł z ostatniego i po trzech dniach został schwytyany. W kwietniu 1942 r. uciekł do Holandii, skąd przedostał się do Belgii, a następnie do Francji (10.4.42-17.6.43). Aresztowany przez Gestapo w Paryżu i osadzony w więzieniu Fresnes (17.6.43-3.1.44). Więzień karnych obozów: Vezul, Ludwigsburg, Hammelburg i Forbach (3.1.44-16.7.44). Uciekł z obozu 16 lipca 1944 r. i był tłumaczem przy dtwie XX Amerykańskiego Korpusu (16.7.44-29.8.44). Wstąpił do I Korpusu we Francji 7 grudnia 1944 r. i służył do 13 marca

1948 r. Na emigracji w Kanadzie od grudnia 1951 r. Należał do Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Zmarł 10 lutego 1971 r. w szpitalu w Senneville QC. **c-6, AA-1041**

KORZENIOWSKA Irena z domu Koterba, (1916-2012)
Żona Jana Korzeniowskiego. **c-3, AF-123**

KORZENIOWSKI Jan, strz. (1912-1983)

Przed wojną studiował prawo. Podczas okupacji był żołnierzem AK na Podhalu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pracował jako narzędziowiec w przemyśle lotniczym. Należał do Koła AK. Zmarł w Montrealu w 1983 r. **c-3, AF-123**

KORZEWNIKOW Jadwiga Maria zob. Sangowicz
Jadwiga Maria

KOSIEWICZ Wanda zob. Kakowska Wanda

KOSTKA-KRZYMOWSKA Marcelina z domu Sokółowska (1930-2006)

Ur. 27 lutego 1930 r. Córka Nikolaja i Stefanii Żukowskiej. Żona Stanisława Kostki-Krzymowskiego. Do Kanady przybyła z W. Brytanii w 1954 r. Należała do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim. W latach 1958-1962 pełniła funkcję skarbniczki. Zmarła 12 września 2006 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu.

a-6, P-7

KOSTKA-KRZYMOWSKI Stanisław, mjr pil., cc., KN, KWx4 (1899-1969)

Ur. 13 listopada 1899 r. w Wąwolnicy, pow. Puławy, woj. lubelskie. Uczestnik walk o niepodległość 1914-1920. Wojna w 1939 r. zastała go w 3 P.Lot. w Poznaniu na Ławicy. Po Wrześniu przez Węgry przedostał się do

Francji, a następnie do W. Brytanii. W Centrum Wyszkozenia Lotniczego RAF w Blackpool zgłosił się na lot do Kraju i po skokach otrzymał znak spadochronowy nr 0001, a bojowego znaku miał nr 1962. Po przeszkoleniu w odbiorze zrzutów został zrzucony w pierwszej operacji do Polski w nocy z 15/16 lutego 1941 r. Zrzutu tego w operacji *Adolphus* dokonała załoga brytyjska F/Lt Keasta z 419 Eskadry RAF do specjalnych zadań. "Cichociemnych" skoczków, na skutek błędu w nawigacji, zrzucono z dwusilnikowego Whitleya Z-6473 na Śląsku Cieszyńskim koło Skoczowa, na terenie przyłączonym do Rzeszy, zamiast na placówkę koło Włoszczowej, woj. kieleckie. Stanisław Krzymowski, mimo wszystko, dotarł z opóźnieniem do Warszawy i otrzymał przydział do Okręgu Kieleckiego jako kierownik Referatu Lotniczego. W konspiracji używał ps.: "Ikar", "Kostka", "Stefan". Od października 1944 r. był referentem lotniczym i kierownikiem zrzutów w Podokręgu Piotrków, następnie w Wydziale Lotniczym KG AK. Od 1946 r. na emigracji w W. Brytanii, a potem w Kanadzie. Zmarł w Montrealu 7 sierpnia 1969 r.

a-6, P-7

KOSTYK Mikołaj, strz. (1908-1986) **d-4, AF-522**

KOTARSKI C. D. Edward, kpr. (1926-1985)
d-3, AF-323

KOTARSKI Therese z domu Mott (1926-1998)
Żona Edwarda Kotarskiego. **d-3, AF-323**

KOTERBA Irena zob. Korzeniowska Irena

KOTT Adam, kpr. pchor. (1920-2000)
Ur. 18 grudnia 1920 r. w m. Kaliszkowice pow. Kępno, woj. poznańskie. Syn Idziego i Agnieszki. Przed wojną mieszkał w Gdyni. Służył w Armii Amerykańskiej we

Francji i w Belgii od lipca do listopada 1944 r. Wcielony do PSZ 10 listopada 1944 r. Ukończył SPRP w W. Brytanii. Zdemobilizowany 8 lipca 1946 r. w Greenock w Szkocji. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracował w handlu jako urzędnik. Zmarł 10 kwietnia 2000 roku w St. Bruno, QC. **d-12ii, PA-480**

KOTT Irena z domu Włodarczyk, (1920-2002)

Ur. 22 kwietnia 1920 r. w m. Kowalskie, pow. Września, woj. poznańskie. Córka Jana i Rozalii Węglowskiej. Żona Adama Kotta. W 1946 r. mieszkała w Lille we Francji. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Zmarła 3 stycznia 2002 r. w Greenfield Park, QC. **d-12ii, PA-480**

KOWALCZYK-KOWAL Józef, uł. (1916-2011)

e-12, PA-1171

KOWALCZYK Tadeusz, kpr. (1917-2008)

Ur. 2 lutego 1917 r. Zmarł 11 maja 2008 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **d-7, MZ-827**

KOWALSKA Anna zob. Dobrzańska Anna

KOWALSKI Krystyna z domu Janower (1922-2003)

Ur. 22 grudnia 1922 r. Córka Józefa i Marii Havlik. Żona Michała Kowalskiego. Zmarła 25 czerwca 2003 r. w Montrealu. **b-1ii, RG-2014**

KOWALSKI Michał Ryszard, F/Lt, rad/teleg. VM KWx4, technik-elektryk (1918-1996)

Ur. 29 września 1918 r. w Ostrowcu, woj. kieleckie. W 1935 r., będąc uczniem gimnazjum matematyczno-fizycznego w Gdyni, wstąpił do SPLdM w Bydgoszczy. Ukończył ją jako radiotelegrafista w 1938 r. i przydzielony został do 1 P.Lot. w Warszawie. W kampanii wrześniowej, latając w "Brygadzie Bombowej", sześciokrotnie

bombardował niemieckie kolumny pancerne. Zestrzelony nad Łuckiem, przekroczył granicę węgierską 18 września 1939 r. Z Grecji do Francji przyłynął na pokładzie SS *Pułaski* w październiku 1939 r. Po klęsce Francji, przez porty Oran i Casablanca, ewakuowany został do W. Brytanii w lipcu 1940 r. Przeszkolony na strzelca pokładowego i radiotelegrafistę otrzymał przydział do 305 Dyw. Bombowego Ziemi Wielkopolskiej. W 16-tym locie bojowym został zestrzelony w nocy z 5/6 sierpnia 1941 r. nad Belgią. Z sześciuosobowej załogi Wellingtona W-5593 trzech lotników zginęło, jeden dostał się do niewoli, a dwóch zbiegło. Michał Kowalski przez Francję, Pireneje, Hiszpanię dotarł do Gibraltaru i wrócił do W. Brytanii w styczniu 1942 r. Ukończył SP i kurs radio-nawigatora. Otrzymał szlify oficerskie i przeniesiony został w październiku 1943 r. do 45 Grupy Transportowej w Kanadzie. Z Dorvalu dostarczał samoloty z fabryk amerykańskich i kanadyjskich do W. Brytanii, Afryki Północnej, na Bliski i Środkowy Wschód. Zdemobilizowany w Kanadzie w 1946 r. pozostał na emigracji. Pracował jako technik-elektryk w przemyśle telefonicznym. Od 1951 r. należał do 310 Skrzydła "Wilno". Był delegatem, mianowanym przez władze kanadyjskie, dla udzielania pomocy polskim weteranom. W 1984 r. został honorowym adiutantem Gubernatora Prowincji Quebec. Autor wspomnień *The day I was buried alive*, [w:] *XV Światowy Zjazd Lotników Polskich* (jednodniówka), Montreal, 1984. Zmarł w Montrealu w 1996 r.

b-1ii, RG-2014

KOYER Tadeusz, pchor., ekonomista (1922-2011)

Ur. 8 marca 1922 r. Żołnierz AK. Służył w Kedywie w Okręgu Warszawa. Po wojnie przedostał się na Zachód. Przez Niemcy, Włochy dotarł do W. Brytanii. Absolwent London School of Economics. Na emigracji w Kanadzie od lat pięćdziesiątych. Pracował w handlu na odpowie-

działnym stanowisku w przedsiębiorstwie optycznym. Należał do Koła AK w Montrealu. Członek Zarządu w szeregu kadencjach. Latem 1960 r., po uprzednim zapewnieniu przez ówczesnego konsula P.R.L. Kętrzyńskiego o bezpieczeństwie wyjazdu z wizytą do Polski, wyjechał do Kraju aby odwiedzić chorą, 73 letnią matkę. Na krótko przed datą powrotu został aresztowany przez Bezpiekę 29 sierpnia 1960 r. i bez sądu osadzony w więzieniu w Warszawie. Dzięki interwencji rządu kanadyjskiego, którego premierem był J. Diefenbaker, po pięciu miesiącach został zwolniony z więzienia i wrócił do Montrealu. Woził gen. Bora-Komorowskiego, który podczas swego pobytu w Montrealu, złożył wizytę gen. Sosnkowskiemu w Arundel, QC w sierpniu 1964 r. Zmarł 22 marca 2011 r. w szpitalu w Joliette, QC.

e-12iv, PA-1145

KOZAK Józef, F/Sgt (1922-1984)

Służył w RAF.

d-3, AF-203

KOZIOŁ Tomasz, plut. (1900-1981)

Ur. 7 marca 1900 r. w Dąbrowie Tarnowskiej, pow. Dąbrowa, woj. krakowskie. Należał do ZWPimJP. Zmarł 30 stycznia 1981 r.

d-1, AC-1709

KOZŁOWSKI Lucjan, strz. (1915-1998) d-7, MZ-692

KOZŁOWSKI Tomasz, sierż. (1921-1982) d-3, AF-100

KRAJEWSKA Aniela z domu Selwa (1923-1991)

Żona Edmunda Krajewskiego.

d-6, AF-973

KRAJEWSKA Maria z domu Skrzypiec (1927-2010)

Żona Władysława Krajewskiego

d-10, MM-347

KRAJEWSKI Edmund, plut., KW, stolarz (1922-2007)

Ur. 20 listopada 1922 r. w osiedlu Hallerowo pow. Równe, woj. wołyńskie. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa 6 lutego 1942 r. Ewakuowany na Środkowy Wschód, służył w APW. Kampanię włoską odbył w II Korpusie w szeregach 9 Kompanii Łączności w 2 Warszawskiej Bryg. Panc. Na emigracji w Kanadzie od 29 czerwca 1947 r. Pracował w swoim zawodzie. Należał do ZWPimJP od 13 marca 1979 r. Zmarł 8 marca 2007 r. w Whitby, ON.

d-6, AF-973**KRAJEWSKI Władysław**, Sgt (1921-1987)

Służył w RAF.

d-10, MM-347**KRAKOWSKI Franciszek**, ppor., sędzia, KW (1902-1982)

Ur. 10 września 1902 r. w Koronowie, pow. Bydgoszcz, woj. poznańskie. Gimnazjum klasyczne ukończył w Chełmnie, a Wydział Prawa na Uniwersytecie Poznańskim. Asesor w Toruniu, sędzia Sądu Grodzkiego w Brodnicy i Lesznie. Powołany do wojska, w kampanii wrześniowej był sędzią polowym w Wlkp. Bryg. Kaw. gen. Abrahama. Jeniec obozu II C Woldenberg. Więziony przez ponad rok w Forcie VII w Poznaniu. Uwolniony przez wojska sowieckie wrócił do Polski. W 1946 r. wyjechał z rodziną do Belgii, gdzie pracował w Sekcji Polskiej Chrześcijańskich Związków Zawodowych. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Zatrudniony w centrali Chrześcijańskich Związków Zawodowych (CSN) w Montrealu, a później w Comité Paritaire d'Alimentation. Od listopada 1951 r. należał do SPK Koło Nr 7. Był członkiem: ZWPimJP, Towarzystwa Białego Orła, Stowarzyszenia Polskiego w Montrealu i Klubu Ziem Zachodnich. Przez

szereg lat był prezesem Kanadyjsko-Polskiego Instytutu Dobroczynności. Zmarł 11 stycznia 1982 r. **d-2, AC-1822**

KRAMICZ Józefa z domu Drobna (1927-2010)

Żona Wiktora Kramicza. **d-4, AF-620**

KRAMICZ Wiktor, st.strz, (1913-1987) d-4, AF-620

KRETOWICZ Bronisława z domu Rudnik (1922-2012)

Ur. 1 września 1922 r. Córka Władysława i Julii z d. Pelech. Żona Kazimierza Kretowicza. Zmarła 24 lipca 2012 r. w St. Agathe, QC. **e-11, PC-422**

KRUPA Maria zob. Zygmuntowicz Maria

KRUŻYŃSKA Kamila z domu Czotyrbok (1913-1990)

Żona Mieczysława Jerzego Krużyńskiego. **c-4, AA-1478**

KRUŻYŃSKI Mieczysław Jerzy, por., inż. chemik (1902-1973)

Ur. 15 sierpnia 1902 r. we Lwowie. Zdał egzamin dyplomowy na Wydziale Chemii Politechniki Lwowskiej w 1937 r. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód. W APW przydzielony do Dłwa Szkół Junackich. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pracował jako inżynier w przemyśle chemicznym. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1957 roku. Będąc na emeryturze tłumaczył z czterech języków dokumenty i książki dla rządu w Ottawie. Do SPK Koło Nr 7 należał od kwietnia 1966 r. Zmarł 17 września 1973 roku.

c-4, AA-1478

KRZESZ Zygmunt Józef, kpr. pchor., inż. chemik (1899-1974)

Ur. 10 listopada 1899 r. w Złoczowie, woj. tarnopolskie. Syn Jana i Józefy Struzik. Egzamin dyplomowy na Wydziale Chemii Politechniki Lwowskiej zdał w marcu 1933 r. i pracował do wojny w Gazowni w Krakowie. Legionista. Ochotnik w kampanii wrześniowej. Granicę rumuńską przekroczył 18 września 1939 r. We Francji wstąpił w listopadzie do PSZ i odkomenderowany został do SP w Coëtquidan (Morbihan) w Bretanii. Po jej ukończeniu w kwietniu 1940 r. otrzymał przydział do Baterii Ppanc. (47 mm) 10 Bryg. Panc.-Mot. gen. Maczka. Z brygadą na froncie do 18 czerwca 1940 r. Jeniec obozu Troyes (Aube). Zwolniony z obozu jako niezdolny do służby wojskowej. Zdemobilizowany przez władze francuskie w Marsylii w lutym 1941 r. Jako prezes Związku Polskich Inżynierów i Techników w Marsylii był jednym z organizatorów legalnej ewakuacji Polaków z Francji nie okupowanej do Kanady. Na emigracji w Kanadzie od 1942 r. Pracował w przemyśle chemicznym. Członek Chemical Institute of Canada i Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Od sierpnia 1972 r. należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 19 września 1974 r.

c-3, AA-1693

KRZYMOWSKI Stanisław zob. Kostka-Krzymowski Stanisław

KRZYWICKI Stanisław zob. Reymer-Krzywicki Stanisław

KUCENTY Grzegorz, W/O (1896-1966)

Służył w lotnictwie.

a-9, S-151

KULIKOWSKI Narcyz Wiesław, por., cc., KW (1918-2007)

Ur. 3 lipca 1918 r. w Krakowie. Syn Narcyza i Jadwigi

Jagielskiej. Uczęszczał do gimnazjum w Krakowie. Maturę zdał w III Państwowym Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Tarnowie w 1938 r. Po Wrześniu dostał się do Francji i wstąpił do PSZ. Odkomenderowany do SPRS w Angers (Maine-et-Loire), którą, po ewakuacji do W. Brytanii, ukończył w Dundee w Szkocji. Służył potem w 1 Kompanii Saperów w 1 Brygadzie Strzelców. Po przeszkoleniu dywersyjno-sabotażowym i kursie odprawowym złożył przysięgę na rotę Armii Krajowej. Wybrał ps. „Zapalnik”. Miał nr znaku spadochronowego 3082. Na przełomie 1943/1944 r. bazę przerzutową z Anglii przeniesiono do południowych Włoch koło Brindisi. Kpr. pchor. „Zapalnikowi” nie danym było jednak skakać do Polski, odkomenderowany został bowiem w marcu 1944 r. do II Korpusu gen. Andersa i brał udział w kampanii włoskiej w szeregach 5 Kres. Baonu Saperów. Mianowany podporucznikiem w korpusie oficerów saperów w kwietniu 1945 r. Po demobilizacji w W. Brytanii wyemigrował do Kanady w kwietniu 1953 r. Udzielał się społecznie. Pracował w handlu na odpowiedzialnym stanowisku. Zmarł 21 stycznia 2007 r. na Florydzie, USA. **e-12iv, PA-844**

KURLUK Jan, strz. (1916-1984)

d-3, AF-262

KURNICKI Piotr, por, (1899-1975)

Ur. 16 czerwca 1899 r. w Antonowie na Kijowszczyźnie. Syn Aleksandra i Felicji Ossowskiej. Służył w II Korpusie i był przydzielony do Kwat. Gł. Dtwa II Korpusu. Na emigracji w Kanadzie od 1949 r. Po ukończeniu kursu pedagogicznego wykładał historię rewolucji rosyjskiej w Centrum Studiów Słowiańskich na Uniwersytecie Montrealskim. Należał do SPK Koło Nr 7 od listopada 1959 r. Zmarł 3 sierpnia 1975 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **c-3, AA-1797**

KUROWSKA Jadwiga zob. Misiewicz Jadwiga

KURTA Julian, strz. (1922-1978)

c-2, AC-1425

KUŚMIEREK Marianna zob. Jaworska Marianna

KUŹMICKI Kazimierz, por., agronom (1908-1978)

Ur. 15 stycznia 1908 r. w Białymstoku. Uczęszczał do Gimnazjum Zygmunta Augusta w Białymstoku, gdzie zdał maturę w 1929 r. Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie ukończył w 1935 r. Należał do AZS (1931-1934) i do klubu sportowego "Warszawianka" (1935-1939). Mistrz Polski w biegu na 1500 m w 1932 r. Po studiach pracował w firmie belgijskiej w Warszawie (1936-1939). Służbę wojskową odbył w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim, a na praktykę przydzielony został do 14 DAK w Białymstoku. W kampanii wrześniowej służył w 30 PAL G.O. "Piotrków" gen. Thommée. Do niewoli niemieckiej dostał się 1 października 1939 r. Jeniec Oflagów: XI B Braunschweig, II C Woldenberg i VII A Murnau. Po oswobodzeniu dołączył do PSZ we Francji. Zdemobilizowany w czerwcu 1947 r. pracował w Brukseli. Na emigracji w Kanadzie od grudnia 1951 r. Pracował w przemyśle jako kierownik w dziale zarządzania. Na seminariach prelegent kilku odczytów. Członek D.P.M.A. (Data Processing Management Association) w Montrealu i SPADE (System Planning and Development) Montreal-Toronto. Zmarł 13 lutego 1978 r.

c-2, AC-1346

KWASIBORSKI Feliks, wachm., KW (1909-1990)

Ur. 12 kwietnia 1909 r. we wsi Zarany, gmina Sójki, pow. Kutno, woj. łódzkie. Służył w 81 P. Strzelców Grodzieńskich w składzie 29 DP. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa w listopadzie 1941 r. Ewakuowany na Środkowy Wschód, służył w APW. Kampanię włoską odbył w II Korpusie w szeregach 2 Warszawskiego Szwadronu

Żandarmerii. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie od czerwca 1947 r. Należał do ZWPimJP, a do SPK Koło Nr 7 od lutego 1976 r. Zmarł 19 października 1990 r.

b-1iv, RG-1017

KWAŚNIEWSKI Witold Arnold, AC1, technik włók. (1918-2007)

Ur. 20 listopada 1918 r. Syn Jana i Marii z d. Wysocka. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód zgłosił się do lotnictwa i wysłany został do W. Brytanii. Po przeszkoleniu przydzielony do 309 Dywizjonu Myśliwsko-Rozpoznawczego Ziemi Czerwińskiej do obsługi naziemnej (nr ew. 706731). Po demobilizacji ukończył College włókienniczy w Nottingham. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Osiedlił się w Montrealu i pracował w przemyśle włókienniczym. Zmarł 15 września 2007 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC.

g-12, C3 B7

LANGIEWICZ Jadwiga zob. Dunin-Borkowska Jadwiga

LANKAU Henryk, por., inż. elektryk (1921-1986)

Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód służył w APW. Kampanię włoską II Korpusu odbył z 5 Kres.DP. Po demobilizacji w W. Brytanii ukończył Politechnikę na Wydziale Elektrycznym. Na emigracji w Kanadzie od lat pięćdziesiątych. Pracował jako inżynier w biurach projektów. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1960 r. Zmarł w 1987 roku.

c-4, AF-536

L'ECLUSE Sophia Elizabeth zob. Powałowski Sophia Elizabeth

LEJA Ludomira zob. Gazda Ludomira

LENOR Aleksy, W/O, pil. (1919-2011)

Ur. 30 września 1919 r. W czasie wojny służył w PAF i był pilotem myśliwskim. Zmarł 25 lutego 2011 r. w Cornwall, ON.

e-11, PC-440

LESIŃSKI Henryk, strz., inż. chem. (1917-1982)

Ur. 12 listopada 1917 r. we Włocławku. Syn Mariana i Salomei. Uczęszczał do gimnazjum we Włocławku i zdał maturę w 1936 r. Wojna przerwała mu studia na Wydziale Chemii Przemysłowej. Po Wrześniu deportowany do ZSSR na Syberię. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił 6 października 1942 r. do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód służył w APW. W II Korpusie otrzymał przydział do 23 Kompanii Transportowej. W walkach o Monte Cassino został ranny. Zdemobilizowany z dniem 10 sierpnia 1948 r. udał się na studia do Francji, gdzie na Uniwersytecie w Lyon uzyskał dyplom inż. chemii przemysłowej w 1949 r. Do Kraju wrócił w 1950 r. Na emigracji w Kanadzie od 1970 r. Był tłumaczem tekstów technicznych. Zmarł 31 lipca 1982 r.

b-2iii, RG-199

LEWICKA Maria z domu Poray-Pawlicka, san., KW, technik (1925-1998)

Ur. 10 grudnia 1925 r. w Zalesiu, pow. Działdów, woj. wileńskie. Córka Stefana i Marii Milniewicz. Ojciec jej został zamordowany przez NKWD w Ostaszku w 1940 roku. Uczęszczała na Komplet Tajnego Nauczania im. Bratkowskiej w Warszawie, gdzie zdała małą maturę. W Szarych Szeregach należała do 49 WZDH na Mokotowie. W czasie Powstania Warszawskiego w Bat. „Czata 49” jako sanitariuszka ps. „Jagoda”. Ranna w czasie ataku na Dworzec Gdański. Po przejściu kanałami do Śródmieścia sanitariuszka w Bat. „Chrobry I”. Po upadku Powstania

dostała się do niewoli. Jeniec obozów: Lamsdorf, Mühlberg i Altenburg. Uwolniona 15 kwietnia 1945 r. przez wojska amerykańskie wstąpiła do PWSK II Korpusu. W Wojskowej Szkole w Porto San Giorgio zdała maturę w 1946 r. i wyszła za mąż za Zbigniewa Lewickiego. Dalsze losy dzieliła z nim. Po jego stracie, pracując jako technik, utrzymywała rodzinę. Czynna w harcerstwie. Uczyła w polskiej sobotniej szkole im. Emilii Plater. Zmarła 3 listopada 1998 r. **a-7, O-200**

LEWICKI Zbigniew, por., KW, architekt (1920-1960)

Ur. 10 stycznia 1920 r. w majątku rodzinnym Ławki k. Łukowa, woj. lubelskie. Syn Adama, herbu Rogala i Czesławy Łuszyńskiej. Uczęszczał do Gimnazjum im. Zygmunta Augusta w Białymstoku, gdzie uzyskał maturę w 1938 r. Służbę wojskową odbył w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim i przydzielony został na praktykę do 29 PAL w Grodnie, gdzie zastała go wojna. W partyzantce do 28 września 1939 r. Aresztowany przez NKWD w majątku Miszojty k. Lidy, skazany został 20 października 1939 r. na karę śmierci przez sowiecki sąd polowy w Grodnie. Z wyrokiem w zawieszeniu, zesłano go na 10 lat do łagru na Kołymę, gdzie w nieludzkich warunkach pracował w kopalni złota. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z Gułagu, odpłynął 12 października statkiem *Dżurma* do Władywostoku, by po czterech miesiącach podróży przez Azję wstąpić 26 lutego 1942 r. w Jakkabag w Uzbekistanie do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Kampanię włoską II Korpusu odył w ramach 7 PAK jako oficer ogniowy baterii, a następnie jako oficer zwiadowczy dywizjonu. Po wojnie studiował medycynę na włoskim Uniwersytecie w Bolonii (1946-1947). Zdemobilizowany w Anglii, ukończył architekturę na PUC w Londynie (1947-1952). Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracował jako architekt w Montrealu. Autor

pamiętnika *DZIENNIK Wrzesień 1939, Kołyma, Władywostok, Iran, Irak, Palestyna, Egipt, Monte Cassino, Ancona, Bolonia, Anglia*. (bogato ilustrowany jego szkicami), Wyd. Instytut Teologiczny XX. Misjonarzy, Kraków, 2000. Zmarł 11 sierpnia 1960 r. w Baltimore, Md.
a-7, O-200

LEWIŃSKI Jerzy, W/O, mech. pokł., KWx3, technik-mechanik (1914-2006)

Ur. 17 sierpnia 1914 r. we Włocławku, woj. warszawskie. Wychowanek SPLdM w Bydgoszczy (1931-1934). Po jej ukończeniu przydzielony do 1 P.Lot. w Warszawie jako mechanik samolotowy w 113 Eskadrze Myśliwskiej. W kampanii wrześniowej służył w „Brygadzie Pościgowej”. Po Wrześniu przez Rumunię, Francję dostał się do W. Brytanii. Po przeszkoleniu otrzymał przydział do 316 Dyw. Myśliwskiego Warszawskiego. W 1943 r. zgłosił się ochotniczo do personelu latającego i po przeszkoleniu odkomendorowany został do polskiej Eskadry 1586, specjalnego przeznaczenia. Latał od lutego do końca lipca 1944 ze zrzutami do Polski i do innych krajów z Campo Casale (Brindisi) jako mechanik pokładowy Halifaxa. W 48 operacjach specjalnych (w tym 10 do Polski) wylatał 304.10 godzin. Po turze operacyjnej i odpoczynku przeniesiony został do Kanady z przydziałem do 45 Grupy Transportowej, stacjonującej w Dorvalu. Latał w „Moście Atlantyckim”. Po demobilizacji osiedlił się w Kanadzie i pracował w przemyśle. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 18 września 2006 r. w Ottawie. **e-12iv, PA-815**

LIBISZOWSKI Jan, sierż. (1912-1987) **c-4, AF-542**

LIBURSKI Jan, strz. (1900-1966) **a-9, S-182**

LIPCZAK Maria zob. Ołpińska Maria

LIPERT Wanda z domu Ekhard, strz. KW. (1916-2009)

Ur. 15 września 1916 r. w Zaslawiu na Ukrainie. Służyła w łączności w Armii Krajowej od 4 lutego 1942 r. do 8 lutego 1945 r. Na emigracji w Kanadzie od 1980 r. Czynna społecznie. Do ZWPimJP przyjęta została 17 listopada 1985 r. Należała również do Koła AK. Zmarła w Montrealu w 2009 r.

g-12, B3 H2**LIPIŃSKI Pauline z domu Morandi** (1921-2010)

Żona Zbigniewa Lipińskiego.

c-6, AF-900**LIPIŃSKI Zbigniew Ryszard**, kpt. żeg. wlkj (1920-1990)

Ur. 20 grudnia 1920 r. w Warszawie. Syn Edwarda i Zofii. Wychowanek OO. Jezuitów w Chyrowie, gdzie zdał maturę. Elew Szkoły Morskiej w Gdyni. Polskę opuścił na *Darze Pomorza* przed wybuchem wojny i przez Szwecję dostał się do W. Brytanii. Absolwent Wydziału Nawigacyjnego Szkoły Morskiej przy Uniwersytecie w Southampton (1944). W 1942 r. pływał w konwojach przez Atlantyk. Na pokładzie *SS Narwik* brał udział w lądowaniu wojsk alianckich na Sycylii w 1943 r. Pływał na Morzu Śródziemnym i na Oceanie Indyjskim. W załodze *SS Narwik* (marz.'42-paźdz.'43), *SS Kordecki* (paźdz.'44-list.'44), *MS Kowel* (lut.'45-maj'45) i *MS Sobieski* (maj'45 - ?). Po wojnie na emigracji w W. Brytanii pracował w linii lotniczej w wydziale sprzedaży. Od 1961 r. w Kanadzie. Zmarł w 1990 r. w Montrealu.

c-6, AF-900**LITYŃSKI Józef**, strz., prof. dr (1928-2013)

Ur. 18 listopada 1928 r. w Warszawie. Syn Stanisława, płk. dypl., szefa Sztabu Armii „Poznań” w kampanii wrześniowej i Julii z d. Stolcman. Małoletni żołnierz Armii Krajowej. Brał czynny udział w Powstaniu Warszawskim. Po wojnie ukończył Wydział Geofizyki i doktoryzował się w Meteorologii na Uniwersytecie Warszawskim. Pracował w Państwowym Instytucie Hydrologiczno-Meteorologicz-

nym. Adiunkt w Instytucie Matematyki Politechniki Warszawskiej. Na emigracji w Kanadzie od lat sześćdziesiątych. Profesor na Wydziale Geografii Université du Québec á Trois-Rivières (1969-1993). Czynny społecznie. Delegat Rządu RP na Kanadę (1987-1990). Wieloletni prezes Polskiego Instytutu Naukowego w Kanadzie (1985-2009). Autor licznych prac z meteorologii, klimatologii, historii i książek: *Wielka wygrana. 12 cudów w moim życiu*, Wyd. Europa, Wrocław 2013. Zmarł 20 sierpnia 2013 r. w szpitalu Montreal General. **e-12, PA-1300**

LOCKI Michał, strz. (1900-1975)

Zmarł 13 lipca 1975 r. w Montrealu. **c-3, AA-1788**

LORIA Jadwiga zob. Markiewicz Jadwiga

LOTENBERG Anna zob. Jakubowicz Anna

LUBIŃSKI Feliks, bomb. (1902-1973)

Ur. 19 czerwca 1902 r. we Lwowie. Ostatnim jego przydziałem wojskowym był Referat Radiowy w Wydziale Propagandy Sztabu N.W. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od listopada 1955 r. i był sekretarzem Koła w 1956 r. Zmarł 15 grudnia 1973 r.

c-4, AA-1515

ŁADONŃ Halina zob. de Payrebrune Halina

ŁASTOWIESKA Maria z domu Kapturska (1921-1997)

Ur. 12 maja 1921 r. Córka Juliana i Pelagii Bernaciak. Żona Karola Łastowieskiego. Zmarła 25 grudnia 1997 r. w Montrealu.

c-3, AA-1626

ŁASTOWIESKA Michalina zob. Moniatowicz Michalina

ŁASTOWIESKI Karol, sap. (1919-1974)

Ur. 15 kwietnia 1919 r. w Przemyślu, woj. lwowskie. Służył w 10 Komp. Saperów 1 DPanc. Po wojnie na emig-

racji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od maja 1969 roku. Zmarł 15 lipca 1974 r. **c-3, AA-1626.**

ŁOPATKA Marian, kpr. (1921-1976)

Zmarł 12 listopada 1976 r. **c-2, AC-1153**

ŁUKASIK Jan, plut. (1906-1981)

Ur. 17 maja 1906 r. w Pruszkowie, woj. warszawskie. Żołnierz AK. Na emigracji w Kanadzie. Należał do Koła AK. Zmarł 20 czerwca 1981 r. w Montrealu. **d-2, AC-1759**

ŁUKASIK Sabina z domu Brzezińska (1908-1988)

Żona Jana Łukasika. **d-2, AC-1759**

ŁUNIEWSKI (LUNIEWSKI?) Mateusz (Maciej?), por. (1914-1986) **b-2iii, RG-523**

MACH Róża zob. Fafara Róża

MACIEJASZEK Anna zob. Cienciała Anna

MAJCZAK Stefan, strz. (1914-1970) **a-4, H-39**

MAJEWSKA Zofia zob. Kmiecińska Zofia

MAKOSZ Konstantyn, W/O (1912-2003)

Ur. 1 lutego 1912 r. Służył w RAF. Zmarł 5 września 2003 r. w Wakefield, QC. **b-1i, RG-1489**

MAKOSZ Paweł, kpr. (1914-1997) **b-1ii, RG-2105**

MAKOSZ Zofia z domu Karpińska, LAW (1921-1994)

Ur. 22 kwietnia 1921 r. Żona Konstantyna Makosza. Służyła w WAAF. **b-1i, RG-1489**

MAKOWIAK Irene z domu Toth (1924-2005)

Ur. 8 czerwca 1924 r. Żona Kazimierza Makowiaka. Zmarła 21 października 2005 r. **b-2i -RG-189**

MAKOWIAK Kazimierz, strz. (1916-1982)

Ur. 28 kwietnia 1916 r. Zmarł 14 maja 1982 r.

b-2i, RG-189

MALINOWSKA Marcelina, kpr. (1895-1957)

Służyła w PWSK

a-6, O-88

MALINOWSKA Maria zob. Boczkowska

MALINOWSKI Stanisław, sierż. (1909-1982)

d-2, AF-44

MALKIEWICZ Jadwiga Maria z domu Jastrzębska
(1907-1998)

Córka Włodzimierza Aleksandra, agronoma, i Jadwigi Joanny Długoborskiej. Studiowała przez trzy lata ogrodnictwo na Uniwersytecie Warszawskim. Żona Kazimierza Malkiewicza. Zmarła w 1998 r.

c-1, AC-1487

MALKIEWICZ Kazimierz, ppor., VM, agronom (1898-1979)

Herbu Tarnawa. Syn Jana, lekarza i Marii Iwaszkiewicz. Po maturze studiował agronomię na Uniwersytecie Warszawskim. Przerwał studia i ochotniczo wstąpił do wojska. Brał udział w wojnie 1918-1920 w szeregach 9 P. Uł. Na froncie ukraińskim został ciężko ranny i stracił prawe oko. Po rekonwalescencji wrócił na front. Zdemobilizowany po wojnie, kontynuował rozpoczęte studia i ukończył agronomię na Uniwersytecie Poznańskim. Początkowo pracował dla banku i ewaluował majątki, a następnie zarządzał majątkami ponemieckimi na Śląsku. Wojna zastała go w Katowicach. Uszedł przed Niemcami i przez Litwę, Szwecję dotarł do Francji, gdzie wstąpił do PSZ. Uniknął niewoli i przetrwał wojnę we Francji. Po II wojnie światowej był kierownikiem obozu UNRRA dla uchodźców w Salzburgu, dokąd sprowadził rodzinę z

Polski. Z Austrii wyjechał z rodziną do Anglii, skąd wyemigrował do Kanady. W lipcu 1949 r. zawinął do portu w Quebec na pokładzie *Empress of Canada* i osiedlił się w Montrealu. Pracował w ogrodnictwie, najpierw na stanowisku kierownika, a później stał się przedstawicielem handlowym. Należał do Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Zmarł w 1979 r. **c-1, AC-1487**

MAŁYSZKO Antoni, sierż. (1913-1994)

Ur. 24 stycznia 1913 r. Syn Emila i Stefanii Łukaszewicz. Zmarł 12 lipca 1994 r. **d-8, MZ-362**

MARCINKOWSKA Aleksandra z domu Jakubowska (1921-2015)

Ur. 30 października 1921 r. w Fałkowie, woj.kieleckie. Córnka Bolesława i Marii z domu Worontsowa-Welyaminowa. Żona Władysława Marcinkowskiego, płk. NSZ. Początkowo uczęszczała do gimnazjum w m. Końskie, a ostatnie trzy lata przed wojną do Liceum i Gimnazjum Św. Jadwigi w Kielcach. W czasie kampanii wrześniowej, uciekając przed Niemcami, dotarła za Bug do Kobrynia, do którego wkrótce wkroczyli Sowieci. Dopiero po Bożym Narodzeniu wróciła przez zieloną granicę do Fałkowa. Dwór zarekwirowali Niemcy, pozostawiając właścicielom tylko trzy pokoje. W 1940 r. wyszła za mąż i mieszkała w Warszawie, a przelotnie w Fałkowie. W czerwcu 1945 r., w miesiąc po zakończeniu wojny w Europie, chora na zapalenie płuc, w gorączce, z dwoma małymi dziećmi przekroczyła pociągiem strefę sowiecko-amerykańską w Rokiczanych, 15 km na wschód od Pilzna. W Pilźnie czekał na nią mąż. Wkrótce wyjechała z dziećmi do Coburga w Bawarii, gdzie znajdował się obóz dla uchodźców. Na początku sierpnia 1945 r. mąż zawiózł ją z dziećmi samochodem do Włoch na Lido, gdzie przez parę tygodni pracowała w kantynie dla polskich żołnierzy. Zanim udała się do Calais na jesieni 1947 r. w drodze do Anglii

rezydowała jeszcze we Włoszech w Cortina d'Ampezzo, San Remo i Sansepolcro. W Liverpoolu, a później w Salisbury pracowała w kantynach dla żołnierzy, a po ich zamknięciu, znalazła pracę w fabryce zegarków w Croydon. Wróciła do Francji w 1949 roku, skąd wyemigrowała do Kanady w 1951 r. Mieszkała w Montrealu i pracowała początkowo jako kelnerka, a później jako krawcowa. Pracowała dorywczo społecznie i udzielała się towarzysko. Zmarła 6 kwietnia 2015 r. w Chambly, QC. **b-1i, RG-1694**

MARCINKOWSKA Aniela zob. Feczko Aniela

MARCINKOWSKI Władysław, płk, inż. mech. (1906-1996)

Ur. 28 maja 1906 r. w Skarżysku Kamiennej, woj. kieleckie. Syn Władysława i Sabiny Majewskiej. Uczęszczał do Gimnazjum im. Stanisława Staszica w Warszawie, gdzie zdał maturę w 1924 r. Dyplom inż. mechanika uzyskał na Politechnice Warszawskiej w 1931 roku. Służbę wojskową odbył w SPRS w Modlinie. Po ukończeniu kursu broni pancernej w Warszawie na Woli, mianowany ppor. w korpusie oficerów broni pancernej w 1936 r. W 1939 r. w stopniu porucznika powołany na ćwiczenia do 1 Dyonu Pociągów Panc. Z ćwiczeń w obsadzie Pociągu Nr 2 pojechał na front nad granicę niemiecką w Zdunach. Wycofał się potem do Ożarowa, gdzie pociąg utknął na zatarasowanych transportami torach. W odwrocie na wschód, ciężarówką 1 Dyonu Pociągów Panc., dotarł do Pińska. Po inwazji sowieckiej, w odwrocie na zachód, walczył z dywersantami i oddziałami sowieckimi. Pod Kockiem dostał się do niewoli niemieckiej, z której uciekł. Był założycielem Związku Jaszczurczego. Miał ps. "Jaxa". Jeden z założycieli NSZ i członek TNRP. Mianowany podpułkownikiem, został d-cą 202 P.P. Brygady Świętokrzyskiej. Z Brygadą przeszedł cały szlak bojowy, uwieńczony oswobodzeniem 5 maja 1945 r. obozu koncentracyjnego kobiet w Holýšov w

Czechosłowacji. Po wojnie we Francji. Na emigracji w Kanadzie od 18 października 1951 r. Pracował w biurach konstrukcyjnych jako inż. mech. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1957 r. i Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Należał od lat pięćdziesiątych do SPK Koło Nr 7. Pisywał listy do Redakcji w *Zeszytach Historycznych* paryskiej "Kultury". Autor: *Jeszcze o Narodowych Siłach Zbrojnych*, [w:] *Zeszyty Historyczne nr 36*, Instytut Literacki, Paryż, 1976; *Wspomnienia 1934-1945*, Burchard Edition, Warszawa, 1998. Zmarł 18 marca 1996 r. w Ottawie. **b-1i, RG-1694**

MARCIŃSKA Emilia z domu Michalska (1927-2007)

Ur. 4 lipca 1927 r. w Sarnach na Wołyniu. Córka Piotra i Jadwigi Marcińskiej. Żona Zygmunta Marcińskiego. Wojna przerwała jej naukę w gimnazjum w Sarnach. W nocy z piątku na sobotę, 9 na 10 lutego 1940 r. deportowana z Sarn wraz ze starszą siostrą, trzema młodszymi braćmi i z matką do ZSSR na Syberię. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK na Środkowym Wschodzie. Maturę zdała w 1947 r. po skończeniu Szkoły Młodszych Ochotniczek (SMO) w Nazarecie. Po przyjeździe do W. Brytanii ukończyła Westham College w Londynie. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Zmarła 1 lutego 2007 r. w szpitalu Montreal General. **c-3, AA-1591**

MARCIŃSKI Zygmunt, strz., ekonomista (1922-1974)

Ur. 27 stycznia 1922 r. w Poznaniu. Syn Zygmunta, kapitana WP i Leonii z domu Olekiewicz. Po ukończeniu 3 klas szkoły powszechnej Rodziny Wojskowej w Toruniu uczęszczał przez dwa lata do Państwowego Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ukończył I Państwowe Gimnazjum i Liceum im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie, gdzie zdał maturę typu humanistycznego 15 maja 1939 r. W czasie wojny studiował anglistykę i historię

na tajnie prowadzonym Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (1942-1943). Wojna zastała go w Junackich Hufcach Pracy w Węgierskiej Górze przy budowie fortyfikacji. W Baonie "Ropczyce" JHP służył od 23 sierpnia 1939 r. do 21 września 1939 r. Po Wrześniu czynny w konspiracji w Krakowie. Żołnierz ZWZ-AK, Okręg Kraków, ps. "Sas". Po złożeniu przysięgi 6 stycznia 1940 r. przydzielony do Oddziału Propagandy, Sekcja prasowa czasopisma *Polski Dzwon*. (sty.'40-wrz.'42). W listopadzie 1942 r. przeniesiony został do KWC z przydziałem do Oddziału Dywersyjno-Sabotażowego w Okręgu Kraków. Po kursie dywersyjnym został d-cą patrolu sab.-dyw. w Oddziale "Zaręby". Kurier KWC z Krakowa do Warszawy. Aresztowany w łapance ulicznej w Warszawie 13 października 1943 r. i osadzony na Pawiaku jako zakładnik (13.10.43-10.11.43). Więzień nr 162158 obozu koncentracyjnego Oświęcim (11.11.43-29.10.44). Więzień nr 113049 obozu Sachsenhausen (30.10.44-10.11.44). Więzień nr 96380 obozu Buchenwald (11.11.44-14.4.45). Oswobodzony 14 kwietnia 1945 r. w czasie marszu ewakuacyjnego k. Gröbzig, Anhalt przez czołówkę wojsk amerykańskich. We wrześniu 1945 r. wstąpił do II Korpusu we Włoszech i otrzymał przydział do 16 Pomorskiej Kompanii Wsparcia. Z dniem 25 stycznia 1946 r. z 16 Pomorskiej Bryg. Piechoty przeniesiony został do Kwat. Gł. Dtwa II Korpusu. Zdemobilizowany 2 lipca 1947 r. w Anglii rozpoczął studia ekonomiczne na PUC w Londynie. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Współwłaściciel firmy ubezpieczeniowej Edge & Marciński. W Londynie należał do Koła AK i do Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych. W Montrealu natomiast do Polsko-Kanadyjskiego Towarzystwa Wzajemnej Pomocy. Był członkiem SPK Koło Nr 7 od lutego 1952 r., a od marca 1957 r. Koła AK. Miłośnik książki. Uczył historii w polskiej sobotniej szkole im. Emilii Plater. Pisywał sprostowania i uzupełnienia do londyńskiego kwartalnika

Piechota, Zeszyt 6, s. 76 (1971); Zeszyt nr 8, s. 2 (1972) i Zeszyt 9-10, s. 4, 118 (1972). Autor: *Uwagi do okoliczności śmierci płk. Godlewskiego* [w:] *Przegląd Kawalerii i Broni Panczernej*, nr 70 (1973). Zmarł 12 maja 1974 r. w Montrealu. **c-3, AA-1591**

MARCOTTE Rita zob. Darkowski Rita

MARKIEWICZ Jadwiga z domu Loria, 1^ov Raczyńska, kpt., inż. chem. (1912-1990)

Ur. 24 stycznia 1912 r. Córka Stanisława, fizyka i prof. Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, i Doroty Storzyńskiej. Żona Michała Markiewicza. Zdała egzamin dyplomowy na Wydziale Chemii Politechniki Lwowskiej. Kpt. AK. ps. „Janka Dąb”. Uczestniczka Powstania Warszawskiego. Jeniec wojenny Oflagu IX C Molsdorf. Uwolniona w czasie ewakuacji obozu koło m.Blankenhein (Turyngia) 12 kwietnia 1945 r. przez oddziały 3 Armii Amerykańskiej gen. Pattona. Wyemigrowała do Kanady. Właścicielka biura podróży „Treasure Tours” w Montrealu. Działaczka społeczna. Fundatorka stypendiów. Zmarła w lipcu 1990 r. **a-4, H-40**

MARKIEWICZ Michał, por., mgr (1911-1970)

Ur. 3 maja 1911 r. w Czeladzi, woj. kieleckie. Uczęszczał do Gimnazjum im. Stanisława Staszica w Sosnowcu, gdzie zdał maturę. Ukończył WSH w Warszawie z tytułem magistra. Po odbyciu służby wojskowej w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim przydzielony został na praktykę do 32 DAL w Rembertowie. Zmobilizowany w 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej. Jeniec wojenny Oflagu VII A Murnau. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Dyrektor biura podróży „Treasure Tours” w Montrealu. Fundator stypendiów. Do SPK Koło Nr 7 należał od stycznia 1956 r. Zmarł we wrześniu 1970 r. **a-4, H-40**

MARKOWICZ Felicja zob. Skalska Felicja

MARTYNOWICZ Antoni, ppor., inż. ląd.-wodny (1913-1991)

Ur. 17 stycznia 1913 r. w Łucku na Wołyniu. Syn Stanisława i Karoliny Lebenstein. Po ukończeniu Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki w Łucku otrzymał świadectwo dojrzałości. W 1935 r. ukończył dywizyjny kurs SPRP przy 24 P.P. w Łucku. Po odbyciu praktyki we Włodzimierzu Wołyńskim w 23 P.P. im. płk. Lisa Kuli 27 DP przeniesiony do rezerwy. Mobilizacja przerwała mu studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Lwowskiej. Jako podporucznik brał udział w kampanii wrześniowej. Uniknął niewoli i przez Rumunię dostał się do Francji, gdzie wstąpił do PSZ. Ewakuowany z wojskiem do W. Brytanii służył w Brygadzie Spadochronowej. Miał nr znaku spadochronowego 0729. Odkomenderowany na studia ukończył inżynierię lądową na PUC w Londynie i otrzymał dyplom inżyniera w 1947 roku. Po studiach był asystentem na PUC. Na emigracji w Kanadzie od 1950 r. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1955 r. Należał do Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Współwłaściciel biura konstrukcyjnego McMillan & Martynowicz. Zmarł we wrześniu 1991 r.

d-6, AF-984

MASŁOŃ Stanisław, W/O, mech. pokł., VM, KW, technik-mechanik (1917-1997)

Ur. 17 września 1917 r. w Choroni, pow. Zawiercie, woj. kieleckie. Syn Michała i Marii Czechowskiej. Szkołę powszechną ukończył w 1932 r. Wychowanek SPLdM w Bydgoszczy (1934-1937). Po jej ukończeniu przydzielony do 2 P.Lot. w Krakowie jako mechanik samolotowy. W kampanii wrześniowej służył w 121 Eskadrze Myśliwskiej przy Armii „Kraków”. Po Wrześniu przez Rumunię, Liban przedostał się do Francji i wcielony został do Grupy

Myśliwskiej w Lyonie. Ewakuowany do W. Brytanii. Po przeszkoleniu otrzymał przydział do 304 Dyw. Bombowego Ziemi Śląskiej jako mechanik silnikowy II klasy. W 1943 r. zgłosił się ochotniczo do personelu latającego i odkomenderowany został do 138 Sqn do zadań specjalnych. Latał od września 1943 r. ze zrzutami do Polski i do innych krajów z Tempsford, a następnie w ramach polskiej Eskadry 1586 z Campo Casale (Brindisi) jako mechanik pokładowy Liberatora. W 28 operacjach specjalnych od września 1943 r. do maja 1944 r. wylatał 280 godzin. Po turze operacyjnej i odpoczynku powołany został na instruktora do Szkoły Mechaników Pokładowych. Zdemobilizowany, na emigracji w Kanadzie od 1949 r. Był inspektorem samolotowym i pracował w linii lotniczej. Członek i długoletni skarbnik 310 Skrzydła "Wilno". Od stycznia 1985 r. należał również do ZWPimJP. Autor wspomnień: *"Królewska" załoga* [w:] *XV Światowy Zjazd Lotników Polskich*, (jednodniówka) Montreal, 1984. Zmarł 15 maja 1997 r. w Montrealu. **d-8, MZ-578**

MASTALERZ Stanisław, kpr. (1915-1986) **d-4, AF-498**

MATERNIAK Zdzisław, LAC (1922-1991)
Służył w RAF **d-6, AF-954**

MATYSZKIEWICZ Jadwiga zob. Złoczewska Jadwiga

MAZUREK Józef, kpr. (1913-1993)
Zmarł 6 marca 1993 r. **d-9, MZ-293**

MAZUREK Maria z domu Brzózka (1913-2008)
Ur. 3 grudnia 1913 r. Żona Józefa Mazurka. Zmarła 11 września 2008 r. w Verdun, QC. **d-9, MZ-293**

MAĆZYŃSKA Jadwiga zob. Salomon de Friedberg

MEDRZYCKA Eugenia z domu Staśkiewicz (1923-1995)

Ur. 12 września 1923 r. Córka Mariana i Marii Urbańskiej. Żona Mieczysława Medrzyckiego. Zmarła 13 maja 1995 r. w Montrealu. **d-8, MZ-432**

MEDRZYCKI Mieczysław, kpr. (1915-1998)

Ur. 14 sierpnia 1915 r. Syn Antoniego. Zmarł 21 lipca 1998 r. **d-8, MZ-432**

MICHALAK Franciszek, por. obs. (1913-1966)

Ur. 28 stycznia 1913 r. w Ostrowiu Wielkopolskim. Syn Maksymiliana. Oficer 3 P.Lot. w Poznaniu. Brał udział w kampanii wrześniowej i dostał się do niewoli niemieckiej. Oswobodzony wstąpił do PSZ. Zdemobilizowany z PKPR wyemigrował do Kanady. Należał do SPK Koło Nr 7 od sierpnia 1951 r. A gdy powstało w Montrealu w 1953 r. 310 Skrzydło "Wilno" został jego trzecim z kolei prezesem. Zmarł w lutym 1966 r. **a-8, S-119**

MICHALSKA Emilia zob. Marcińska Emilia

MICHNIEWICZ Michał, F/Lt, pil., VM, KWx2, inż. mech. (1914-2002)

Ur. 22 lutego 1914 r. w Bereziczach, pow. Kamień Koszyrski, woj. pińskie. Syn Piotra i Bronisławy Świerczyńskiej. Uczęszczał do gimnazjum w Pińsku, gdzie zdał maturę w 1933 r. W 1934 r. ukończył kurs unitarny SP i wstąpił do SPLot – Grupa Techniczna w Warszawie. Mianowany podporucznikiem w 1937 r. We wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli sowieckiej, z której uciekł. Przez Rumunię dotarł do W. Brytanii. Po ukończeniu szkoły pilotażu w Anglii przydzielony został do 318 Dyw. Myśliwsko-Rozpoznawczego Gdańskiego. Walczył na froncie włoskim. Po wojnie na emigracji w Kanadzie od stycznia 1948 r. Najpierw zakupił farmę, a następnie pracował w przemyśle lotniczym jako inżynier konstrukcji

płatowca (1951-1979). Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1958 r. Jeden z założycieli 310 Skrzydła "Wilno". Zmarł w 2002 r. w Montrealu.

d-12ii, PA-363

MICHNIEWICZ Zofia z domu Dechaine (1921-2004)

Ur. 25 października 1921 r. w m. Kamienica Polska, powiat Częstochowa, woj. kieleckie. Córka Jerzego i Celiny z Giedryków. Żona Michała Michniewicza. Ojciec jej Belg, inż. chemik, w latach dwudziestych emigrował z rodziną do Francji, a następnie w latach trzydziestych do Egiptu, gdzie założył fabrykę chemiczną. Zofia uczęszczała do szkoły podstawowej we Francji, a szkołę średnią ukończyła w Egipcie. Maturę francuską zdała w Kairze. Wielka patriotka, języka polskiego i historii Polski uczyła się w czasie wakacji letnich, które spędzała u dziadków w Polsce. W czasie wojny w Kairze, pracowała w Polskim Białym Krzyżu i wówczas poznała swego męża Michała, z którym spędziła resztę życia. Udzielała się społecznie. Należała w Montrealu do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim (1966-1976). Zmarła 27 grudnia 2004 r. w Montrealu.

d-12ii, PA-363

MICYK Michał, plut. (1913-1996)

Ur. 26 lipca 1913 r. w Smolsku, woj. lubelskie. Syn Dymitra i Katarzyny Torba. Służył w wojsku od 1939 do 1946 r. Ostatnim jego przydziałem była 1 Bat. 2 PAM w 1 DPanc. Na emigracji w Kanadzie od maja 1952 r. Należał do ZWPimJP od marca 1958 r. Zmarł 18 listopada 1996 r. w Montrealu.

c-8, MZ-540

MIKAL Walentyna zob. Wysocka Walentyna

MIŃCZYK Aleksander, kpr. (1916-1957) **a-7, O-105**

MISIEWICZ Jadwiga z domu Kurowska (1924-2011)

Żona Romualda Misiewicza.

d-6, AF-953

MISIEWICZ Romuald, plut. (1910-1991)

Służył w 2 DAK w Wołyńskiej Bryg. Kaw.

d-6, AF-953

MISSALA Leszek, plut. pchor. KW, dr inż, mgr. hist. szt. (1922-2013)

Ur. 17 maja 1922 r. w Warszawie. Syn Bonifacego, inżyniera i Antoniny z d. Grabowska. W Warszawie na Żoliborzu ukończył 5 klas szkoły powszechnej Sióstr Zmartwychwstanek. Następnie uczęszczał do Liceum i Gimnazjum im. X. Józefa Poniatowskiego. Należał do 14 Warszawskiej Wodnej Drużyny Harcerskiej. Wojna zastała go w 1 kl. licealnej. Maturę zdał na Kompletach Tajnego Nauczania i rozpoczął studia na tajnej Politechnice Warszawskiej. Żołnierz NSZ i AK ps. „Miszczak”. Dowódca plutonu i instruktor w SPP NSZ w Warszawie. Uczestnik Powstania Warszawskiego w szeregach 233 Plutonu, Zgrupowanie „Żbik”, II Obwód AK „Żywiciel”. Ranny. Jeniec wojenny Stalagu XIA Altengrabow w Saksonii Dolnej, skąd przeniesiony został do ośrodka dla rekonwalescentów. Po uwolnieniu rozpoczyna studia i w 1948 r. skończył Wydział Mechaniczny na Katolickim Uniwersytecie w Louvain. Następnie skończył Wydział Aerodynamiki na Uniwersytecie w Liege. Na emigracji w Kanadzie od 1954 roku. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1960 r. i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich w Kanadzie od 1954 r. W latach 1968-1972 doktoryzował się na Katolickim Uniwersytecie w Louvain w dziedzinie Nauk Technicznych. Wrócił do Montrealu z dyplomem i w dalszym ciągu pracował w biurach projektów na odpowiedzialnych stanowiskach. Po przejściu na emeryturę podjął studia na Wydziale Historii Sztuki na Concordia University, uwieńczył magisterium w 2002 r. Opublikował szereg artykułów i sprawozdań. Pisał o mistrzach polskiej sztuki zwłaszcza, o Rafale Malczewskim

i o Janie Matejce („Bitwa pod Grunwaldem” i „Rejtan”). Czynny społecznie. W latach 1954-1957 należał do ZHP. Długoletni prezes Koła AK. Należał również do ZWPimJP. Zmarł 25 listopada 2013 w Jewish General Hospital w Montrealu.

g-12, C1 C7

MIŚKIEWICZ Włodzimierz, mar., tokarz (1919-1989)

Ur. 2 maja 1919 r. w Warszawie. Syn Włodzimierza i Felicji Zawiaślak. Zanim wstąpił 3 lutego 1939 r. do Marynarki Wojennej był tokarzem. Wojna w 1939 r. zastała go na pokładzie *ORP Wilia*, szkolnego okrętu podchorążych wydziału maszynowego, w Casablance (6.5.39-23.11.39). Wkrótce potem przydzielony został do załogi kontrtorpedowca *ORP Garland*. Okręt ten, w zespole z innymi okrętami, operował na Morzu Śródziemnym do września 1940 r. Między innymi zadaniami eskortował *SS Warszawę*, wiozącą ewakuowanych żołnierzy z Bałkanów do Brygady Karpackiej. W operacjach na Morzu Śródziemnym *ORP Garland* atakowany był parokrotnie przez włoskie samoloty. Sam zaś atakował dwukrotnie bombami głębinowymi łódź podwodną. Z końcem września 1940 r. w drodze z Gibraltaru do W. Brytanii *ORP Garland* atakowany był parokrotnie przez samoloty, zanim zawinął do Plymouth (18.4.40-25.10.40). Przez następne kilka miesięcy Włodzimierz Miśkiewicz służył z polską załogą, na pofrancuskim kontrtorpedowcu *ORP Ouragan*, który pływał pod polską i francuską banderą i przydzielony był do służby konwojowej z bazą w Greenock (26.10.40-25.4.41). Pod koniec maja 1941 r. Miśkiewicz przeszedł do załogi kontrtorpedowca *ORP Kujawiaka* (30.5.41-6.7.41). A od lipca 1941 r. przez rok służył na pokładzie siostrzanego kontrtorpedowca *ORP Krakowiaka*. Okręt ten pełnił służbę eskortową w kanale La Manche, na Morzu Irlandzkim i Kanale Brystolskim. W grudniu 1941 roku. *ORP Krakowiak* brał udział w wyprawie na Lofoty w operacji „Anklet”,

której celem było przerwanie niemieckiej komunikacji morskiej z Narwiku. Po remoncie *ORP Krakowiak* powrócił do służby eskortowej i pełnił ją bez poważniejszych walk do maja 1942 r. Operował z bazy w Plymouth. W nocy z 14/15 maja 1942 roku. *ORP Krakowiak* atakował niemiecki konwój przy brzegu fancuskim w okolicy Cap de la Hague, a 13 czerwca 1942 r. obronił konwój złożony z 24 statków przed atakiem sześciu JU-88 u brzegów Kornwalii w pobliżu Trevose Head i zestrzelił dwa samoloty (6.7.41-18.7.42). Włodzimierz Miśkiewicz z powodu złego stanu zdrowia otrzymał kategorię "E" i został zdemobilizowany z Marynarki Wojennej z dniem 14 czerwca 1944 r. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Zmarł w 1989 r.

b-1ii, RG-821

MITZ Jerzy, F/Lt, pil. (1905-1963)

Podoficer zawodowy Polskiego Lotnictwa, pilot LOT. Odkomenderowany ze służby RAF w W. Brytanii do nowo powstałej jednostki RAFFC w Montrealu. Wyłynął on w konwoju z Liverpoolu na pokładzie *SS Princess Seven Islands* z końcem października 1941 r. Konwój ten, atakowany przez niemieckie łodzie podwodne, dopłynął po dwóch tygodniach do Halifaxu. Sierżant Mitz był jednym z sześciu polskich pionierów „Mostu Atlantyckiego”. Piloci tej jednostki transportowali samoloty z fabryk amerykańskich i kanadyjskich z Dorwalu do Szkocji, Afryki i do Indii. Byli oni załóżkiem 45 Grupy Transportowej. W czasie tych niebezpiecznych lotów sierż. Mitz nie tylko dosłużył się szlif oficerskich, ale również awansował. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 5 maja 1963 r.

b-10, V-119

MODELSKI Tomasz, strz. (1904-1971)

Zmarł 25 grudnia 1971 r.

c-5, AA-1179

MOLIK Benedykt Władysław, W/O, strz./rtg. VM, KWx3, CD, technik radarowy (1919-2005)

Ur. 9 lutego 1919 r. w Czerlejnkwie, pow. Środa, woj. poznańskie. Syn Władysława i Heleny. Ukończył Szkołę Handlową w Gdyni w 1935 r. Wychowanek SPLdM w Bydgoszczy (1935-1938). Po jej ukończeniu przydzielony do 1 P.Lot. w Warszawie jako strz.-rtg. w 212 Eskadrze Bombowej. W kampanii wrześniowej służył w „Brygadzie Bombowej”. Po Wrześniu przez Rumunię, Francję dostał się do W. Brytanii. Po przeszkoleniu otrzymał przydział do 300 Dyw. Bombowego Ziemi Mazowieckiej jako strzelec-radiotelegrafista. Służył w tym dywizjonie od czerwca 1942 do kwietnia 1943 r. W locie bojowym na Wilhelmshaven w nocy z 8/9 lipca 1942 r. samolot trafiony nad celem ogniem artylerii plot. nie doleciał do W. Brytanii i wodował 27 km od Great Yarmouth, Norfolk. Z załogi Wellingtona Z-1489 „J” łódź ratunkowa wyłowiła tylko czterech lotników, byli nimi: Sgt Szychowiak Lucjan, F/O Słomkowski Edward, Sgt Molik Benedykt i Sgt Jelonek Edward. Sgt Rawski Jan utonął i ciała jego nie odnaleziono. Po turze operacyjnej i odpoczynku przydzielony został do 305 Dyw. Bombowego Ziemi Wielkopolskiej, w którym służył do października 1943 r. Przeniesiono go następnie do Kanady z przydziałem do 45 Grupy Transportowej, stacjonującej w Dorvalu. Latał w „Moście Atlantyckim”. Zdemobilizowany z PSZ z dniem 30 kwietnia 1946 r. Osiedlił się w Kanadzie i pracował w przemyśle lotniczym na kierowniczym stanowisku. Do ZWPimJP przyjęty został 17 września 1946 r. Należał również do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 10 lutego 2005 r. w Versa Care Center w Cornwall, ON.

e-11, PC-546

MONIATOWICZ Michalina z domu Łaskowieska
(1914-1983)

Żona Władysława Moniatowicza. Zmarła 16 czerwca 1983 r. **d-3, AF-151**

MONIATOWICZ Władysław, strz. (1919-1989)

Ur. 11 listopada 1919 r. w Nowosiółce Sościukowej, pow. Zaleszczyki, woj. tarnopolskie. Służył w 12 Szw. KOP "Zaleszczyki". Po Wrześniu przedostał się do Francji i otrzymał przydział do 208 Pułku. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Należał do SPK Koło Nr 7 od kwietnia 1968 r. Zmarł 19 maja 1989 r. **d-3, AF-151**

MORANDI Pauline C. zob. Lipiński Pauline C.

MORETON-SZCZERBA Tadeusz, Sgt (1912-2002)

Ur. 30 sierpnia 1912 r. we Lwowie. Syn Piotra i Katarzyny Nowoświat. Służył w 6 P.Lot. we Lwowie (1933-1935). Po Wrześniu przedostał się do Francji, a potem do W. Brytanii. W RAF służył w obsłudze naziemnej: 30 MU. Na emigracji w Kanadzie od 1956 r. Należał do 310 Skrzydła "Wilno", a od listopada 1985 r. również do ZWPimJP. Zmarł 22 kwietnia 2002 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **d-5, AF-729**

MORETON-SZCZERBA Władysława z domu Pacan (1914-1988)

Ur. 1 września 1914 r. we Lwowie. Żona Władysława Moretona-Szczerby. Należała do SPK Koło Nr 7 od stycznia 1969 r. Zmarła 8 grudnia 1988 r. **d-5, AF-729**

MOSZCZEŃSKI Adolf Tadeusz, ppor. (1915-1954)

Ur. 22 lipca 1915 r. w Stępuchowie, woj. poznańskie. Syn Tadeusza i Marii Twardowskiej. Studiował prawo na Uniwersytecie Poznańskim (1936-1939). Służbę wojskową odbył w 18 P.Uł. Pomorskich w Grudziądzu. Powołany do czynnej służby w 1939 roku brał udział w kampanii wrześniowej. Dostał się do niewoli niemieckiej.

Oswobodzony 1 kwietnia 1945 r. wstąpił do II Korpusu 14 czerwca 1945 r. Zdemobilizowany w Anglii 26 września 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Początkowo pracował jako kelner, a następnie sprzedawca nieruchomości. Zginął w wypadku samochodowym 9 listopada 1954 roku. **a-5, K-323**

MOŚ (MOS ?) Paweł, strz. (1903-1977) **c-2, AC-1227**

MOTT Therese zob. Kotarski Therese

MOZDYNIEWICZ Zbigniew, kpr. (1908-1966)
Służył w 2 PAL. **a-8, S-121**

MOŻEJKO (MOZEJKO ?) Jan, sierż. (1907-1966)
a-9, S-175

MRÓZ Andrzej, kpr. (1915-1962)
Ur. 12 sierpnia 1915 r. w Krasnymstawie, woj. lubelskie. Służył w 2 PAM 1 DPanc. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od listopada 1962 r. Zmarł w 1962 r. **a-7, O-292**

MUC Regina z domu Olszewska (1916-1982)
Żona Zdzisława Muca. **d-1, AC-1620**

MUC Zdzisław, sierż. (1913-1980) **d-1, AC-1620**

NAŁĘCZ-TAŃSKI Józef, S/Ldr, pil., inż. (1905-1955)
Studiował inżynierię na Politechnice Gdańskiej i na Politechnice Warszawskiej, gdzie uzyskał dyplom. Po Wrześniu latał bojowo w Anglii jako pilot w 307 Nocnym Dywizjonie Myśliwskim "Lwowskich Puchaczy" (1940-1942). Później był instruktorem w Hucknall, Nottinghamshire. Po wojnie pozostał w Anglii. Pracował jako inżynier w Langley Mill, Hertfordshire. W 1951 r.

wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, a potem przeniósł się do Kanady. Pracował jako inżynier w ciężkim przemyśle. Zmarł 5 września 1955 r. w Montrealu.

a-6, O-24

NARUSZEWICZ Janina zob. Sławoszevska Janina

NAŚCISZEWSKI Kazimierz, Fitt.2.E. (1915-1995)

Służył w lotnictwie w obsłudze naziemnej. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł w 1995 r. **d-8, MZ-492**

NIEDUSZYŃSKA Irena zob. Picholz Irena

NIEDUSZYŃSKA Stefania, san. (1903-1958)

Ur. 10 lipca 1903 r. w Kamionce Strumiłowej, woj. tarnopolskie. W 1939 r. sanitariuszka w 6 DOK we Lwowie. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należała do SPK Koło Nr 7. **a-7, O-123**

NIEDZIELSKA Mieczysława zob. Pogórska Mieczysława

NIEDZIELSKA Waleria domu Richter, sierż. (1898-1983)

W nocy z 12/13 kwietnia 1940 r., z piątku na sobotę, wywieziona została spod Zaleszczyk z domu córkami do północnego Kazachstanu. Transport skierowano do *wostoczno-kazachstanskaja obł.*, gdzie osadzona została w kołchozie w okolicy Semipalatyńska. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła na Środkowym Wschodzie w PWSK i w II Korpusie w Palestynie. Po wojnie przybyła do W. Brytanii na demobilizację i połączyła się z mężem Michałem, internowanym podczas wojny w Szwajcarii, i z dwiema córkami. Na emigracji w

Kanadzie od marca 1952 r. Zmarła w Montrealu w czewcu 1983 r. **d-3, AF-146**

NIEWIŃSKA Luba z domu Kasper (1927-2004)

Ur. 27 maja 1927 r. Żona Czesława Niewińskiego. Zmarła 16 grudnia 2004 r. **d-11, PC-70**

NIEWIŃSKI Czesław, bomb. (1925-2000)

Ur. 29 listopada 1925 r. Syn Stanisława. Służył w Kompanii Szybowcowej Samodzielnej Bryg. Spad. (1942-1947). Nr znaku spadochronowego 2135, a bojowego 1565. Brał udział w operacji MARKET-GARDEN (bitwa pod Arnhem). Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Należał do ZWPimJP. Zmarł 29 lutego 2000 r. w Montrealu.

d-11, PC-70

NIEZGOCKI Edmund, kpr. (1927-1988) **c-5, AF-720**

NIZIO Feliksa z domu Terelak (1908-1998)

Ur. 9 lutego 1908 r. w Warszawie. Córka Feliksa i Eufemii Hendel. Ukończyła średnią Szkołę im. Zofii Wołowskiej w Warszawie. Żona Zygmunta Nizia. Na emigracji w Kanadzie od 1956 r. Zmarła w 1998 r.

d-3, AF-260

NIZIO Tadeusz, strz. (1927-1982)

Ur. w lutym 1927 r. w Warszawie. Maturę uzyskał na Kompletach Tajnego Nauczania w Warszawie. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Jeniec wojenny. Na emigracji w Kanadzie. Należał do Koła AK w Montrealu. Zmarł w 1982 roku.

d-3, AF-103

NIZIO Zygmunt, gren. (1908-1984)

Ur. 15 kwietnia 1908 r. w Niemirówku, woj. lubelskie. Syn Michała i Marii Prochowicz. Średnią szkołę handlową ukończył w Warszawie w 1925 r. Po Wrześniu przez

Rumunię przedostał się do Francji i zameldował się 27 września w obozie wojskowym w Coëtquidan (Morbihan) w Bretanii. Przydzielony do 185 Komp. San. 1 DGren. Dostał się do niewoli niemieckiej 22 czerwca 1940 r. pod St. Dié (Vosges). Jeniec wojenny Stalagów: XVII A, XVIII B, XVIII C i 317. Uciekł z niewoli 30 września 1942 r. Zdemobilizowany w Suresnes (Hauts-de-Seine) 6 listopada 1946 r. Na emigracji w Kanadzie od 1956 r. Wykonywał różne dorywcze prace. Należał do SPK Koło Nr 7 od kwietnia 1958 r. Zmarł w 1984 r. **d-3, AF-260**

NIZIOŁEK Józef, plut., KW (1916-1962)

We wrześniu służył w 10 Brygadzie Kawalerii Zmotoryzowanej i za udział w walkach odznaczony KW. Żołnierz 1 PAPpanc. Zmarł 30 grudnia 1962 r. **a-7, O-295**

NOCOŃ Władysław, kpr., górnik (1915-2008)

Ur. 11 listopada 1915 r. w m. Skorczów pow. Pińczów, woj. kieleckie. Syn Jana i Marii z d. Terpińska. Brał czynny udział w kampanii wrześniowej w szeregach 22 P.Uł. Podkarpackich im. X Jeremiego Wiśniowieckiego. Pułk ten w ramach Kresowej Brygady Kawalerii należał do Armii „Łódź”. W ostatnich dniach sierpnia 1939 r. 22 P.Uł. rozpoczął ładowanie na stacji kolejowej swego garnizonu w Brodach i eszelonami wyjechał przez Dubno-Równe-Kowel-Brześć/Bugiem-Warszawa-Łowicz. Ostatnie eszelony pułku wyładowane zostały 3 września na stacji kolejowej Szadek k/Zduńskiej Woli i połączyły się z resztą pułku „białych ułanów”. Szlak bojowy 22 P.Uł. to walki opóźniające, patrole, ataki na trasie, która prowadziła przez Rossoszyna, Skierniewice, Modlin, Nowy Dwór, Otwock, Garwolin, Stoczek, Mordy, Drohiczyn, Korczew, Tyśmienica, Parczew, Włodawa, Chełm, Rejowiec, Krasnystaw, Żółkiewka, Turobin, Janów Lubelski do m. Momoty, gdzie resztki pułku, otoczone przez Niemców i Sowieców złożyły broń przed bolszewikami 2 października

1939 r. St. ułan Nocoń stał się niemieckim jeńcem wojennym nr 156 najpierw Stalagu XVII Eisenertz, a w roku 1941 Stalagu Forbach XII F, Arbeitskommando nr 1000 Ludwigshafen am/Rhein, gdzie pracował w zakładach I.G. Farben Industrie do końca wojny. Po wyzwoleniu z niewoli przez oddziały 3 Armii Amerykańskiej gen. Pattona pracował w szpitalu w Mannheim. Służył przez rok w 4155 Kompanii Wartowniczej jako kierowca ciężarówki w Ludwigsburg. Należał do Stowarzyszenia Polskich Weteranów w Okręgu 3 w Stuttgart. Po demobilizacji 4 listopada 1947 r. wszczął starania o emigrację do Kanady. Przypłynął do Halifaxu na pokładzie *SS Marine Marlin* 5 sierpnia 1948 r. Diesięć lat później otrzymał obywatelstwo kanadyjskie. Pracował do emerytury na północy jako górnik w kopalni złota w Malartic k/Val d'Or, QC. Należał do Polish Political Ex-Prisoners Association w Toronto. Zmarł 25 września 2008 roku w La Salle General Hospital w Montrealu. **e-10, PC-395**

NOSAL Blandyna zob. Puchalska Blandyna

NOWAK Berta z domu Okołowska (1926-2002)

Żona Józefa Nowaka. **d-11, PC-171**

NOWAK Józef. st.strz. (1925-2006)

Ur. 1 stycznia 1925 r. Zmarł 7 listopada 2006 r. w Verdun General Hospital w Montrealu. **d-11, PC-171**

NOWAK Maria zob. Jasińska Maria

NOWICKA Edyta zob. Siła-Nowicka Edyta

NOWICKI Leon zob. Siła-Nowicki Leon

NOWICKI Zygmunt Piotr, rtm., KWx4 (1906-1978)

Zaciągnął się na ochotnika do kawalerii w 1925 roku.

Służył w Szwadronie Przybocznym Prezydenta RP. Podoficer zawodowy 10 P. Uł. Litewskich. Po ukończeniu SP dla Podoficerów w Bydgoszczy, mianowany podporucznikiem w 1935 r., otrzymał przydział do 8 P.Uł X. Józefa Poniatowskiego w Krakowie. W kampanii wrześniowej d-ca szwadronu marszowego 8 P.Uł. Po inwazji sowieckiej przekroczył granicę węgierską. Z obozu internowanych uciekł do Francji. W formowanej w Bretanii 1 DGren. został d-cą plutonu w Dywizjonie Rozpoznawczym, przemianowanym później na 8 P. Uł. Wyróżnił się w czerwcu 1940 r. na froncie w Lotaryngii. Po rozwiązaniu dywizji uniknął niewoli i przedarł się we wrześniu do Francji nie okupowanej. Przy pierwszej próbie ucieczki z Francji do Anglii aresztowany przy przekraczaniu granicy między Tuniszem a Algierem w styczniu 1942 r. i deportowany z powrotem do Francji. W listopadzie uciekł z Francji przez Pireneje do Hiszpanii, gdzie osadzony został w obozie koncentracyjnym Miranda de Ebro. Zwolniony po trzymiesięcznym pobycie. Udał się do Portugalii, a stamtąd hydroplanem do Anglii, gdzie wylądował w końcu kwietnia 1943 r. Otrzymał przydział do 9 P. Uł. Małopolskich, pancernego pułku rozpoznawczego Dywizji Grenadierów, formującej się w Szkocji. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Wspólnie z żoną założył pensjonat w Sutton, QC. Udzielał się społecznie. Autor *Długa droga*, pamiętnika wydanego własnym nakładem w Toronto w 1965 r. Zmarł 12 kwietnia 1978 r. w Montrealu.

c-2, AC-1367

NOWOJCZYK Józefina zob. Andrukaitis Józefina

NOWOSIELSKI Jerzy, kpr. (1923-1988) **c-5, AF-725**

OKOŁOWSKA Berta zob. Nowak Berta

OKSENIUK Bronisław, sierż. (1913-1977)

Zmarł 19 września 1977 r.

c-1, AC-1122

OLECHOWSKA Maria z domu Wiercińska (1914-1995)

Żona Mariusza Olechowskiego. **d-4, AF-438**

OLECHOWSKI Mariusz, kpt. (1904-1986)

Ur. 14 lutego 1904 r. w Warszawie. Ostatni przydział służbowy w wojsku miał w JWVB w Edynburgu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od listopada 1955 r. Zmarł w 1986 r. **d-4, AF-438**

OLIZAR Andrzej Karol, por., mgr praw (1903-2005)

Ur. 12 marca 1903 r w Warszawie. Syn Jana Narcyza i Aleksandry. Uczęszczał do szkoły Konopczyńskiego w Warszawie. Podczas inwazji sowieckiej w 1920 r. wstąpił na ochotnika do 215 Pułku Jazdy Wielkopolskiej i brał udział w wojnie. Po zawieszeniu broni wrócił do szkoły Konopnickiego, przemianowanej na Gimnazjum im. Adama Mickiewicza, gdzie zdał maturę w 1922 r. Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Poznańskiego ukończył c. 1926 r. W 1929-1930 r. odbył służbę wojskową w SPRK w Grudziądzu i przydzielony został do 5 P.Uł. Zasławskich w Ostrołęce. Obywatel ziemski na Wołyniu zarządzał swymi majątkami Kisielin i Rafałówka do wojny w 1939 r. Zmobilizowany jako ppor. 29 lipca przydzielony został do ośrodka zapasowego w Białej Podlaskiej. Dołączył następnie koło Chełma do Grupy kawalerii płk. Płonki. Grupa ta była zlepkiem rozbitych pułków: 22 P.Uł. Podkarpackich, 1 P. Szwoleżerów i 1 P. Kaw. KOP-u. Największe walki Grupa ta stoczyła w rejonie Janowa Lubelskiego. Dostał się on z całą Grupą do niewoli sowieckiej 30 września we wsi Podpory. Sowiecki jeniec wojenny obozów: Wołoczyska, Szepietówka i Starobielsk. Był jednym z ostatnich dwudziestu siedmiu jeńców, których nie wywieziono na rostrzelanie, tylko przeniesiono do Pawliszczewa Boru a następnie do obozu w Griazowcu. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z obozu wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa z przydziałem do 6 DP

w Tockoje. Przeniesiony został następnie do pułku rozpoznawczego 9 DP w Margiełan, gdzie pełnił funkcję adiutanta. W marcu 1942 r. ewakuowany w pierwszej turze na Środkowy Wschód. Przydzielony do d-twa 3 DSK jako oficer szyfrowy. W kampanii włoskiej jako por. należał do oddziału Nr 25 współpracy wojsk lądowych z RAF-em przy d-twie Korpusu. Po wojnie, urlopowany w maju 1945 r., udał się do Meksyku, aby po sześciu latach rozłąki połączyć się z małżonką. Zdemobilizowany, przez wiele lat pracował w México City jako sprzedawca maszyn biurowych. Do Kanady przybył w 1981 r. Autor pamiętnika *Kronika Olizarów*, (maszynopi), Méxo City, 1960. Zmarł 17 lutego 2005 r. w Heritage Nursing Home w Montrealu.

e-12iv, PA-740

OLIZAR Maria Krystyna z domu Pusłowska
(1913-1980)

Ur. 27 września 1913 r. w majątku Albertyn koło Słonima. Córka Władysława, właściciela dóbr w Nowogródzczyźnie i Krystyny Pignatelli de Aragón. Żona Andrzeja Olizara. Po inwazji sowieckiej we wrześniu 1939 roku uszła z Wołynia z czteroletnim synkiem ze swego majątku Rafałówka i drabiniastym wozem lasami, drogami polnymi dotarła do Warszawy. We włoskiej ambasadzie, dzięki stosunkom, uzyskała wizę i w lutym 1940 r. przybyła z synkiem do Rzymu. Tu w kołach dyplomatycznych wszczęła starania o uwolnienie swego męża z niewoli sowieckiej. Na krótko przed przystąpieniem Włoch do wojny odleciała na początku maja do Barcelony. W Madrycie, dzięki znajomościom tak w ministerstwie spraw zagranicznych, jak i policji politycznej, zabrała się do wyciągania, z Francji rodziców, krewnych, przyjaciół, znajomych i wojskowych do Hiszpanii, skąd często przez Portugalię przedostawali się oni do W. Brytanii. Z obawy przed wkroczeniem Niemców do Hiszpanii, zaopatrzona w wizy portugalskie, tranzytowe chińskie dla swoich

rodziców, syna i dla siebie, wyruszyła w lipcu 1941 r. na pokładzie statku *Serpa Pinto* za Ocean. W Ellis Island nie przyjęto ich wszystkich do USA. Udali się więc do Meksyku. Ciężko pracując, doczekała się powrotu swego męża z wojny. Zmarła 9 października 1980 r. w México City. **e-12iv, PA-740**

OLSZEWSKA Regina zob. Muc Regina

OŁPIŃSKA Maria z domu Lipczak (1930-2006)

Ur. 20 maja 1930 r. Żona Kazimierza Ołpińskiego. Zmarła 1 maja 2006 r. w szpitalu St.Mary's w Montrealu.

b-1ii, RG-2173

OŁPIŃSKI Kazimierz, por., inż. ląd.-wodny (1915-1997)

Ur. 23 lutego 1915 r. w Kosowie, woj. stanisławowskie. Uczęszczał do Państwowego Gimnazjum we Lwowie, gdzie zdał maturę (1925-1933). Studiował inżynierię lądowo-wodną na Politechnice Lwowskiej i otrzymał absolutorium (1933-1939). Egzamin dyplomowy zdał na PUC (1944). Po Wrześniu przez Rumunię przedostał się do Francji, gdzie ukończył SPRS w Angers (Maine-et-Loire). Ewakuowany do W. Brytanii służył w I Korpusie w Szkocji jako oficer saperów. Po wojnie był asystentem na PUC (1945-1947). W Anglii należał do Institution of Civil Engineers. A.M.I.C.E. (1945), M.I.C.E. (1965). Z Anglii wyjechał do Afryki i pracował jako inż. ląd.-wodny w Nairobi, Kenya (1948-1965). Na emigracji w Kanadzie od lutego 1965 r. Zatrudniony jako inżynier w ciężkim przemyśle. Był członkiem Association of Professional Engineers of Ontario. Zmarł 12 listopada 1997 r. w Montrealu.

b-1ii, RG-2173

de ORLA-ROGOWSKI Janusz, plut. KW (1916-2008)

Ur. 17 października 1916 r. w m. Kęty, pow. Biała. Po kampanii wrześniowej internowany w Komárom na Węg-

rzech. W listopadzie 1939 r. uciekł do Jugosławii i dotarł do Splitu, skąd statkiem dopłynął do Marsylii. W kampanii francuskiej służył w 10 Brygadzie Kawalerii Pancernej w Szwadronie Regulacji Ruchu jako dowódca patrolu na szlaku Chalons sur-Marne - Montbard. Niemiecki jeńiec obozu Longvic (Côte-d'Or), skąd uciekł 3 sierpnia 1940 r. do Francji nie okupowanej. Należał do Związku Uczestników Polskiego Ruchu Oporu. Przedostał się nielegalnie do Algieru, gdzie został aresztowany i osadzony w więzieniu w m. Saïda. Przy próbie ucieczki do Oranu ponownie aresztowany i osadzony w więzieniu Colomb-Béchar. Jako więzień pracował przy budowie linii kolejowej na pustyni. Oswobodzony w 1942 r. przez wojska amerykańskie, przez Casablankę, Gibraltar przedostał się do W. Brytanii. Służył w PSZ i brał udział w walkach na szlaku Caen – Falaise. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Pracował w przemyśle wideo do emerytury. Udzielał się społecznie. Był mieszkańcem Poite Claire, QC. Zmarł 22 sierpnia 2008 r. **e-13. PA-987**

ORZECZOWSKI Zroisław, AC2 (1921-2011)

Służył w PAF w obsłudze naziemnej. **e-12, PA-1224**

OSZEK Wanda zob. Kazimierowicz Wanda

PACAN Władysława zob. Moreton-Szczerba Władysława

PACEWICZ Stella zob. **Taras Stella**

PADOWICZ Eugenia z domu Słomkowska, KN (1896-1979)

Ur. 10 października 1896 r. w Zakroczymiu, woj. warszawskie. Córka Leona, lekarza, i Leokadii Wacławskiej. Żona Władysława Padowicza. Pierwsza wojna światowa przerwała jej studia medyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Kurierka POW, ps,

„Stokrotka”, „Wrzos”. Sekretarka Sztabu Legionów w Modlinie. W czerwcu 1941 r. na krótko przed wojną niemiecko-sowiecką, została deportowana z dziećmi do ZSSR na Syberię. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania. W czerwcu 1942 r. zabrana została z dziećmi przez męża Władysława Padowicza do Uzbekistanu, który po nią przyjechał z Jakkabag. Ewakuowana do Iranu w sierpniu 1942 r. zamieszkała w Teheranie. W 1943 r. wyjechała z mężem i córką do Marandellas, Płd. Rodezja. W 1948 r. dołączyła z córką do męża w W. Brytanii i dzieliła z nim dalsze losy. W Montrealu należała do Stowarzyszenia Polskiego. Zmarła 29 maja 1979 r.

c-2, AC-1067

PADOWICZ Grażyna z domu Korsak 1^ov Falkowska,
łącz., KW, mgr ekon. (1931-1999)

Ur. 24 grudnia 1931 r. w Warszawie. Córka Stefana, architekta, i Marii Łapińskiej. Ojciec jej por. rez. 13 P. Uł. Wileńskich uciekł z niewoli. Zamordowany został przez Niemców na Pawiaku. Żona Stefana Padowicza. Podczas okupacji Grażyna uczęszczała na Komplet Tajnego Nauczania w Warszawie i należała do konspiracji. Uczestniczka Powstania Warszawskiego ps. „Figa”. Łączniczka w Zgrupowaniu „Chrobry II” na terenie Śródmieścia, ranna. Jeniec wojenny obozu Oberlangen. Oswobodzona przez patrol 2 P.Panc. ppłk. Koszutkiego z 1 DPanc. gen. Maczka. Przewieziona z Niemiec do Włoch, przydzielona została jako młodsza ochotniczka do Wojskowej Szkoły II Korpusu w Porto San Giorgio. Ewakuowana ze szkołą do Anglii ukończyła gimnazjum w Foxley, Hereford & Worcester. Do Polski wróciła w 1948 roku. Na emigracji w Kanadzie od 1976 r. Należała do Koła AK w Montrealu. Zmarła 5 stycznia 1999 r.

b-1ii, RG-2366

PADOWICZ Władysław, mjr, inż. ląd.-wodny (1889-1976)

Ur. 30 października 1889 r. w Czerniowcach w Rumunii. Syn Stefana, bankowca, i Katarzyny Grodeckiej. Politechnikę Lwowską na Wydziale Lądowo-Wodnym ukończył w 1914 r. Do Polski przybył z Armią gen. Hallera w maju 1919 r. i brał udział w wojnie 1919-1920. Po zawarciu pokoju był d-cą Dywizjonu w 20 PAL w Prużanach. Po awansie na majora został z-cą d-cy 7 PAL w Częstochowie. W stanie spoczynku od jesieni 1929 r. W 1939 r. powołany do służby czynnej na stanowisko d-cy ochrony wojewódzkich urzędów z przydziałem do 10 P. Uł. Litewskich w Białymstoku. Aresztowany w 1940 r. przez NKWD i deportowany do Kazachstanu. Pracował w kamieniołomach w Karakandzie. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Otrzymał przydział do 6 PAL w Jakkabag w Uzbekistanie. Po ewakuacji na Środkowy Wschód i reorganizacji APW przeniesiony został do rezerwy. Wyjechał do Południowej Rodezji (ob. Zimbabwe), gdzie uczył w żeńskim Gimnazjum i Liceum w Diggelfold. Do W. Brytanii przybył w 1947 r. Na emigracji w Kanadzie od 1950 r. Pracował jako inżynier przy budowie linii kolejowej na Labradorze. Należał do Stowarzyszenia Polskiego w Montrealu, Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie oraz do SPK Koło Nr 7. Zmarł 18 kwietnia 1976 r. c-2, AC-1067

PAKOWSKA Cecylia Witalisa z domu Szmelc, ppor. (1899-1997)

Ur. 22 listopada 1899 r. Córka Leona i Julii Jackowskiej. Podczas I wojny światowej w POW, rejon Tomaszów Mazowiecki. W czasie II wojny w AK ps. „Hanna” („Hanna Morska”), Zgrupowanie „Obroża”, Obwód Warszawa. Uczestniczka Powstania Warszawskiego w Śródmieściu. Jeniec wojenny Stalagu X B

Sandbostel, a od 8.12.44 Oflagów IX Molsdorf i Burg. Z tego ostatniego Oflagu została uwolniona przez wojska amerykańskie. Na emigracji w Kanadzie od grudnia 1956 roku. Należała do Koła AK. Zmarła 17 lutego 1997 r. w Montrealu. **b-2i, RG-2028**

PALANGIEWICZ Zygmunt, wachm. (1902-1968)

Ur. 6 stycznia 1902 r. w Koluszkach, woj. łódzkie. Syn Szczepana. Służbę wojskową odbył w ciężkiej artylerii, a następnie przeszedł do Policji Państwowej. Po Wrześniu internowany na Litwie, skąd deportowany został do Nowej Ziemi w ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Kampanią włoską odbył w szeregach 5 Szwadronu Żandarmerii 5 Kres.DP. Zdemobilizowany w W. Brytanii wyemigrował do Kanady w październiku 1951 r. Zmarł 12 września 1968 r. **a-10, W-142**

PARNELL George zob. Prokopiew Jerzy Zbigniew

PAWLAS Andrzej, szwol. (1896-1932)

Służył w 1 P. Szwoleżerów. Pierwszy żołnierz polski pochowany na tym cmentarzu. **a-4, G-270**

PAWLICKA Maria zob. Lewicka Maria

PAWLIKOWSKI Maria z domu Jasiukowicz 1^ov Moszczeńska, ochot., B.A. (1927-2015)

Ur. 27 maja 1927 r. w Chodowie, woj. lubelskie. Córka Stanisława Jasiukowicza, ps. „Opolski”, ministra Krajowej Rady i Marii Byszewskiej ps. „Halina”, komendantki Sanitariatu PWSK okręgu Warszawskiego AK. Żona Kacpra Pawlikowskiego. W czasie wojny kontynuuje naukę na Kompletach Tajnego Nauczania. W 1964 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Montrealskim z tytułem

magistra sztuki. W czasie okupacji służyła w PWSK, ps. „Myszka”. W Powstaniu Warszawskim była sanitariuszką.

Na żądanie Edena, brytyjskiego ministra Spraw Zagranicznych, rząd RP w Londynie przekazał mu 9 marca 1945 r. nazwiska i pseudonimy przywódców Polski Podziemnej. W nocy z 27/28 marca 1945 r. Stanisława Jasiukowicza, wicepremiera, i 15-tu przywódców aresztowało podstępnie NKWD w Pruszkowie. Dwa dni później przewieziono ich samolotem do Moskwy i osadzono w więzieniu na Łubiance. Od 18-21 czerwca 1945 r. trwał w Moskwie pokazowy proces 16-tu. Stanisław Jasiukowicz skazany został na pięć lat więzienia. Z Łubianki przeniesiono go w 1946 r. do Butyrek, gdzie zmarł 22 października 1946 r.

Po aresztowaniu ojca „Myszka” przedziera się przez Czechosłowację, Włochy, Niemcy, Belgię, aby przedostać się do Anglii. Jej matkę „Halinę” przewieziono samolotem z Polski do Londynu, gdzie zmarła 29 września 1987 r. W Londynie „Myszka” wyszła za mąż za Adolfa Moszczeńskiego 29 maja 1951 r. i wyemigrowała z nim po ślubie do Kanady. Zamieszkali w Montrealu. Straciła go w wypadku samochodowym w listopadzie 1954 r. W 1956 r. zawiera związek małżeński z Kacprem Pawlikowskim. Przez wiele lat mieszkała w USA na Florydzie i była pośrednikiem w sprzedaży nieruchomości. Zmarła 25 lipca 2015 r. w Montrealu.

a-5, K-323

PAWLUKIEWICZ Wacław, kpr. (1914-1994)

d-8, MZ-312

de PAYREBRUNE Halina z domu Ładoń (1924-1995)

Żona Ludwika de Payrebrune. Zmarła w 1995 r.

b-1iv, RG-739

de PAYREBRUNE Ludwik, kpr. pchor. (1923-1988)

Ur. 17 stycznia 1923 r. w Wilnie. Żołnierz Armii Krajowej. Uczestniczył w Powstaniu Warszawskim na

terenie Żoliborza w szeregach 21 P.P. AK w 8 DP im. R. Traugutta. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 31 sierpnia 1988 r. **b-1iv, RG-739**

PĄGOWSKA Kamila Helena z domu Pągowska, strz. (1926-1972)

Ur. 28 marca 1926 r. w Poznaniu. Żołnierz AK ps. „Myszka”. Uczestniczka Powstania Warszawskiego. Jeniec wojenny. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należała do Koła AK. Żona Jana Łukasza Pągowskiego, spikera radia wileńskiego i dziennikarza. Zmarła 8 stycznia 1972 r. w Montrealu. **c-5, AA-1192**

PESKIR Piotr, strz. (1923-1978) **c-10, M-3015**

PĘDZIK Bronisław, plut. (1911-2007)

Ur. 24 maja 1911 r. Syn Franciszka i Marianny. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód, służył w APW. Kampanię włoską odbył w II Korpusie w Kompanii Zaopatrzeniowej 3 DSK. Po demobilizacji osiedlił się w Kanadzie. Zmarł 4 kwietnia 2007 r. w Montrealu. **e-11, PC-348**

PIĄTKOWSKA Janina zob. Szewczyk Janina

PIĄTKOWSKI Bolesław zob. Pomian-Piątkowski Bolesław

PICHOLZ Irena z domu Nieduszyńska (1926-1973)

Żona Stanisława Picholza. Zmarła 22 lutego 1973 r. Pochowana w tym samym grobie co jej matka Stefania Nieduszyńska. **a-7, O-123**

PICHOLZ Stanisław, kpt., KW (1916-1990).

Ur. w 1916 r. w Stechnikowcach, woj. tarnopolskie. Syn zarządcy dóbr dominikańskich. Uczęszczał do II Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Tarnopolu, gdzie zdał maturę w 1937 r. Służbę wojskową odbył na dywizyjnym kursie SPRP przy 54 P.P. Strzelców Kresowych w Tarnopolu. Oficer Armii gen. Andersa. Uczestnik kampanii włoskiej II Korpusu. W czasie bitwy pod Monte Cassino dowodził II/2 Plutonem w Baonie CKM 2 Bryg. 3 DSK. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł na Florydzie 1990 r.

b-1iv, RG-926**PIELA Jakub**, kpr. (1891-1954)

Służył w 3 PAC.

a-5, K-299**PIENIĄŻEK Izabela**, piel. (1907-1996)

Ur. 3 lipca 1907 r. w Warszawie. Żona Wiktora Pieniążka. Po Wrześniu we Francji, a następnie w W. Brytanii. Ukończyła szkołę pielęgniarstwa i była siostrą w Szpitalu Wojennym w Szkocji. Na emigracji w Kanadzie z mężem Wiktorem Pieniążkiem od 1954 r. Pracowała w domu towarowym w Montrealu. Czynna społecznie. Należała do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim, Komitetu Pomocy Polsce i do Koła Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II. Wolontariuszka w Bibliotece Polskiej. Zmarła w 1996 r.

b-2i, RG-2068**PIENIĄŻEK Wiktor**, kpt. (1899-1977)

Służył w I Korpusie. Stracił syna Zbigniewa, pchor. II Batalionu w Brygadzie Karpackiej, który poległ pod Tobrukiem 10 września 1941 r. Po wojnie, z żoną Izabelą, na emigracji w Kanadzie od 1954 r. Zmarł w 1977 roku.

c-1, AC-1321**PIETRULEWICZ Wanda** zob. Wojnarowicz Wanda

PINKOWSKI Tadeusz, F/O, pil. KW, inż. mech.
(1921-2008)

Ur. 2 stycznia 1921 r. w m. Staworyż. Syn Mariana, komendanta Policji Państwowej w Olkuszu i Marii z d. Kwiecień. Po ukończeniu gimnazjum w Olkuszu uczęszczał do liceum w Śląskich Zakładach Naukowych w Katowicach. Wojna zastała go w 3-ciej klasie licealnej. W kampanii wrześniowej dowodził grupą harcerzy w obronie przeciwlotniczej Olkusza, która podlegała komendantowi Policji Państwowej. W odwrocie z Olkusza grupa ta na rowerach szosą do Hrubieszowa dotarła 24 września do wsi Wereszyn. Tam doszło do wymiany ognia z ukrytą w krzakach sowiecką czołówką. Po zawieszeniu broni i ustawieniu grupy w szeregu nastąpiło jej dziesiątkowanie. Na jego oczach zabito mu ojca, stojącego tuż obok niego. On sam dostał się do niewoli sowieckiej i osadzony został w artyleryjskich koszarach we Włodzimierzu Wołyńskim, skąd uciekł i wrócił do Olkusza. W styczniu 1940 r. z paroma kolegami postanowił przedostać się do Francji i wstąpić do formującej się Armii Polskiej. Przy przekraczaniu granicy w Przemyślu aresztowany przez Sowietów i osadzony w więzieniu. Cztery miesiące później deportowany do *archangielskaja i wołogodskaja obł.* pracował niewolniczo nad Peczorą przy budowie linii kolejowej. Przeniesiony później do Gułagu Polikuria wyrąbywał las. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Jadąc tygodniami pociągami okrężną drogą przez Władystok dotarł w grudniu 1941 r. do Tockoje, gdzie formowała się 6 DP. Szkołę Podchorążych Artylerii Przeciwlotniczej ukończył w Karasu w Uzbekistanie. Ewakuowany we wrześniu 1942 r. na Środkowy Wschód zgłosił się na ochotnika do lotnictwa w Khānaqin w Iraku. Zaokrętowany w Al Basrah (Basra) popłynął okrężną drogą przez Indie, Południową Afrykę do W. Brytanii. Na trasie z Durban (Południowa Afryka) do Takoradi, portu na Złotym Wybrzeżu, *SS Empress of Canada* została storpedowana na

Atlantyku w nocy z 12/13 marca 1943 r., z piątku na sobotę przez włoską łódź podwodną *Leonardo da Vinci*. Rozbitkowie pływali w łodziach ratunkowych, atakowani przez rekiny i barakudy, przez trzy noce i trzy dni, zanim w poniedziałek 15 marca wieczorem przybył na ratunek z Freetown, Sierra Leone kontrtorpedowiec *HMS Boreas* i dwie korwety *HMS Crocus* i *HMS Petunia*, a rano dołączył jeszcze *HMS Corinthian*. Z 1346 pasażerów zginęło 392 ludzi w tym 44 członków załogi. Uratowany, dopłynął z Freetown do W. Brytanii na pokładzie *SS Mauritania*. Po ukończeniu pilotażu przydzielony do 315 Dywizjonu Myśliwskiego Dęblińskiego. Latał na Mustangach P-51. Eskortował dalekosiężne bombowce, strącał V-1 i walczył z myśliwcami niemieckimi Messerschmitt 109 i Focke-Wulf 190. Zdemobilizowany ukończył Wydział Budowy Maszyn na University of Aston w Birmingham z tytułem B.Sc (Mech. Eng.) w 1949 r. Pracował w przemyśle brytyjskim najpierw w Lemington Spa a potem w Birmingham. Na emigracji w Kanadzie od 1955 r. Pracował w przemyśle maszynowym na odpowiedzialnym stanowisku. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1959 r. Długoletni prezes Skrzydła 310 „Wilno”. Zmarł 26 grudnia 2008 r. w szpitalu Montreal General. **g-12, D2 D5**

PIOTROWSKI Jerzy zob. Korwin-Piotrowski Jerzy

PITULA Karol Franciszek, strz. (1919-2003)

Ur. 14 lipca 1919 r. Syn Franciszka i Karolina Mendredczuk. Zmarł 29 listopada 2003 r. w szpitalu St. Mary's w Montrealu. **b-10, V-87**

PIWOWARSKI Mieczysław, strz. (1920-1988)

d-5, AF-667

PLEŚNIARSKI Władysław, sierż. (1914-1989)

d-5, AF-790

POCHMARSKA Edyta zob. Siła-Nowicka Edyta

POCHOPIEŃ Jerzy Zbigniew, st. mar., por. Żeg. Wlkj.
(1923-2008)

Ur. 15 maja 1923 r. w Krakowie. Syn Marcina i Wandy. W lipcu 1939 r. wstąpił w Gdyni do Szkoły Morskiej. Polskę opuścił na *Darze Pomorza* przed wybuchem wojny i przez Szwecję dostał się do W. Brytanii. Zgłosił się na ochotnika do Marynarki Wojennej 23 grudnia 1939 r. w Devonport. Po przeszkoleniu na *ORP Gdynia* przydzielony został jako telegrafista do załogi okrętu podwodnego *ORP Wilk* (9.7.40-27.3.41). Telegrafista w załodze *ORP Sokół* (28.3.41-6.9.41). Z końcem września 1941 r. otrzymał przydział jako telegrafista do *ORP Jastrzęb*. Ten podwodny okręt pomyłkowo został zatopiony 2 maja 1942 r. na Morzu Norweskim przez okręty konwoju PQ 15, który w drodze do Murmańska płynął z zaopatrzeniem dla ZSSR. Uratowaną załogę *ORP Jastrzębia*, z wyjątkiem podoficera i marynarza, którzy utonęli, przywieziono do Murmańska. Tam polski kontrtorpedowiec *ORP Garland*, poważnie uszkodzony, ze zdziesiątkowaną załogą w czasie ochrony konwoju PQ 15 przyjął w czerwcu, po remoncie w Murmańsku, 3 oficerów i 33 podoficerów i marynarzy z zatopionego okrętu podwodnego *ORP Jastrzęb*. W drodze powrotnej do W. Brytanii, po krótkim pobycie w Islandii, *ORP Garland* wrócił do Gourock 8 lipca 1942 r. W czasie tej podróży st. mar. Pochopień służył jako kanonier w obronie przeciwlotniczej okrętu. Urlopowany z Marynarki Wojennej z dniem 28 sierpnia 1942 r. rozpoczął służbę w Polskiej Marynarce Handlowej na pokładzie *SS Katowice* (16.9.42-10.10.42). Po ukończeniu Szkoły Morskiej na Wydziale Nawigacyjnym przy Uniwersytecie w Southampton (1943) przydzielony jako st. mar. do załogi *SS Kmicic* (25.8.43-30.10.43). Płynął w załodze *SS Wilno* początkowo jako st. mar., a następnie jako 3^{ci} oficer od 4.11.43 do 26.11.44. Brał udział w inwazji Europy. Po

wojnie służył w PKPR (nr 1109764). Już jako obywatel brytyjski zmienił imiona i rodowe nazwisko Jerzy Zbigniew Pochopień na George Quentin Parnell z dniem 23 kwietnia 1951 r. Na emigracji w Kanadzie od 1956 r. Zmarł 1 lipca 2008 r. w Pointe Claire. QC. **e-12iv, PA-936**

POGORZELSKI Czesław, strz., prawnik (1903-1986)

Ukończył prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Żołnierz AK ps.: „Ruch”, „Oliwa”, „Krzywda” i „Kali”. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Jeniec wojennyalagu XVII C Markt Pongau, skąd uciekł do Szwajcarii. Udał się następnie do Francji, gdzie wstąpił do PSZ. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Pracował w biurze podróży w Montrealu. Należał do Koła AK. Autor: *Byłem w Warszawie* [w:] *Biuletyn AK nr 9*, Montreal, 1958. Zmarł 4 stycznia 1986 r. w Institut Canadien du Bien-Etre w Montrealu. **c-4, AF-421**

POGÓRSKA Mieczysława z domu Niedzielska, ACW (1921-2012)

Ur. 1 stycznia 1921 we Lwowie. Córka Michała i Walerii z d. Richter. Żona Józefa Pogórskiego. Wojna zastała ją w 1 klasie licealnej w Państwowym Koedukacyjnym Liceum i Gimnazjum nr 613 w Zaleszczykach. W nocy z 12/13 kwietnia 1940 r. z piątku na sobotę, wywieziona została spod Zaleszczyk z matką i siostrą do północnego Kazachstanu. Transport skierowano do *wostoczno-kazachstanskaja obł*, gdzie osadzona została w kołchozie w okolicy Semipalatyńska. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła na Środkowym Wschodzie. Na ochotnika zgłosiła się do służby w WAAF i przybyła do W. Brytanii w 1943 r. Po wojnie przez rok studiowała medycynę na Uniwersytecie w Edynburgu. W marcu 1952 r. wyemigrowała z mężem do Kanady. Osiedliła się w Montrealu i przez wiele lat pracowała na

odpowiedzialnym stanowisku w domu handlowym. Zmarła 22 września 2012 r. w Montrealu. **e-12, PA-1259**

POGÓRSKI Józef, por., VM (1914-1966)

Ur. 15 listopada 1914 r. Po ukończeniu SPRK w Grudziądzu przydzielony na praktykę do 22 P.Uł. Podkarpackich. Oficer Armii gen. Andersa. Uczestnik kampanii włoskiej II Korpusu. W bitwie pod Monte Cassino był z-cą d-cy I/1 Plutonu 12 P.Uł. Podolskich. Pułkowy porucznik na gruzach klasztoru zawiesił ppor. Gurbiel. Wkrótce potem do grupy ppor. Gurbiela dołączył ppor. Pogórski z patrolem telefonicznym 1 Szwadronu. Po walkach we Włoszech przeniesiony został do formującej się 14 Włkp. Brygady Pancerniej z przydziałem do 3 P.Uł. Śląskich. Po wojnie wyemigrował do Kanady. Zmarł w grudniu 1966 r. w Montrealu. **a-9, S-183**

POGÓRSKI Marek (1955-2013)

Syn Józefa Pogórskiego i Mieczysławy Niedzielskiej. **e-12, PA-1259**

POLAŃSKI Bolesław, kpr. (1915-1974)

Służył w 43 P. Strzelców Legionu Bajończyków. W czasie kampanii wrześniowej dostał się do niewoli. Po wojnie w Anglii, skąd w 1956 r. wyemigrował do Kanady. **c-3, AA-1629**

POLASIŃSKA Stanisława zob. Bubien Stanisława

POMIAN-PIĄTKOWSKI Bolesław, F/Lt, naw., KN, KW, pisarz (1905-1981)

Ur. 5 sierpnia 1905 r. w majątku Ryszkanówka na Kresach. Syn Stanisława i Marii. Uczestnik walk o niepodległość. Wychowanek Korpusu Kadetów Nr 2 w Modlinie, gdzie otrzymał świadectwo dojrzałości. Po ukończeniu w 1927 r. Oficerskiej Szkoły Lotniczej w

Dęblinie przydzielony został do Morskiego Dywizjonu Lotniczego w Pucku. W 1939 r. służył w 1 P. Lot. w Warszawie. Po Wrześniu przez Rumunię przedostał się do Francji. W styczniu 1940 r. skierowany na przeszkolenie w szkole dalekiego rozpoznania w Rennes (Ille-et-Vilaine) w Bretanii. Pod koniec 1940 r. przedostał się do W. Brytanii i służył w RAF. W 1943 r. odkomenderowany do 45 Grupy Transportowej, latał w „Moście Atlantyckim”. Po demobilizacji osiedlił się w 1946 r. w Montrealu i pracował w przemyśle lotniczym. Pisywał artykuły na łamach paryskiej „Kultury”, londyńskich „Wiadomości”, „Dziennika Polskiego i Dziennika Żołnierza” i torontońskiego „Związkowca”. Autor książek: *Ku najjaśniejszej z gwiazd* (1944), *Up to the Brightest Star* (1946) [fragmenty z tej książki umieszczone zostały w *Destiny can wait* (str. 283-289), gdzie wspomniany pilot Julius to Julian Pieniążek, pionier lotów ze zrzutami do Polski, a nawigator George to sam autor Bolesław Pomian-Piątkowski], *Krzyż południa*, (1959), *Sosny i palmy*, (1968). Zmarł 5 grudnia 1981 r. w Montrealu. **d-1, AC-1813**

PONIKOWSKI Tadeusz, kpr. z cenz., mgr praw, dyplomata (1903-1976)

Ur. 2 lipca 1903 r. w Warszawie. Syn Kazimierza i Marii Smacznińskiej. Ukończył Gimnazjum im. gen. Chrzanowskiego w Warszawie. Odbył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego i należał do korporacji „Welecja”. Ochotnik w kampanii wrześniowej. Jeniec wojenny w niewoli sowieckiej (1939-1942). Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z obozu wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Konwojował transporty sprzętu wojennego z Murmańska do magazynów tworzącej się armii. Organizator obozów i pomocy dla dzieci i sierot polskich w ZSSR. Po ewakuacji armii na Środkowy Wschód w służbie dyplomatycznej w Poselstwie Polskim w Teheranie w Iranie, a następnie w Poselstwie

Rzeczypospolitej w Kairze w Egipcie (1943-1949). W latach 1949-1951 w Genewie w Szwajcarii zatrudniony przez IRO. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Pracował jako urzędnik. Zmarł 31 marca 1976 r. w Montrealu.

c-2, AC-1060

POPIŁKA Antonina zob. Głogowska Antonina

PORAY-PAWLICKA Maria zob. Lewicka Maria

POWAŁOWSKI Sophia Elizabeth z domu L'Ecluse
(1908-1993)

Żona Józefa Powałowskiego.

d-9, MZ-292

POŹNIAK Leon, strz. (1924-2010)

Ur. 27 marca 1924 r. Syn Franciszka i Tekli z domu Świec. Zmarł 26 lutego 2010 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu.

d-7, MZ-833

POŹNIAK Maria z domu Hadlaw (1928-2010)

Ur. 12 stycznia 1928 r. Córka Stanisława i Bronisławy z domu Barian. Żona Leona Poźniaka. Zmarła 29 stycznia 2010 r. w szpitalu Santa Gabriini w Montrealu.

d-7, MZ-833

PRONASZKO Mieczysław, W/Cdr, pil. (1902-1968)

Zawodowy oficer Polskiego Lotnictwa, pilot LOT. Pionier lotnictwa cywilnego i turystycznego. W 1931 r. zdobył drugą nagrodę na RWD-4 w Lubelsko-Podlaskich Zimowych Zawodach Lotniczych, a pierwsze miejsce z inż. Wigurą na RWD-5 w Trzecich Lotniczych Zawodach Południowo-Zachodniej Polski. Współorganizator szkoły szybowcowej Aeroklubu Warszawskiego w Polichnie pod Kielcami w 1932 r. W kampanii wrześniowej pilot 64 Eskadry Bombowej 6 P.Lot. W Anglii służył w 304 Dyw. Bombowym Ziemi Śląskiej. Dywizjon ten w maju 1942 r.

został przesunięty z *Bomber Command* do *Coastal Command*. Od października 1942 r. dowodził Eskadrą „A”. Wracając z lotu bojowego w wigilię B. Narodzenia 1942 r., z braku widoczności, nie mógł znaleźć żadnego lotniska, a własne przybrzeżne Talbenny było zamknięte. Załoga przebywała w powietrzu przez 11 godzin i 56 minut. Po wyczerpaniu się paliwa sześciuosobowa załoga Wellingtona HF-894 „A” wyskoczyła na spadochronach i szczęśliwie wylądowała. Samolot rozbił się niedaleko Chase Terrace, Cannock, Staffs. W styczniu 1943 r. objął on d-two nad 304 Dyw. i dowodził nim do 18 listopada 1943 r. Po wojnie na emigracji w Kanadzie od wczesnych lat pięćdziesiątych. Był drugim z kolei prezesem 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł w 1968 r. **a-10, W-143**

PRUSZYŃSKI Józef, kpr. pchor. (1920-1968)

Ps. „Rawicz”, żołnierz Szturmowego Bat. „Suszarnia” ppor. cc. „Ponara” (Antoni Iglewski) w 106 DP AK Ziemi Miechowskiej. Należał do Koła AK. Zmarł 24 lutego 1968 roku w Montrealu. **a-10, W-60**

PRZASNYSKI Bolesław, por. (1899-1959) **a-7, O-169**

PRZYBYŁAK Maria zob. Wróbel Maria

PUCHAŁSKA Blandyna z domu Nosal (1925-1986)

Żona Jerzego Puchalskiego. **d-4, AF-493**

PUCHAŁSKI Jerzy, LAC (1915-1989)

Służył w RAF w obsłudze naziemnej. **d-4, AF-493**

PUSŁOWSKA Maria zob. Olizar Maria

PYZIAK Zygmunt, strz. (1917-1998) **a-9, T-73**

RACZYŃSKA Leokadia zob. Słaboszewicz Leokadia

RAK Jan, st. strz. (1902-1985)

Ur. 11 maja 1902 r. w Lubanii. Zmarł 11 grudnia 1985 roku w Montrealu. **c-4, AF-416**

RAK Stanisława z domu Jenderowicz (1911-1992)

Ur. 29 września 1911 r. Żona Jana Raka. Zmarła 11 maja 1992 r. w Montrealu. **c-4, AF-416**

RAMZA Zygmunt, por. (1897-1975)

Służył w II Korpusie gen. Andersa. **c-3, AA-1811**

RĄCZKA Jadwiga J. zob. Schwetlich Jadwiga J.**RELISZKO Zygmunt**, ppłk, KN, KW (1899-1956)

Ur. 1 maja 1899 r. Udział w wojnie 1918-1920. Wyróżnił się na froncie w 1919 r., będąc pchor. w załodze Pociągu Panc. Nr 4 „Groźny”. Oficer piechoty. Skończył Rembertów. Służył w 76 Lidzkim P.P. im. Ludwika Narbutta w Grodnie i w 67 P. P. w Brodnicy. W kampanii wrześniowej mjr Reliszko był z-cą d-cy Baonu Fortecznego „Mikołów”, broniącego odcinka frontu we wsi Mokra na Śląsku. Pod koniec września ze swoim oddziałem przedostał się, przez zajęte przez Niemców tereny, do lasów augustowskich. Uniknął niewoli. W Warszawie zorganizował placówkę wywiadowczą „Zygmunt”, która za pośrednictwem ambasady japońskiej przekazywała meldunki do placówki Oddz. II w Berlinie. Meldunki te przez Stockholm docierały do Sztabu N.W. w Londynie. Po ataku Niemców na ZSSR mjr Reliszko ps. „Zygmunt”, odkomenderowany do „Wachlarza”, zorganizował IV Odcinek i został z-cą d-cy. Potem przeszedł do NSZ. Po wojnie uszedł przed NKWD do Szwecji, skąd wyemigrował do Kanady. Zmarł w lutym 1956 r. w Montrealu. **a-7, O-96**

REWERS Feliks, kan. (1919-1997)

Ur. 10 stycznia 1919 r. w Bochlewie, pow. Słupca, woj.

poznzańskie. Syn Stanisława i Joanny Zimnawoda. Ukończył Technikum Zawodowe w Bydgoszczy. Po Wrześniu deportowany z Horochowa na Wołyniu do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa 27 marca 1942 r. i przydzielony został do 7 DP. Służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Uczestnik kampanii włoskiej II Korpusu od 13 grudnia 1943 r. do 2 maja 1945 r. w szeregach 2 Karp.PAL 3 DSK. Zdemobilizowany we Włoszech 21 października 1946 r. przybył do Kanady na emigrację 20 listopada 1946 r. Zatrudniony w przemyśle pracował jako plastyk modelarz. Należał do Royal Canadian Legion Br. 98. Zmarł 17 stycznia 1997 r. **d-8, MZ-554**

REYMER-KRZYWICKI Stanisław, F/Lt, pil. (1911-1963)

Odkomenderowany z RAF do RAFFC (45 Grupa Transportowa w Dorvalu) latał w „Moście Atlantyckim” do 1944 r. Wrócił do RAF i 11 października 1944 r. zameldował się w 301 Dyw. Bombowym Ziemi Pomorskiej „Obrońców Warszawy” w Campo Casale (Brindisi). Latał na Liberatorach ze zrzutami do Polski, Jugosławii, Grecji i do pñ. Włoch. Do Polski latał 4 razy, do Jugosławii i Grecji raz, a do Włoch 9 razy. W 301 Dyw. wylatał 93.35 godziny. Dla 301 Dyw. dzień 28 lutego 1945 r. był ostatnim dniem operacyjnym w lotach specjalnych. Personel 301 Dyw. przeniesiono do W. Brytanii. Dywizjon, przebrojony na samoloty Warwick III, stał się dywizjonem transportowym z bazą w Blackbushe, Berkshire. Po wojnie Reymer-Krzywicki wyemigrował do Kanady. Zmarł w 1963 r. w Montrealu. **a-8, O-356**

RILEY Lizzie zob. Winiarz Lizzie

ROBAK Marcin, kpr. (1896-1973) **c-4, AA-1449**

ROGOWSKI Janusz zob. Orla-Rogowski Janusz

ROJEWSKA Irena z domu Szcześniak (1922-1994)

Żona Krzysztofa Rojewskiego **c-8, MZ-356**

ROJEWSKI Krzysztof, por. (1917-2000) **c-8, MZ-356**

ROMANOWSKA Irena Zofia z domu Grzymalska 1^ov Graff (1911-1981)

Ukończyła seminarium nauczycielskie i kursy pielęgniarskie Czerwonego Krzyża. Przed wojną żona płk. Tadeusza Graffa, d-cy 29 PAL w Grodnie. Po Wrześniu deportowana do ZSSR z matką, córeczką i pasierbem Andrzejem. W Związku Sowieckim straciła męża, ojca, brata i córeczkę. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do sanitariatu przy d-twie tworzącej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji na Środkowy Wschód zastępczyni przełożonej Szpitala Nr 2. W II Korpusie we Włoszech była przełożoną Szpitala Nr 7. Po wojnie wyszła za mąż za rtm. Jana Romanowskiego w 1946 r. i dzieliła z nim dalszy los. W Montrealu czynna społecznie, a specjalnie w szkolnictwie polskim. Długoletnia prezeska Rady Szkolnej i kierowniczka sobotniej polskiej szkoły im. Emilii Plater. Zmarła 31 stycznia 1981 r. w Montrealu. **b-2i, RG-124**

ROMANOWSKI Bernard Jan zob. Wola-Romanowski Bernard Jan

ROMANOWSKI Jan, rtm., KW, inż. mech. (1916-1997)

Ur. 12 stycznia 1916 r. w Horożance, woj. tarnopolskie. Po ukończeniu gimnazjum w Stanisławowie odbył służbę wojskową w SPRK w Grudziądzu, a na praktykę przydzielony został do 6 P.Uł. Kaniowskich w Stanisławowie. Rozpoczęte studia w 1936 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej przerwała mu

mobilizacja w sierpniu 1939 r. Brał udział w kampanii wrześniowej, po czym przekroczył granicę węgierską i został internowany. Uciekł z obozu i przez Jugosławię i Włochy dotarł do Francji, skąd przybył jako emisariusz do Lwowa. W potyczce z patrolem sowieckim pod Kołomyją w sierpniu 1940 r. ciężko ranny został aresztowany. Więziony w Moskwie na Łubiance i na Butyrkach. Skazany na karę śmierci. Ułaskawiony na mocy układu Sikorski-Majski wstąpił do tworzącej się Armii gen. Andersa. Adiutant płk. Okulickiego i gen. Bohusz-Szyszko. Adiutant bojowy gen. Andersa. Przeszedł cały szlak bojowy II Korpusu we Włoszech. Po demobilizacji w Anglii ukończył studia na angielskiej Politechnice w Londynie i otrzymał dyplom inż. mech. w 1950 r. Na emigracji w Kanadzie od stycznia 1957 r. Pracował jako inżynier w biurze projektów. Był członkiem Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1963 r. Należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 31 maja 1997 r. w Montrealu. **b-2i, RG-124**

ROMER Maria Antonina z domu Józefowska, plut. pchor. (1912-1994)

Ur. 10 lutego 1912 r. w Kijowie. Żona Stefana Józefa Romera. Przydzielona do C.W.Br.Panc. Po wojnie wyemigrowała z mężem do Kanady. Należała do SPK Koło Nr 7 od stycznia 1966 r. Zmarła 18 września 1994 r.

b-1iv, RG-1036

ROMER Stefan Józef, ppor. (1907-1990)

Ur. 12 maja 1907 r. w Wierzbicy, pow. Rawa Ruska, woj. lwowskie. Ostatni przydział wojskowy: 8 Komp. Warszt. w organizującej się 4 DP we Francji. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od stycznia 1966 r. Zmarł w 1990 r.

b-1iv, RG-1036

ROZAŃSKI Romuald, sierż. (1914-1979)

Zmarł 17 stycznia 1979 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC.

c-1, AC-1465

ROZWADOWSKI Witold, strz. (1907-1987)

d-4, AF-627

RUDNIK Bronisława zob. Kretowicz Bronisława

RUSSEL Anna z domu Smitke 1^ov Garapich, st. strz. (1902-1996)

Ur. w 1902 r. we Lwowie. Po Wrześniu straciła męża Garapicha, aresztowanego we Lwowie i rozstrzelanego przez NKWD. W 1940 r. deportowana została z synem ze Lwowa do *Kazachskaja SSR*. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła w Jangi-Jul w Uzbekistanie do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowana do Iranu opiekowała się polskimi dziećmi w Isfahanie. W APW była kierowniczką kasyn oficerskich. Wyszła za mąż za Herberta Russel, oficera Armii Brytyjskiej. Po demobilizacji wyemigrowała z mężem najpierw do Ameryki pld., a następnie do Kanady. Czynna społecznie w Montrealu. Zmarła 19 czerwca 1996 r.

b-1iv, RG-664

RUSSEL Herbert John, Col . (1902-1988)

Oficer armii brytyjskiej. Mąż Anny z domu Smitke 1^ov Garapich.

b-1iv, RG-664

RYBIKOWSKA Zofia z domu Domaniewska, 1^ov Hospodareska, lekarz med. (1916-2010)

Ur. 20 maja 1916 r. Córka Antoniego i Marii z domu de Cord. Żona Michała Rybikowskiego. Na emigracji w Kanadzie od 1943 r. Zmarła 23 czerwca 2010 r. w Institut Canadien Polonais du Bien-Etre w Montrealu.

d-6, AF-929

RYBIKOWSKI Michał, płk dypl., VM 4 kl, VM 5 kl, KN, KW, OBE (1900-1991)

Ur. 3 lutego 1900 r. w Rokanach na Kresach. Udział w wojnie 1918-1920. Wyróżnił się jako pchor. w 85 P.P. na

frontie w 1920 r. Instruktor w SPP w Ostrowie-Komorowie (1927-1930). Absolwent Wyższej SzkołyWojennej w Warszawie XI promocji (1930-1932). Oficer Sztabu 7 DP (1933). Oficer Oddz. II Szt. Gł. (1933-1939). As polskiego wywiadu na Niemcy i szef Ekspozytury „L” Oddziału II w Bazie „Anna” w Stockholmie. Ps.: Adam Michałowski, Andrzej Paszkowski, Ian Jacobsen, Peter Iwanow (1940-1943). Z końcem grudnia 1943 r. odwołany do Londynu i przeniesiony do II Korpusu we Włoszech. D-ca 5 Batalionu Strzelców Karpackich na froncie włoskim w Apeninach, szef Sztabu 3 DSK, d-ca 2 Bryg. Strzelców Karpackich (1944-1946). Po wojnie na emigracji w Kanadzie od 1949 r. Do ZWPimJP należał od września 1949 r. Członek SPK Koło Nr 7 od marca 1952 r. Był również członkiem Koła AK. Zmarł 27 stycznia 1991 roku w Montrealu.

d-6, AF-929

RYCHLAK Waclaw, por. (1921-1981) d-1, AC-1701

RYCHLICKI Bolesław, F/Lt, pil. (1915-1994)

Po Wrześniu przedostał się do Francji. Brał udział w kampanii francuskiej. Pilot Klucza III, przydzielonego do Groupe de Chasse III/6 na lotnisku Wez-Thisy pod Reims (Marne). Klucz ten zestrzelił 5 samolotów niemieckich bez własnych strat. Pod koniec maja dywizjon przesunięty został do Coulommiers (Seine-et-Marne). W czerwcu odszedł na front włoski, skąd w połowie czerwca piloci odlecieli do Perpignan (Pyrénées-Orientales), a następnie do Algieru. W Anglii służył w 316 Dyw. Myśliwskim Warszawskim. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do 310 Skrzydła "Wilno". Zmarł w 1994 r. **b-1i, RG-1517**

RZENIECKI Zdzisław, strz. (1923-1997) d-8, MZ-588

RZONCA Mieczysław, st. strz. (1919-1985)

Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do

formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód służył w APW. Żołnierz II Korpusu. Na emigracji w Kanadzie. Zmarł w 1985 r. w Montrealu.

d-4, AF-355

SALOMON de FRIEDBERG Jadwiga z domu Mączyńska, ochot. (1924- 2009)

Ur. 28 lipca 1924 r. w Białymstoku. Córka Antoniego i Zofii z domu Klim. Żona Józefa Salomona de Friedberga. Przed wojną uczęszczała do Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Warszawie. Wojna zastała ją na wakacjach w majątku koło Białegostoku. W nocy z 12/13 kwietnia, z piątku na sobotę 1940 r. deportowana z Białegostoku wraz z młodszą siostrą i ciotką do Kazachstanu na wolną zsyłkę do Krasnokucka *pawłodarskaja obł.* Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do tworzącej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji na Środkowy Wschód została wysłana do W. Brytanii i służyła w A.T.S. (Auxiliary Territorial Sevice). Pracowała w polskim szpitalu wojennym na zamku Dupplin w Szkocji jako laborantka. W kwietniu 1943 r. ukończyła czteromiesięczny kurs sanitarny w Szpitalu Wojennym nr 2 SEFA. Uczęszczała do polskiego Liceum i Gimnazjum im. Marii Skłodowskiej Curie w Dunalastain House k/Pitlochry w Szkocji i otrzymała świadectwo dojrzałości w 1946 r. Zdemobilizowana z PKPR 25 września 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Zmarła 21 lutego 2009 r. w Ottawie.

g-12, D1 D2

SALOMON de FRIEDBERG Józef, F/Lt, naw. KWx3, technik-farbiarz (1920-2005)

Ur. 24 kwietnia 1920 r. w m. Teresin, pow. Hrubieszów, woj. lubelskie. Syn Rudolfa i Petroneli z domu Piotrowska de Korwin. W Gródku Jagiellońskim uczęszczał do ośmioklasowego Państwowego Gimnazjum im. Króla Władysława Jagiełły i zdał maturę w 1938 r. Po ukończeniu

w lipcu 1939 r. I Dywizyjnego Kursu SPRP 5 DP przy 19 P.P. Odsieczki Lwowa we Lwowie odbywał praktykę w 26 P.P. w Gródku Jagiellońskim. Tam zastała go wojna. W kampanii wrześniowej brał udział w obronie Bugu i Narwi w szeregach 26 P.P. a pod koniec w 8 P.P. Leg. Na froncie od 4 do 26 września. Uniknął niewoli i wrócił w strony rodzinne. Aresztowany przez NKWD 8 grudnia 1939 r. Więziony najpierw we Lwowie a później w Poławie. Zesłany do łagru na Syberię. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniony z zesłania, wstąpił 21 lutego 1942 r. do formującej się 10 DP w Ługoje z przydziałem do 28 P.P. Ewakuowany w kwietniu 1942 r. na Środkowy Wschód. Do W. Brytanii przybył 17 sierpnia 1942 r. i wcielony został do lotnictwa 9 września 1942 r. Po szeregu podstawowych przeszkoleniach lotniczych skierowany został do Kanady, na kurs nawigatorów # 1 A.O.S. (Air Observers School) w Malton, Ontario (30.7.43 -19.12.43). Po powrocie do W. Brytanii rozpoczął końcowe szkolenie, najpierw w 60 OUT na lotnisku High Ercall, Shropshire (17.3.44 – 21.5.44), a następne w # 2 GSU (General Service Unit) na lotnisku Swanton Morley, Norfolk (5.6.44 – 27.6.44). Zanim został przydzielony do 305 Dyw. Bombowego Ziemi Wielkopolskiej, miał za sobą wylatanych 192.10 godzin w tym 87.20 w nocy. W czasie jego służby dywizjon stacjonował na lotnisku Lasham, Hampshire, Hartford Bridge, Bergshire i B 72 Epinoy/Cambrai, Nord we Francji. Dyw. 305 w 1944 r. wyposażony był w dwusilnikowe i dwuosobowe o wysokim pułapie samoloty myśliwsko-bombowe Mosquito. W ciągu lipca i sierpnia 1944 r. 305 Dyw. w wyprawach nocnych niszczył komunikacje na bezpośrednich tyłach niemieckich, bombardując stacje kolejowe, mosty, pociągi, zbiorniki z benzyną i ruch na drogach. We wrześniu, październiku i w listopadzie dywizjon brał udział w bitwie o ujście rzeki Skaldy. W noc wigilijną 1944 r. P/O Salomon de Friedberg latał nad zaśnieżonymi Ardenami, zwalczając ofensywę Rundstedta

i na tym 50 locie zakończył pierwszą turę operacyjną, mając za sobą wylatanych 258.55 godzin w tym 152.20 w nocy. W tym okresie dywizjon stracił osiem załóg. Po urlopie przeniesiony został do Transport Command najpierw do 105 OUT. Latając, na Wellingtonach (2.3.45-14.6.45), doczekał się końca wojny. Otrzymał potem przydział do brytyjskiego Dyw. 216, który miał bazę na lotnisku Almaza (Kair) w Egipcie i wyposażony był w Dakoty. Z tego lotniska latał na trasach: Baza-Aden(Jemen)-Marble-Arch(Libia)-Catania(Sycylia)-Pomigliano(Neapol). Baza-Maryut(Aleksandria) - Calato(Ródos). Baza - Lydda(Tel Aviv) - Wadi Halfa(Sudan)-Aden(Jemen)-Masirah(Arabia Saudyjska)-Sharjah(Federacja Emiratów)-Bahrain(wyspa)-Habbaniyah(Irak)-Lydda-Almaza.Baza-Aden-Luqa(Malta)-Pomigliano. Baza-Lydda-Habbaniyah-Shajbah(Irak)-Bahrain - Sharjah - Karachi(Indie) - Sharjah-Bahrain-Shajbah-Habbaniyah-Lydda-Almaza. Baza-Wadi Halfa-Khartoum (Sudan)-Asmara(Erytrea)-Aden-Riyan(Arabia Saudyjska)-Salalah(Arabia Saudyjska)-Masirah(Oman)-Ras al Hadd (Oman)-Jiwani(Indie)-Karachi. Baza-Benina(Libia)-Castel Benito(Libia)-Benina-Almaza. Baza-Juba(Sudan)-Nairobi (Kenia)-Mogadishu(Somalia)-Hargeysa(Somalia)-Aden-Hargeysa-Mogadishu-Nairobi-Kisumu(Kenia)-Juba-Khartoum-Almaza. W Dyw. 216 miał wylatanych w sumie 392.40 godzin w tym 101.45 w nocy (28.7.4 -1.3.46). Po powrocie do W. Brytanii latał jeszcze na Dakotach w 1382 TCU (Transport Command Unit) na kursie dowodzenia z lotnisk Wymeswold, Nottinghamshire i North Luffenham, Leicestershire i miał wylatanych w sumie 194.55 godzin w tym 28.45 w nocy (22.9.47-2.4.48). Ogółem wylatał w RAF 1040.40 godzin w tym 355.45 w nocy. Po demobilizacji 31 marca 1949 r. z PKPR skończył College włókienniczy w Nottingham i pracował w swoim zawodzie. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracował w przemyśle włókienniczym w Kanadzie i w Stanach Zjednoczonych jako

technik-farbiarz. Zmarł 19 października 2005 r. w Glengarry Memorial Hospital, Alexandria, ON.

g-12, D1 D2

SANGOWICZ Jadwiga Maria z domu Korzewnিকow,
dr med. (1920-1974)

Uczęszczała do Gimnazjum SS. Niepokalanek w Słonimie. Ukończyła liceum matematyczno-przyrodnicze i otrzymała świadectwo dojrzałości w Liceum im. Tadeusza Kościuszki w Słonimie w 1939 r. Na krótko przed wojną zdała egzamin wstępny i została przyjęta na Wydział Medycyny Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Po ataku Niemców na ZSSR koniecznie chciała studiować medycynę. Razem więc z koleżanką Lidią Gowor przeszła przez zielone granice Polski, Czechosłowacji, Austrii i dotarła do Szwajcarii po 20 dniach podróży. Skończyła medycynę na Uniwersytecie w Bernie. Wyszła za mąż w Szwajcarii za Mieczysława Sangowicza i razem z rodziną wyemigrowała do Kanady w 1951 r. Praktykowała w szpitalu Hôtel Dieu. Wykładała psychiatrię na Uniwersytecie McGill i w Allan Memorial Institute of Psychiatrii. Profesor psychiatrii na Uniwersytecie Montrealskim. Zmarła w lutym 1974 r. w Montrealu.

c-4, AA-1553

SANGOWICZ Mieczysław, ppor., dr fil., dziennikarz
(1915-1992)

Ur. 2 stycznia 1915 r. w Mińsku Litewskim. Absolwent Wyższej Szkoły Dziennikarskiej w Warszawie. Doktoryzował się na szwajcarskim Uniwersytecie we Fryburgu. Brał udział w kampanii francuskiej w szeregach 2 DSP. Internowany w Szwajcarii. Ukończył dywizyjny kurs SP we Fryburgu, mianowany podporucznikiem. Redaktor gazety *Pod prąd*, wydawanej w Szwajcarii. Założyciel i członek SPK w Szwajcarii. Po wojnie na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Początkowo był wykładowcą na

Wydziale Studiów Słowiańskich Uniwersytetu Montrealskiego. Natępnie przez wiele lat był spikerem radiowym i autorem audycji, nadawanych w j. polskim z Kanady do Polski. Współredaktor montrealskiego miesięcznika *Wiadomości* (1959). Z chwilą zmiany tytułu miesięcznika na *Wiadomości Polskie* współpracował z tym pismem (1960-1967). Po przejściu na emeryturę był redaktorem i spikerem sobotniej audycji radiowej w j. polskim w Montrealu. Należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 18 maja 1992 r. w Montrealu. **c-4, AA-1553**

SAWICKA Józefa z domu Wałkuska (1894-1988)

Ur. 26 marca 1894 r. w Konarzycach, pow. Łomża, woj. białostockie. Żona Leona Sawickiego. Deportowana z czworgiem dzieci z osady Ostrogórka w 1940 r. do *Archangelskaja i Wołogodskaja obł., Komi ASSR*. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania. Dotarła z dziećmi do Kermine w Uzbekistanie, gdzie formowała się 7 DP. Ewakuowana wraz z wojskiem do Iranu. Po czym wyjechała transportem do Indii, gdzie w obozie dla ludności cywilnej w Valivodo przebywała do 1946 r. Po repatriacji przyjechała z dziećmi do W. Brytanii, gdzie połączyła się z mężem i dzieliła z nim dalszy los. Zmarła 21 lutego 1988 r. w Montrealu. **a-6, L-37**

SAWICKI Leon, sierż., rolnik (1897-1970)

Ur. 1897 r. w Zambrowie, pow. Łomża, woj. białostockie. Udział w wojnie 1918-1920. Osadnik wojskowy w osadzie Ostrogórka, pow. Stołpce, woj. nowogródzkie. Żołnierz AK, ps. „Wierzba”. W komórce więziennej w Warszawie (1940). Kmdt placówki „Czata” w m. Zuchowice Wielkie, pow. Stołpce, woj. nowogródzkie (1941-1943). Aresztowny przez Gestapo i wywieziony do obozu pracy we Frankfurcie. Po oswobodzeniu wstąpił do I Korpusu. W W. Brytanii połączył się z rodziną i po demobilizacji w 1948 r. wyemigrował do Argentyny. Na

emigracji w Kanadzie od 1956 r. Pracował na lotnisku w aprowizacji samolotów. Należał do Polsko-Kanadyjskiego Towarzystwa Wzajemnej Pomocy i do Koła AK. Zmarł 5 maja 1970 r. w Montrealu. **a-6, L-37**

SAWICZ Jadwiga z domu Dekońska 1^ov Jaworska, st. strz. (1924-2015)

Ur. 23 października 1924 r. Hrubieszowie, woj. lwowskie. Córka Sergiusza, rtm. 3 P.S.K. i Lidii Brzezińskiej. Żona płk. pil. Tadeusza Sawicza. Szkołę powszechną rozpoczęła w Wołkowysku, a skończyła w Kobryniu. Uczęszczała do Liceum i Gimnazjum im. Stefana Batorego w Wołkowysku. W roku 1940 wywieziona do ZSSR na Syberię: Nowa Czersonka, jawleński rejon, *pietropawłowska obł.* Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania dociera w marcu 1942 r. do WP w miejscowości Otar koło Ałma-Ata. W ostatnich dniach marca 1942 r. z 1 P.Uł Krechowickich ewakuowana do Persji, gdzie 22 kwietnia 1942 r. została przyjęta do WP. Służyła na Środkowym Wschodzie 1942,1945, we Włoszech 1945-1946, w W. Brytanii 1946-1948. Zdemobilizowana 14 maja 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracowała w domu handlowym w Montrealu. Na emeryturze od 1986 r. W 1990 roku przeniosła się do Toronto. Zmarła 6 marca 2015 r. w St. Michael's Hospital w Toronto. **b-2i, RG-261**

SCHWETLICH Ferdynand, mjr, technik-mech. (1909-1997)

Ur. 26 lipca 1909 r. we Lwowie. Syn Adama i Jadwigi. Oficer zawodowy artylerii. Służył przed wojną w 1 PAM w Stryju, a w czasie wojny w PSZ na Zachodzie. Z W. Brytanii wyemigrował z żoną do Kanady w 1949 r. Pracował jako technik-mechanik w kolejnictwie. Zmarł 31 stycznia 1997 r. w Montrealu. **d-8, MZ-447**

SCHWETLICH Jadwiga J. z domu Rączka, strz. (1911-1995)

Ur. 28 grudnia 1911 r. w Jaśle, woj. krakowskie. Córka Józefa i Emilii. Żona Ferdynanda Schwetlicha. Po Wrześniu deportowana do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania. Służyła w PWSK. Z W. Brytanii wyemigrowała z mężem do Kanady. Zmarła 29 lipca 1995 roku w Montrealu. **d-8, MZ-447**

SEILER Maria zob. Gutaszewska Maria

SELWA Aniela zob. Krajewska Anielat

SICIŃSKA Maria, LACW (1899-2005)

Ur. 25 lutego 1899 we Lwowie. Córka Piotra i Marii Seltenreich. Żona Kazimierza Anastazego Sicińskiego, kpt. piechoty z K-dy Miasta Lwów, zamordowanego w Starobielsku. Absolwentka seminarium nauczylskiego we Lwowie w 1920 r. Deportowana z dwiema córkami do północnego Kazachstanu. Transport skierowano do *wostoczno-kazachstanskaja obł.*, gdzie osadzona została w kołchozie w okolicy Semipałatyńska. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Od listopada 1942 r. służyła w 6 DP w Szachrziabs w południowej części Uzbekistanu. Po ewakuacji z ZSSR na Środkowy Wschód przybyła do W. Brytanii w grudniu 1943 r. i służyła w WAAF (16 (P) F.T.S. - Melton Mowbray, Leics. i Newton, Notts.). Na tych lotniskach służyły młode Polki. Była tam kierowniczką polskiej szkoły. Po demobilizacji w W. Brytanii, na emigracji w Kanadzie od 1954 r. Należała do Stowarzyszenia Polskich Lotników. Zmarła 8 kwietnia 2005 roku w Moose Jaw, SK. **e-12iv, PA-710**

SIECIŃSKA Julia z domu Walczak (1926-2007)

Ur. 26 września 1926 r. Żona Stanisława Siecińskiego.
Zmarła 8 grudnia 2007 r. w szpitalu Fleury w Montrealu.

e-11, PC-298

SIECIŃSKI Stanisław, strz. (1914-2005)

Ur. 14 grudnia 1914 r. Po wrześniu wywieziony do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR służył w APW. Brał udział w kampanii włoskiej II Korpusu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do ZWPimJP. Zmarł 10 lipca 2005 r. w szpitalu weterańskim Ste-Anne-de-Bellevue, QC.

e-11, PC-298

SIŁA-NOWICKA Edyta z domu Pochmarska (1911-2002)

Ur. 19 czerwca 1911 r. Żona Leona Siła-Nowickiego.
Zmarła 7 lutego 2002 r.

d-2, AC-1739

SIŁA-NOWICKI Leon, kpr. z cenz., KWx2, technik-mechanik (1901-1981)

Ur. 13 lutego 1901 r. w majątku Słobódka na Ukrainie. Uczestnik kampanii francuskiej w 1940 r. w szeregach 8 P.Uł. 1 DGren. W Szkocji służył w 9 P.Uł. Małopolskich. Po wojnie na emigracji w Kanadzie od wczesnych lat pięćdziesiątych. Pracował jako technik-mechanik w biurze projektów. Należał do SPK Koło Nr 7 od września 1972 r. Zmarł 20 kwietnia 1981 r.

d-2, AC-1739

SIWICKA Leokadia zob. Berdyńska Leokadia**SKALSKA Felicja Elżbieta z domu Markowicz (1914-1987)**

Ur. 22 listopada 1914 r. w Warszawie. Po Wrześniu deportowana do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania. Wstąpiła do formującej się Armii

gen. Andersa. Po ewakuacji na Środkowy Wschód służyła w PWSK. W Teheranie wyszła za mąż za Władysława Skalskiego i dzieliła z nim dalsze losy. Należała do SPK Koło Nr 7 od marca 1967 r. Zmarła 4 listopada 1987 r. w Montrealu. **a-8, S-52**

SKALSKI Władysław, plut. pchor. (1902-1965)

Ur. w 1902 w Suchedniowie, woj. kieleckie. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji na Środkowy Wschód służył w APW. We Włoszech oficer prasowy II Korpusu. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie. W Montrealu założył biuro Immigration & Travel Aid. Był komisarzem wyższego sądu. Należał do SPK Koło Nr 7, a w 1952 r. był jego wice-prezesem. Zmarł 1 maja 1965 r. w Montrealu. **a-8, S-52**

SKIBIŃSKA Helena zob. Drużbacka Helena

SKIBIŃSKI Franciszek, st. wachm. (1906-1988)

Ur. 22 października 1906 r. w Bolechowie, pow. Dolina, woj. stanisławowskie. Ostatnim jego przydziałem wojskowym była Kwat. Gł. Dtwo. II Korpusu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od września 1959 r. Zmarł 5 stycznia 1988 r. **d-4, AF-630**

SKRODZKI Jerzy, plut., ekonomista (1910-1992)

Ur. 28 listopada 1910 r. pod Częstochową. Do gimnazjum uczęszczał w Częstochowie, gdzie zdał maturę w 1928 r. Ukończył L'Institut Supérieur de Commerce de L'Etat à Anvers (1928-1932). Po studiach na placówce handlowej w Londynie. Przed wojną wrócił do Polski i pracował w Warszawie. Po Wrześniu w konspiracji. Ps. „Szkot” 315 Pluton AK, Obwód Wola. Uniknął niewoli i został w Polsce. Wysłany na placówkę handlową PRL do

Włoch wybrał wolność. Wyemigrował do Kanady w latach sześćdziesiątych i pracował w Montrealu. Należał do Koła AK. Mimo paraliżu czynny przez wiele lat w pracach charytatywnych. Autor: *Cienie i blaski* [w:] *Biuletyn Informacyjny* nr 69-77 (1976-1979). Zmarł 5 września 1992 r. w Montrealu. **d-9, MZ-253**

SKRZYPIEC Maria zob. Krajewska Maria

SKUPIEŃ Jadwiga zob. Jankowska Jadwiga

SŁABOSZEWICZ Kazimierz Feliks, kpr., inż. mech. (1921-2000)

Ur. 18 października 1921 r. w Butkajciach, pow. Tawrogi, Litwa Kowieńska. Syn Kazimierza i Felicji. Uczęszczał do Gimnazjum im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, gdzie zdał maturę (1931-1939). Studiował inżynierię w Szkole Technicznej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie (1942-1944). Żołnierz AK ps. „Donek” i d-ca drużyny, Okręg Warszawa (1942-1944). Uczestnik Powstania Warszawskiego. D-ca drużyny w 167 Plutonie 2 Kompanii Baonu „Kiliński” (1.8.44-8.10.44). Jeniec Stalagu IV B Mühlberg w Saksonii. Po oswobodzeniu studiował inżynierię na Uniwersytecie w Louvain (1945-1947) i uzyskał dyplom inż. mech. w styczniu 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował jako inżynier w biurze projektów w Montrealu. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1960 r. Do Koła AK należał od maja 1953 r. i był długoletnim skarbnikiem. Zmarł 13 grudnia 2000 r. w Montrealu. **d-10, PC-102**

SŁABOSZEWICZ Leokadia z domu Raczyńska 1^ov Doborzyńska, ochot. (1921-2011)

Ur. 8 grudnia 1921 r. w Łodzi. Córka Bronisława i Marii z d. Perkowska. Żona Kazimierza Słaboszewicza. Maturę zdała w 1939 r. po skończeniu Liceum i Gimnazjum

im. Zofii Wołowskiej w Warszawie. Harcerka od 1934 r. w 70 WZDH. W 1939 r. kończy kurs Czerwonego Krzyża, zorganizowany przez Pogotowie Harcerek. Podczas oblężenia Warszawy w 1939 r. jest najpierw telefonistką w Centrali Wojskowej, a później pielęgniarką rannych w Szpitalu św. Rocha. W latach 1940-1942 dowodzi 70 WZDH. Uczęszcza na tajne wykłady farmacji Uniwersytetu Warszawskiego. Zaprzysiężona w Wojskowej Służbie Kobiet przyjmuje ps. „Lotka”. Przechodzi przeszkolenie sanitarne i w łączności. W Powstaniu Warszawskim bierze czynny udział jako łączniczka patrolowa w Okręgowej Składnicy Meldunków K1, której dowódcą jest kpt. łączności „Robert” Włodzimierz Nieściorowicz. Po kapitulacji, jeniec wojenny Fallingbostel, Bergen-Belsen i Oberlangen. Oswobodzona w poniedziałek 16 kwietnia 1945 r. o godz. 16.00 przez patrol (motocyklista, Jeep, dwa Scoutcary i czołg) 2 P.Panc. ppłk. dypl. Stanisława Koszuckiego. Po wojnie była świetliczarką w 1 D.Panc. gen. Maczka w Meppen. Na emigracji w Kanadzie od 1954 roku. W Montrealu początkowo pracowała jako pomoc domowa, a następnie w fabryce aparatów radiowych. Czynna społecznie. Należała do Koła AK od 1955 r. Zmarła 7 października 2011 r. w Brossard, QC w Hôpital Charles Le Moyne.

d-10, PC-102

SŁAWIEC Antoni Stanisław, F/Lt, pil. (1896-1973)

Ur. 3 lutego 1896 r. w Witrowowie. Podoficer zawodowy Polskiego Lotnictwa, pilot LOT. Odkomenderowany ze służby RAF w W. Brytanii do nowo powstałej jednostki RAFFC w Montrealu (przemianowanej później na 45 Grupę Transportową). Przybył do Halifaxu na pokładzie SS *Princess Seven Islands* w listopadzie 1941 r. St. sierżant Sławiec był jednym z sześciu polskich pionierów „Mostu Atlantyckiego”. W czasie tych niebezpiecznych lotów nie tylko dosłużył się szlif oficerskich, ale również awansował. Po wojnie na emigracji

w Kanadzie. Zmarł 10 października 1973 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **c-4, AA-1485**

SŁAWIK Elżbieta zob. Jeżycka Elżbieta

SŁAWOSZEWSKA Janina z domu Naruszewicz, ppor.
(1913-1991)

Żona Stanisława Sławoszewskiego **b-1ii, RG-1055**

SŁAWOSZEWSKI Stanisław, por., KWx4 (1913-1992)

Ur. 1 listopada 1913 r. na Wołyniu. Po ukończeniu SPK w Grudziądzu otrzymał przydział do 8 P.Uł. X. Józefa Poniatowskiego w Krakowie. Uczestnik kampanii wrześniowej. Po klęsce wrześniowej przedostał się do Francji i brał udział w kampanii francuskiej w szeregach 1 Szw. samochodowego 8 P.Uł. 1 DGren. Po wojnie wstąpił do II Korpusu i otrzymał przydział do nowo odtworzonego 25 P.Uł. Wlkp., pułku rozpoznawczego 5 Kres.DP. Zdemobilizowany, wyemigrował do Kanady. Należał do SPK Koło Nr 7 od lipca 1963 r. Zmarł 20 maja 1992 r. w Covansville, QC. **b-1ii, RG-1055**

SŁAWUTA Antonina zob. Sopata Antonina

SŁOMKOWSKA Eugenia zob. Padowicz Eugenia

SMITKE Anna zob. Russel Anna

SMRECZAK Maria zob. Golarz Maria

SOBIŃSKI Aleksander, sierż. (1906-1986) **d-4, AF-429**

SOBKOWICZ Michael, st. strz.(1918-2004)

Ur. 25 sierpnia 1918 r. Zmarł 15 listopada 2004 r. w szpitalu Santa Cabrini w Montrealu. **e-12iv, PA-662**

SOCHA Stefan, plut. KW, technik dent, (1916-2004)

Ur. 19 lutego 1916 r. w Bilczy, pow. Sandomierz, woj. kielecki. Syn Franciszka i Leontyny Kominek. Brał udział w kampanii wrześniowej w 10 P.S.K. Po Wrześniu przez Bałkany przedostał się do Francji i służył od 3 marca 1940 roku w Dyonie Kawalerii Zmot. Ewakuowany do W. Brytanii 25 czerwca 1940 r. Przydzielony został do Plutonu Ppanc. 10 P.S.K. Odkomenderowany na kurs załóg czołgowych od 1.3.42 do 24.9.42. Walczył na szlaku bojowym 1 DPanc. w 10 P.S.K. od Caen poprzez Falaise, Chambois, Abbeville, Ypres, Roulers, Tielt, Gandawę, St.Niklaas, Stekene, Koewacht, Axel-Hulst, Merxplas, Baarle-Heide, Baarle-Nassau, Gilze, Breda do Moerdijk, od 28.7.44 do 4.1.45. Zdemobilizowany 4 lutego 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracował jako technik dentystyczny. Należał do ZWPimJP od 17 października 1999 r. Zmarł 20 lipca 2004 r w szpitalu St.Mary's w Montrealu.

b-4, F-300

SOKOŁOWSKA Marcelina zob. Kostka-Krzymowska Marcelina

SOKOŁOWSKI Jan, F/Lt, pil. (1917-1978)

Ur. 13 marca 1917 r. Służył w 45 Grupie Transportowej w Dorvalu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 10 września 1978 r. w Montrealu.

c-2, AC-1418**SOPATA Antonina z domu Sławuta** (1911-2001)

Żona Bronisława Sopaty.

d-2, AC-1753**SOPATA Bronisław**, LAC (1908-1981)

Służył w RAF w obsłudze naziemnej.

d-2, AC-1753**SOSNOWSKI Tadeusz**. ppor. (1914-1953)

Służył w 3 PAC w Wilnie.

a-5, K-291

STAB Janina zob. Babik Janina

STAFIEJ Mieczysław, kpt., inż. ląd.-wodny (1916-1965)

Udział w wojnie 1939-1945. Służył w PSZ. Oficer saperów. Ukończył Wydział Lądowo-Wodny na PUC i otrzymał dyplom inż. ląd.-wodnego w 1949 r. Wyemigrował do Kanady. Pracował jako inżynier w biurze projektów. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1957 r. Zmarł w 1965 r. w Montrealu.

a-8, S-24

STANIEWICZ Michał, st. strz., KW (1919-1989)

Ur. 22 stycznia 1919 r. w m. Rossucha w Rosji. Syn Wincentego i Józefy Labul. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa 24 września 1941 r. Służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Brał udział w kampanii włoskiej II Korpusu w szeregach 18 Batalionu Strzelców Lwowskich 5 Kres.DP. Ranny na froncie. Po demobilizacji na emigracji w Kanadzie od listopada 1946 r. Pracował jako kucharz. Należał do ZWPimJP od grudnia 1976 r. Zmarł w 1989 r.

d-5, AF-808

STAŚKIEWICZ Eugenia zob. Medrzycka Eugenia

STAWSKI Halina (1918-2013)

Żona Stanisława Stawskiego.

d-3, AF-159

STAWSKI Stanisław, kpt. (1906-1983)

d-3, AF-159

STEFANKIEWICZ Helena zob. Drużbacka Helena

STEINBERGER Józef, Sgt (1913-1998)

Ur. 29 listopada 1913 r. Syn Jakuba i Fredy Jedamskiej. Służył w lotnictwie. Zmarł 13 października

1998 r. w Montrealu. **d-7, MZ-715**

STEVENS Anna Maria z domu Ketter (1921-2001)

Żona Bernarda Stevensa. **d-3, AF-315**

STEVENS Bernard, sierż. (1911-1984) **d-3, AF-315**

STOPKIEWICZ Władysław, strz. (1899-1955)

Służył w 19 P.P. „Odsieczy Lwowa”. **a-6, O-20**

STOSIK Franciszek, st. strz. (1920-1984)

Ur. 9 lipca 1920 r. w Starogardzie, woj. toruńskie. Służył w 10 P.S.K. w 1 DPanc. Wyemigrował z Holandii do Kanady w czerwcu 1956 r. Należał do SPK Koło Nr 7 od kwietnia 1978 r. Zmarł w 1984 r. **b-2i, RG-313**

STOSIK Johanna z domu Van der Pluym (1923-2010)

Żona Franciszka Stosika. **b-2i, RG-313**

STRADOMSKA Cecylia z domu Janicka (1926-1998)

Żona Mariana Stradomskiego. **c-2, AC-1436**

STRADOMSKI Marian, strz. (1916-1978) **c-2, AC-1436**

STRAWIAK Jerzy, strz. (1920-1969)

Ur. 16 sierpnia 1920 r. w Łodzi. Syn Franciszka i Józefy Chodorowskiej. W czasie wojny wywieziony na roboty do Niemiec. Po wojnie w obozie UNRRA dla uchodźców w Mattenberg k. Kassel (1945-1946). Służył w 4503 Polskiej Kompanii Wartowniczej w Neubiberg w Niemczech (1947-1948). Po demobilizacji wyjechał do Anglii, gdzie pracował jako kucharz w Hostel Lydiard Millicent, Swindon, Wilts. (1948-1949). Do Kanady wyemigrował w 1955 r. i był krawcem. Należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 28 maja 1969 r. **a-9, T-43**

STRONSKI Władysław Antoni, ppor., technik chemik
(1918-2004)

Ur. 15 maja 1918 r. w Raszkowie, pow. Ostrów Wlkp. woj. poznańskie. Syn Teofila i Weroniki Buszewicz. Po zdaniu matury w 1938 r. ukończył dywizyjny kurs SPRP przy 29 Pułku Strzelców Kaniowskich w Szczypiornie. Przeniesiony do rezerwy po odbyciu praktyki w Ostrowie Wlkp. w 60 P.P. Wielkopolskiej 25 DP. Mobilizacja przerwała mu studia na Wydziale Chemii na Uniwersytecie A. Mickiewicza w Poznaniu. W kampanii wrześniowej w szeregach 60 P.P. Wlkp. od 1.9.1939 do 27.9.39. Brał udział w bitwach: Umiejów, Łęczycza nad Bzurą, Solca, Fw. Ruszki, Warszawa. Ranny na Bielanach. Niemiecki jeniec wojenny od 28.9.39. Więzień nr 8195 obozu koncentracyjnego Dachau od września 1941 - 1945 roku. Służył w II Korpusie od 21.9.45 do 2.1.47. Po demobilizacji był słuchaczem Liceum Technologiczno-Chemicznego w Millom, Cumberland. Na emigracji w Kanadzie od 1958 r. Pracował w przyśle chemicznym jako technik-chemik. Członek Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Należał do SPK Koło Nr 7, ZWPimJP i do Związku b. Więźniów Politycznych. Autor wspomnień *Księga Pamięci i 500-lecie Raszkowa*, wyd. w Kraju. Zmarł 23 października 2004 r. w Montrealu.

b-5, J-146

SURA Maria zob. Zaroda Maria

SWINARSKA Karyna, B.A. (1946-2014)

Ur. 24 kwietnia 1946 r. w Maczkowie (Haren, Dolna Saksonia). Córka powstańców warszawskich Stanisława i Tomiry Pakowskiej. Z Anglii przyjechała do Kanady w 1951 r. W Montrealu najpierw uczęszczała do szkoły powszechnej a później do gimnazjum St. Augustine i do Marymount Academy. Ukończyła również Mother House, jednoroczny kurs sekretarek. Maturę zdała w polskim

gimnazjum w Les Ageaux (Francja) w 1963 r. W trzy lata później z tytułem magistra sztuki ukończyła Loyla College. Po studiach pracowała jako sekretarka w rządzie federalnym w Ottawie. Po dwóch latach wróciła do Montrealu i założyła biuro podróży. Udzielała się społecznie. Należała do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim. Dużo podróżowała po świecie. Zmarła 4 listopada 2014 r. w Mount-Sinai Hospital w Montrealu. **g-12, C1 B9**

SYMONIK Antoni, strz. (1920-1950) **a-5, K-215**

SZAMSZON Mieczysław, strz. (1913-1974)
c-3, AA-1683

SZCZEKOWSKI Stanisław, ppłk dypl. (1896-1966)
Oficer Polskiego Lotnictwa. Absolwent Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie XI promocji (1930-1932). Służył w 5 Baterii 105 Bryg. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 26 września 1966 r. w Montrealu. **a-9, S-160**

SZCZEŚNIAK Irena zob. Rojewska Irena

SZCZERBA Tadeusz zob. Moreton-Szczerba Tadeusz

SZCZUR Maria z domu Toczwała (1919-2012)
Ur. 5 stycznia 1919 r. Żona Włodzimierza Szczura. Zmarła 24 października 2012 r. **b-1iv, RG-1015**

SZCZUR Włodzimierz, strz. (1912-1990)
b-1iv, RG-1015

SZEWCZYK Andrzej, kpr., technik-mech. (1926-2002)
Ur. 18 maja 1926 r. w Warszawie. Żołnierz AK ps. „Łoś”. Uczestnik Powstania Warszawskiego na terenie Śródmieścia w Batalionie „Sokół”, Odcinek północny

„Sarna” (1.8.44-4.10.44). Jeniec wojenny Stalagu XVII C Markt Pongau, skąd uciekł do Szwajcarii 1 maja 1945 r. Przedostał się do Francji, gdzie wstąpił do PSZ. Zdemobilizowany 4 kwietnia 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. Pracował w Montrealu w biurze konstrukcyjnym jako technik. Był członkiem Koła AK od 1952 r., a od listopada 1994 r. należał również do ZWPimJP. Zmarł 7 grudnia 2002 r. w Montrealu.

d-11, PC-141

SZEWczyk Janina z domu Piątkowska, ppor. (1914-2001)

Ur. 13 września 1914 r. w Gorlicach, woj. krakowskie. Absolwentka Gimnazjum Sacré Coeur we Lwowie. Po Wrześniu łączniczka w przeprowadzaniu polskich oficerów przez granicę węgierską. Aresztowana przez NKWD, skazana i wysłana do *Głównego Uprawienia Łagieriej* na Syberię. Na mocy umowy Sikorski-Majski zwolniona z Gułagu wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Należała do specjalnej grupy, która jeździła po łągach i kierowała Polaków na punkty zborne. Wcielona 2 maja 1942 r. do PWSK z przydziałem do Sztabu gen. Andersa. Po przeszkoleniu została sztabową szyfrantką w APW i w II Korpusie aż do końca wojny. Po demobilizacji 2 maja 1947 roku odkomenderowana została do Francji do specjalnych zadań. Funkcję tę pełniła do 1951 r. We Francji wyszła za mąż za Andrzeja Szewczyka i dzieliła z nim dalsze losy. Współorganizatorka SPK Koło Nr 7. Zmarła w lutym 2001 roku w Montrealu.

d-11, PC-141

SZLAMP A.Z. Stefan. AC2 (1919-1970)

Służył w RAF w obsłudze naziemnej. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł w sierpniu 1970 r. **a-3, H-29**

SZLAMP Sheena Jean z domu Cowan (1928-1999)

Żona A.Z. Stefana Szlampa. Zmarła w czerwcu 1999 r.

a-3, H-29

SZMELC Witalisa Cecylia zob. Pakowska Witalisa Cecylia

SZPET Ludwik Aleksander, W/O (1917-2000)

Służył w RAF. Po wojnie na emigracji w Kanadzie.
Zmarł w 2000 r. **d-12ii, PA-116**

SZPOTKO Czesława, zob. Kliś Czesława.

SZUBA Franciszek, F/O, rad/teleg. VM, KWx4 (1914-1989)

Ur. 29 lipca 1914 r. w Okuniewie, woj. warszawskie. Wychowanek SPLdM w Bydgoszczy (1931-1934). Po jej ukończeniu przydzielony do 216 Eskadry Bombowej 1 P.Lot. w Warszawie. W kampanii wrześniowej służył w „Brygadzie Bombowej”. Po inwazji sowieckiej ewakuowany 18 września do Rumunii. Przedostał się do Francji, a po jej klęsce do W. Brytanii. Przeszkolony w radiotelegrafii przydzielony został 9 grudnia 1940 r. do 300 Dyw. Bombowego Ziemi Mazowieckiej i latał na operacje do 13 marca 1942 r. We wrześniu 1942 r. odkomenderowany został do SP w Szkocji. Po jej ukończeniu był instruktorem w 18 OUT. Szlify oficierskie otrzymał w 1943 r. Na Stacji RAF Prestwick ukończył kurs radionawigacyjny. Przydzielony do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu w lutym 1944. Zdemobilizowany 9 maja 1946 r. na emigracji w Kanadzie. Współwłaściciel firmy Rawdon Cement Work. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł w 1989 r. **d-5, AF-738**

SZUSZKOWSKA Maria z domu Kleinrok (1901-1992)

Żona Floriana Szuszkowskiego **d-9, MZ-39**

SZUSZKOWSKI Florian. strz. (1901-1989)

Ur. 30 kwietnia 1901 r. w Kozłowie, woj. tarnopolskie.

Weteran wojny polsko-bolszewickiej w szeregach 42 P.P. w ramach 18 DP (1919-1920). Na emigracji w Kanadzie od 1926 r. Pracował jako robotnik. Należał do ZWPimJP od września 1930 r. Prezes ZWPimJP (1935). Zmarł 16 sierpnia 1989 r. **d-9, MZ-39**

SZWARC Maria zob. Brychcy Maria Helena

SZYMAŃSKI Ireneusz, st. strz., tokarz-spawacz.
(1926-2009)

Ur.18 lutego 1926 r. w m. Konaryce, woj. białostockie. Syn Wacława i Marianny z d. Szymańska. Pod koniec wojny służył w PSZ. Po demobilizacji w 1947 r. na krótko osiadł w Anglii i wyemigrował do Kanady. Pracował w przemyśle maszynowym w Montrealu. Zmarł 10 października 2009 r. w Lachine Hospital. **e-11, PC-470**

SZYMAŃSKI Krystyna zob. Bilodeau Krystyna

SZYMAŃSKI Tadeusz, mjr (1902-1954) **a-5, K-326**

SZYMAŃSKI Wincenty, sierż. (1921-1988) **d-5, AF-694**

SZYMON Józef, strz. (1912-1970) **a-4, H-64**

SZYPULEWSKI Wacław, W/O pil., KW, technik (1917-1994)

Ur. 22 stycznia 1917 r. w Olszance, pow. Augustów, woj. białostockie. Syn Józefa i Stanisławy. Absolwent Szkoły Podoficerskiej dla Małoletnich w Koninie (1932-1936). Po ukończonym kursie pilotażu w Bydgoszczy (1936-1937) przydzielony został do 1 P.Lot. w Warszawie. Ewakuowany do Rumunii przedostał się do Anglii 5 sierpnia 1940 r. Po przeszkoleniu w jednostce wyszkolenia bojowego wcielony został do 300 Dyw. Bombowego Ziemi Mazowieckiej. Latał również w 305 Dyw. Bombowym

Ziemi Wielkopolskiej. Na emigracji w Kanadzie od kwietnia 1949 r. pracował w przemyśle lotniczym jako narzędziowiec. Jeden z założycieli 310 Skrzydła „Wilno”. Od czerwca 1985 r. należał również do ZWPimJP. Zmarł w październiku 1994 r. **d-10, MM-314B**

ŚWITALSKI Jan, strz. (1925-1976) **c-2, AC-1074**

TALKOWSKI Benedykt, kan. (1927-1994)

Ur. 17 czerwca 1927 r. w Jabłonowie, pow. Bydgoszcz, woj. poznańskie. Syn Bolesława i Marty Grabowskiej. Szkołę powszechną ukończył w Jabłonowie. W 16-tym roku życia wywieziony na roboty do Niemiec, skąd uciekł do Francji. Wstąpił następnie do II Korpusu we Włoszech i otrzymał przydział do 1 PPomA. Z pułkiem tym odpłynął z Włoch na demobilizację do W. Brytanii w 1947 roku. Zdemobilizowany w Anglii z PKPR 11 lutego 1949 r. Na emigracji w Kanadzie od maja 1952 r. Pracował w przemyśle spożywczym. Jego hobby było malarstwo amatorskie. Zmarł 22 stycznia 1994 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **d-8, MZ-309**

TAŃSKI Józef zob. Nałęcz-Tański Józef

TARAS Mieczysław, F/Lt, naw., VM (1906-1983)

Ur. 28 stycznia 1906 r. w Warszawie. Oficer rezerwy Polskiego Lotnictwa. Po Wrześniu przedostał się do Anglii. Powtórnie przeszkolony otrzymał przydział do 300 Dyw. Bombowego Ziemi Mazowieckiej. W drodze powrotnej z bombardowania Mannheim w nocy z 7/8 listopada 1941 r. samolot został złapany w stożek reflektorów i zestrzelony przez artylerię w rejonie Calais. Załoga skakała na spadochronach. Z sześciuosobowej załogi Wellingtona Z-1271 „A” czterech lotników dostało się do niewoli, a dwóch zbiegło. Mieczysław Taras przez Lille, Dole, Belford, Nancy, Basançon we Francji okupowanej dotarł do linii

demarkacyjnej. Przekroczył ją w rejonie Vaudrey i udał się przez Lons-le-Saunier do Lyons. Stamtąd pojechał do Marseilles, a następnie do Perpignan. Szukając kontaktów wrócił do Marseilles. W styczniu 1942 r. natrafił na organizację, która pomogła mu przedostać się przez Hiszpanię do Gibraltaru. Z Gibraltaru odpłynął 27 kwietnia i przybył do Liverpoolu 3 maja 1942 roku. Po miesiącu wrócił do Dywizjonu, aby dalej latać. Odbył drugą turę operacyjną i odkomenderowany został do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Współwłaściciel hurtowni materiałów bławatnych w Montrealu. Czynny społecznie. Dwukrotnie wybrany prezesem KPK. Przez sześć kadencji był prezesem Skrzydła 310 „Wilno”. Autor: *Gaść wspomnień i refleksji lotnika dywizjonu bombowego* [w:] *9-ty Światowy Zlot Lotników Polskich*, (jednodniówka), Montreal, 1972. Zmarł 30 września 1983 r. w Montrealu. **c-3, AF-177**

TARAS Stella z domu Pacewicz (1918-2006)

Ur. 6 stycznia 1918 r. Żona Mieczysława Tarasa. Zmarła 21 lipca 2006 r w Montrealu. **c-3, AF-177**

TARCZYŃSKA Zofia z domu Zielonka (1919-2001)

Ur. 15 grudnia 1919 r. w Warszawie. Córką Bronisława i Stanisławy. Uczęszczała do gimnazjum w Warszawie i uzyskała świadectwo dojrzałości. W czasie okupacji wywieziona na roboty do Niemiec. Pracowała jako sprzątaczką w hotelu w Bad Aibling koło Monachium. Oswobodzona przez wojska amerykańskie. Na emigracji w Kanadzie od 1948 r. W Montrealu wyszła za mąż za Jana Tarczyńskiego w 1953 r. Zmarła w lipcu 2001 r.

b-1iii, RG-1651

TARCZYŃSKI Jan Józef Robert, ppor., inż. mech. (1911-1995)

Ur. 7 czerwca 1911 r. w Warszawie. Syn Jakuba i

Heleny Iżyckiej. Uczęszczał do gimnazjum w Warszawie i otrzymał świadectwo dojrzałości w 1929 r. Absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Warszawskiej (1929-1936). Zdał egzamin dyplomowy w grudniu 1936 r. i pracował w Państwowych Zakładach Inżynierii w Ursusie do września 1937 r. Po odbyciu służby wojskowej w SPRA w Zambrowie i praktyki w 9 PAC we Włodawie (1937-1938), wrócił do pracy w PZInż. (1938-1939). Zmobilizowany do 9 PAC 25 sierpnia 1939 r. brał czynny udział w kampanii wrześniowej i bronił Warszawy do kapitulacji. W listopadzie 1939 r. wrócił do pracy w PZInż. Od 1941 r. żołnierz ZWZ-AK ps. „Norbert”. Aresztowany przez Gestapo 10 lutego 1943 r., skazany został 18 lipca 1944 r. za szpiegostwo na rzecz ZWZ-AK przez *Volksgerecht* w Berlinie na 6 lat obostrzonego obozu karnego. Więzień nr 3142 obozu karnego Bernau. Uwolniony został z *Bernau Strafanstalt* przez wojska amerykańskie 3 maja 1945 r. Wstąpił do I Grupy Kompanii Wartowniczych przy 3 Armii Amerykańskiej, złożonej w dużej mierze z żołnierzy Brygady Świętokrzyskiej. Był dcą plutonu w 4203 Polskiej Kompanii Wartowniczej (1946-1947). Na emigracji w Kanadzie od 1947 r. Pracował jako inżynier w przemyśle telekomunikacyjnym. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1958 r. Zmarł we wrześniu 1995 roku. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **b-1iii, RG-1651**

TARNOWICZ Krystyna zob. Chełmińska Krystyna

TERELAK Feliksa zob. Nizio Feliksa

de TERRY Stanisław E.J., por. (1922-1992)

Po Wrześniu deportowany do *Kazachskaja SSR*. Na

mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Przeszedł całą włoską kampanię II Korpusu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł w 1992 r. **d-9, MZ-273**

TĘSIOROWSKI Jan, ppor., KW, ekonomista (1914-1985)

Ur. 30 kwietnia 1914 r. w Bukowcu, pow. Sieradz, woj. łódzkie. Uczęszczał do humanistycznego Państwowego Gimnazjum im. Adama Asnyka w Kaliszu i uzyskał świadectwo dojrzałości w 1934 r. Studiował prawo i ekonomię na Uniwersytecie Poznańskim. Mistrz Polski w 1935 r. w biegu na 100 m. Służbę wojskową odbył w SPRA we Włodzimierzu Wołyńskim i praktykę w 25 PAL w Kaliszu (1937-1938). Zmobilizowany 18 sierpnia 1939 r. do 25 PAL. Brał czynny udział w kampanii wrześniowej i bronił Warszawy do kapitulacji, dowodząc plutonem w 2 Baterii 25 PAL. Ranny. Od 10 marca 1940 r. żołnierz ZWZ-AK ps. „Tadeusz”, „Połaga”, „Wardęga”. Szef Ref. II (wywiad) w komendzie Obwodu Opatów. Aresztowany przez Gestapo 4 lipca 1943 r. Więzień obozów koncentracyjnych Oświęcim i Sachsenhausen. Po oswoobodzeniu kontynuuje rozpoczęte w Poznaniu studia ekonomiczne, doktoryzując się na belgijskim Uniwersytecie w Louvain. Na emigracji w Kanadzie od 1951 r. W 1959 r. objął katedrę ekonomii na Uniwersytecie w Sherbrooke, QC. Wykładowca w College Sainte Marie w Montrealu. Czynny społecznie. Należał do Koła AK, a od sierpnia 1984 r. również do ZWPimJP. Był członkiem Polskiego Instytutu Naukowego w Kanadzie, prezesem Fundacji Społeczno-Kulturalnej i prezesem Grupy Etnicznej w Partii Liberalnej Quebecu. Autor: *Organisation et Administration de l'Entreprise*, Librairie Beauchemin Lté, Montreal, 1970. Zmarł 10 lipca 1985 r. w Montrealu. **d-4, AF-370**

TIMIŃSKA Anna z domu Harasim (1925-2007)

Ur. 17 maja 1925 r. Żona Kontantego Tymińskiego.
Zmarła 24 listopada 2007 r. w Montrealu. **d-2, AF-35**

TIMIŃSKI Konstanty, kan., piekarz (1914-1982)

Ur. 12 lutego 1914 r. w Tatarowcach, woj. białostockie.
Syn Szymona i Kseni. Służbę wojskową odbył w 1 PAPlot.
w Warszawie w 1935 r. Brał czynny udział w kampanii
wrześniowej. Po Wrześniu wywieziony do ZSSR. Na mocy
umowy Sikorski-Majski zwolniony z obozu wstąpił do
formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na
Środkowy Wschód służył w APW. Odbył całą kampanię
włoską II Korpusu w 5 Kres.PAPpanc. Zdemobilizowany
13 listopada 1946 r. w Predapio. Z Włoch wyjechał na
kontrakt rolny do Kanady w 1946 r. Pracował początkowo
na farmie, a następnie w fabryce cukierniczej jako piekarz.
Zmarł 24 maja 1982 r. **d-2, AF-35**

TKACZ Elżbieta zob. Cimachowicz Elżbieta

TOCZAŁA Maria zob. Szczur Maria

TOKARZ Władysław, sierż. (1899-1952)

Udział w wojnie w szeregach 22 P.P. (1918-1920). Po
wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł w marcu 1952 r.
a-5, K-252

TOMKIEWICZ Maria zob. Grzybała Maria

TOTH Irene zob. Makowiak Irene

TRAUGUTT-TEJCHMAN W. kpt. (1900-1981)

d-1, AC-1715

TRAWIŃSKA Maria Anna z domu Górniewicz, ochot.
(1925-2010)

Żona Bohdana Trawińskiego. **d-11, PC-14**

TRAWIŃSKI Bohdan Stanisław, por., KW, inż. elekt.
(1914-1999)

Ur. 25 maja 1914 r. w Skierniewicach, woj. warszawskie. Syn Jakuba i Walentyny Cieślewicz. Do szkoły powszechnej chodził w Aleksandrowie Kujawskim. Maturę zdał w Gimnazjum im. Jana Długosza we Włocławku w 1935 r. Absolwent SPP w Ostrowie-Komorowie XV promocji (1935-1938). Oficer 21 P.P. „Dzieci Warszawy” w Warszawie. W kampanii wrześniowej walczył pod Przasnyszem, Ciechanowem. Wyróżnił się w odbiciu Czernic, kierując ogniem ckm. Bronił Warszawy do kapitulacji. Jeniec wojenny Oflagu II C Woldenberg. Po oswobodzeniu dołączył do 1 DPanc. gen. Maczka. Dowodził plutonem w 3 Kompanii Warsztatowej. Po demobilizacji, w W. Brytanii rozpoczął studia i w 1955 roku ukończył Wydział Elektryczny na Borough Polytechnic w Londynie. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracował jako inżynier w biurze projektów. Członek Institution of Electrical & Electronic Engineers od 1959 r., a od 1971 r. Corporation of Professional Engineers of Quebec. Czynny społecznie. Upamiętniał historię swego pułku. Zmarł 26 października 1999 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **d-11, PC-14**

TRUSZ Michał, strz. (1911-1980) **d-2, AC-1676**

TRZEBIŃSKI Władysław, LAC (1904-1972)

Służył w RAF w obsłudze naziemnej. Na emigracji w Kanadzie. Zmarł 9 grudnia 1972 r. **c-4, AA-1333**

TUMAS Bolesław, strz. (1911-1977) **c-1, AC-1240**

TUREK Krystyna zob. Buckiewicz Krystyna

TYRAŁA Janina zob. Walczyńska Janina.

UCHWAT Zdzisław, F/Lt, pil. (1920-2000)

Ur. 31 lipca 1920 r. w Gromniku, pow. Tarnów, woj. krakowskie. Syn Stanisława i Stefanii. Po Wrześniu przedostał się przez Rumunię, Francję do Anglii. Skończył szkołę pilotażu i przydzielony został do 318 Dyw. Myśliwsko-Rozpoznawczego Gdańskiego. Walczył na froncie włoskim. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował w przemyśle lotniczym. Należał do 310 Skrzydła „Wilno” i był dwukrotnie jego prezesem. Zmarł w 2000 r.

d-12ii, PA-133

URBANEK Eliasz, st. strz., KW (1921-1976)

Ur. 20 stycznia 1921 r. w Wiktorowie, pow. Kutno, woj. łódzkie. Syn Pawła i Józefy Burzyńskiej. W 1939 r. ukończył Liceum Rolnicze w Mieczysławowie. Po wysiedleniu w czasie okupacji zamieszkał w Warszawie. Żołnierz AK, ps. „Klawisz”. Uczestnik Powstania Warszawskiego na terenie Starego Miasta w Kompanii „Zdan” Batalion „Łukasiński” Zgrupowanie „Kuba”. Wyróżnił się w obronie reduity Banku Polskiego, ranny. Po przejściu kanałami do Śródmieścia służył w Batalionie „Gozdawy”. Jeniec wojenny Stalagu XVII C Markt Pongau. Uwolniony 8 maja 1945 r. przez wojska amerykańskie wstąpił do II Korpusu we Włoszech. Przydzielony do KU Nr 3. Po demobilizacji pracował w W. Brytanii jako urzędnik w instytucji państwowej. W 1951 r. zdał egzamin i otrzymał dyplom księgowego Royal Society of Arts w Londynie. Z Anglii wyemigrował i do Kanady przyptynał na pokładzie SS *Carinthia III* 21 sierpnia 1957 r. Uzyskał licencję agenta ubezpieczeniowego i pracował w firmie ubezpieczeniowej w Montrealu. Czynny społecznie. Należał do Polsko-Kanadyjskiego Towarzystwa Wzajemnej Pomo-

cy. Był członkiem Koła AK i KPK. Zmarł 3 sierpnia 1976 r. w Montrealu. **c-1, AC-1111**

VAN DER PLUYM Johanna zob. Stosik Johanna

WACEK Zbigniew Kazimierz, por. (1911-1979)

Po ukończeniu SPK w Grudziądzu i promocji na podporucznika w korpusie oficerów kawalerii otrzymał przydział do 14 P.Uł. Jazłowieckich we Lwowie. W kampanii wrześniowej był d-cą plutonu kolarzy w tym pułku. Uniknął niewoli. Żołnierz AK ps. „Jerzy”. W wydziale Lotniczym (KGL) przydzielony był do Referatu Przerzutów Powietrznych „Syrena” w Radomsku. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. W Montrealu należał do Koła AK. Zmarł 11 marca 1979 r. **c-1, AC-1484**

WALCZAK Julia zob. Sיעińska Julia

WALCZYŃSKA Janina z domu Tyrąła (1924-2006)

Ur. 24 maja 1924 r. Żona Czesława Walczyńskiego. Zmarła 27 grudnia 2006 r. w Windsor, ON. **d-7, MZ-663**

WALCZYŃSKI Czesław, st. strz. (1911-1998)

Ur. 22 lipca 1911 r. Syn Franciszka i Józefy Stadrowskiej. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 12 marca 1998 r. w Montrealu. **d-7, MZ-663**

WAŁKUSKA Józefa zob. Sawicka Józefa

WANDELT Wiktor, kpr. (1904-1972) **c-4, AA-1289**

WASILEWICZ Stella zob. Chętkowska Stella

WASZAK Józef, F/Lt, pil., VM, KWx4, DFC, technik (1914-2001)

Ur. 16 sierpnia 1914 r. w Essen. W Gnieźnie ukończył sześć klas gimnazjalnych w 1932 r. Wychowanek SPLdM

w Bydgoszczy, którą ukończył jako mechanik samolotowy (1932-1935). Po szkole pilotażu w Sadkowie otrzymał przydział do 24 Eskadry Rozpoznawczej 2 P.Lot. w Krakowie. Odkomenderowany na Wyższy Kurs Pilotażu w Grudziądzu, po ukończeniu którego przydzielony został do 216 Eskadry Bombowej 1 P.Lot. w Warszawie. W kampanii wrześniowej brał czynny udział w ramach „Brygady Bombowej”. Na „Łosiu” wylądował w Rumunii 21 września 1939 r. Przez Jugosławię, Grecję, Włochy, Francję dotarł z końcem grudnia 1940 r. do W. Brytanii. Po przeszkoleniu otrzymał przydział do 301 Dyw. Bombowego Ziemi Pomorskiej, gdzie w dwóch turach operacyjnych wykonał 42 loty bojowe. Odkomenderowany 23 lutego 1943 r. do 138 Sqn do zadań specjalnych, latał ze zrzutami do Norwegii, Polski, Francji i Belgii. Do Norwegii i Polski leciał dwa razy, a do Francji i Belgii raz. W 6 operacjach od 7 marca 1943 r. do 13 kwietnia 1943 r. wylatał 57 godzin i 35 minut. Po odpoczynku i ukończeniu SP w Szkocji, otrzymał szlify oficerskie w 1943 r. W styczniu 1944 r. odkomenderowany do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu, do końca wojny rozprawdzał nowe samoloty do Szkocji, Afryki i do Indii. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pracował w przemyśle lotniczym w Montrealu. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 25 stycznia 2001 r. w Montrealu. **d-9, MZ-211**

WASZAK Stefania z domu Żółtowska (1916-1992)

Żona Józefa Waszaka. Po wielu latach rozłąki przyjechała z Polski do męża. Czynna społecznie. Uczyła dzieci polskiego w sobotniej szkole. Zmarła w kwietniu 1992 r. w Montrealu. **d-9, MZ-211**

WĄTROBA Jadwiga zob. Czerwionka Jadwiga

WIDAWSKA Antonina zob. Wojciechowska Antonina

WIECHUŁA Aleksandra z domu Kocimowska, ochot. (1921-2009)

Żona Ludwika Wiechuły. Wojna zastała ją w Liceum i Gimnazjum w Skarżysko-Kamienna. Od 1941r. w konspiracji. W 1944 r. łączniczka Inspektoratu Starachowickiego z oddziałem partyzanckim „Szarego” (3 P.P. Leg. AK). Aresztowana przez Gestapo na początku czerwca 1944 r. w Skarżysko-Kamienna i wywieziona do obozu koncentracyjnego w Ravensbrück. Podczas ofensywy sowieckiej ewakuowana na zachód i uwolniona przez wojska brytyjskie, wyjechała do W. Brytanii. Tam spotkała swego przyszłego męża Ludwika Wiechułę, którego poznała w oddziale partyzanckim „Szarego”. Na emigracji w Kanadzie od 1954 r. Czynna społecznie w Montrealu. Zmarła 17 stycznia 2009 r. w Lethbridge, AB. **c-4, AF-605**

WIECHUŁA Ludwik, por., cc., KWx4, KMC, inż. ląd.-wodny (1920-1987)

Ur. 30 lipca 1920 r. w Katowicach. Syn Franciszka, górnika, i Eżbiety z domu Lewan. Uczęszczał do Państwowego Liceum i Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Katowicach, a Liceum Handlowe ukończył w Chorzowie w 1939 r. Po Wrześniu Katowice zostały przyłączone do Reichu. Udając kleryka, jadącego na studia do Rzymu, otrzymał niemiecki paszport. Pociągiem pospiesznym Berlin – Wiedeń – Mediolan - Turyn przejechał w sutannie, którą zostawił we Włoszech. Identyczna jest historia jego brata bliźniaka, z którym odbył on tę podróż. Do Francji przybył 4 lutego 1940 r. Wstąpił do PSZ i otrzymał przydział do 1/II Kompanii Saperów 2 DSP. W maju odkomenderowany do SPRS w Angers (Maine-et-Loire), którą, po ewakuacji *MS Batorym* do W. Brytanii, ukończył w Dundee w Szkocji. Służył potem w 1 Kompanii Saperów w 1 Brygadzie Strzelców. Po przeszkoleniu dywersyjno-sabotażowym i po kursie odprawowym złożył przysięgę 4 sierpnia 1943 r. na rotę

Armii Krajowej. Miał nr znaku spadochronowego 3080, a bojowego nr 2032. Długo mu jednak przyszło czekać na swoją kolejkę, aby wrócić do Polski pod czasą spadochronu. Zawieszono bowiem loty do Polski, na skutek poniesionych strat na północnej trasie prowadzącej nad Danią i z powodów politycznych (Katyń). Dopiero, gdy baza przerzutowa została zorganizowana w południowych Włoszech koło Brindisi, ppor. Ludwik Wiechuła ps. „Jeleń”, „Purchawka”, „Ignac” poleciał Halifaxem LW-284 „T” z polską załogą F/Lt Goszczyńskiego z Eskadry 1586. Zrzucony został w nocy z 8/9 kwietnia 1944 r. u podnóża Gór Świętokrzyskich niedaleko Cisowa. Przyjął go oddział partyzancki „Wybraniec” ppor. „Barabasa”. Przydzielony do Okręgu AK Radom-Kielce był d-cą 2 Kompanii w oddziale partyzanckim „Szarego”. Oddział ten w czerwcu 1944 r. zdobył więzienie w Końskich i uwolnił 70 więźniów. Podczas „Burzy” Ludwik Wiechuła dowodził 5/II Kompanią 3 P.P. Leg. AK w marszu partyzanckiego Korpusu Radomsko-Kieleckiego na pomoc powstańcom warszawskich. W bitwie pod Szewcami wyróżniła się Kompania „Jelenia”, niszcząc kompletnie cały pluton SS. Po wkroczeniu Sowietów, pod koniec stycznia 1945 r. wpadł w „kotle”, założonym przez NKWD. Przez długie miesiące przebywał w więzieniu w Kielcach. W nocy z 4/5 sierpnia 1945 r. odbił go stary druh „Szary” (Antoni Heda), który, aby uwolnić kolegów z więzienia, zmobilizował na własną rękę żołnierzy z dawnych jednostek partyzanckich AK. Ludwik Wiechuła zaraz opuścił Kraj i, przedzierając się przez liczne granice dotarł do Anglii w listopadzie 1945 r. Po demobilizacji z I Korpusu skończył Wydział Lądowy na PUC w Londynie i uzyskał dyplom inżyniera w 1950 r. Na emigracji w Kanadzie od 1954 r. Początkowo pracował w biurze projektów, specjalizując się w konstrukcjach stalowych, a potem stał się partnerem firmy D’Allemagne & Wiechula Consulting Engineers. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1959 r. Należał do

Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie i do Koła CC. Spadochroniarzy AK w Londynie. Autor: *Jak kamień; Rozbicie więzienia w Końskich; Akcja "Mania"; Amnestia* [w:] *Drogi Cichociemnych*, wyd. I, II, III, Veritas, Londyn, 1954, 1961, 1972. Zmarł 26 września 1987 r. w Montrealu.

c-4, AF-605

WIELGOSZ Ludwik, ppor., nauczyciel (1915-2006)

Ur. 4 marca 1915 r. Po ukończeniu seminarium nauczycielskiego i zdaniu matury odbył służbę wojskową. Uczył w szkole powszechnej. Zmobilizowany w 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej i dostał się do niewoli sowieckiej. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z Gułagu wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Kampanię włoską II Korpusu odbył jako oficer artylerii plot. Na emigracji w Kanadzie od 1947 r. Osiedlił się w Montrealu. Czynny społecznie, a specjalnie w szkolnictwie. Długoletni kierownik sobotniej polskiej szkoły im. Władysława Reymonta. Zmarł 24 grudnia 2006 r. w szpitalu Lakeshore General w Montrealu. **e-11, PC-343**

WIERCIŃSKA Maria zob. Olechowska Maria

WILCZYŃSKI Tadeusz, kpr. (1922-1981)

Zmarł w kwietniu 1981 r.

d-1, AC-1736

WINIARSKI Henryk, strz. inż. (1922-2010)

Ur. 25 marca w 1922 r. Radomsku, woj. łódzkie. W konspiracji od 1940 r. Podczas „Burzy” w szeregach 27 P.P. AK brał udział w walkach w Okręgu Radomsko-Kieleckim „Jodła”. Po wojnie przedostał się do W. Bratanii i tam wstąpił do PSZ 20 listopada 1946 r. Zdemobilizowany w randze strz. (nr 30044039) z PKPR 29 listopada 1947 r. W 1951 r. ukończył PUC i uzyskał dyplom inżyniera. Pracował w przemyśle brytyjskim. Na emigracji w

Kanadzie od 1960 r. Pracował w przemyśle elektrycznym w Montrealu. W 1961 r. został członkiem Corporation od Professional Engineers of Quebec. Czynny społecznie. Należał do Komitetu Parafialnego kościoła St. Michael. Długoletni prezes Polonijnej Kasy Kredytowej. Prezes Polskiej Federacji Społeczno-Kulturalnej (1985-1990). Prezes Koła AK-ŚZŻAK (2002-2006). Zmarł 22 stycznia 2010 r. w Institut Universitaire de Geriatrie w Montrealu.

g-12, B1 D4

WINIARZ Józef, kpr. (1918-1991)

Zmarł w 1991 r.

b-1iv, RG-1099

WINIARZ Lizzie z domu Riley (1919-2002)

Żona Józefa Winiarza

b-1iv, RG-1099

WINKIEWICZ Albin, strz. (1901-1990)

Zmarł w marcu 1990 r.

d-5, d-6, AF-860

WINKIEWICZ Josephine z domu Bakus (1913-1994)

Żona Albina Winkiewicza. Zmarła w kwietniu 1994 r.

d-5, d-6, AF-860

WISZNIEWSKA Ludmiła z domu Zakrzewska (1850-1934)

Wdowa po przedstawicielu handlowym. Zmarła 16 lipca 1934 r.

a-3, G-227

WŁODARCZYK Irena zob. Kott Irena

WŁODARCZYK Stanisław, strz. (1911-1981)

Ur. 24 czerwca 1911 r. w Woli Łagowskiej. Zmobilizowany w 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej w szeregach 39 P.P. Strzelców Lwowskich i dostał się do niewoli niemieckiej. Jeniec wojenny w obozie pracy Eglecham. Po wojnie na emigracji w Kana-

dzie. Należał do SPK Koło Nr 7 od sierpnia 1971 r. Zmarł w czerwcu 1981 r. **d-2, AC-1756**

WŁODARCZYK Zofia z domu Jarosz (1917-1983)

Żona Stanisława Włodarczyka. Zmarła w listopadzie 1983 r. **d-2, AC-1756**

WOJCIECHOWSKA Antonina z domu Widawska (1895-1974)

Ur. w 1895 r. w Kijowie. Gimnazjum ukończyła w Kijowie. Żołnierz POW i AK. Uczestniczka Powstania Warszawskiego w Zgrupowaniu „Kuba”. Jeniec wojenny Stalagu IV B Mühlberg. Na komenderówce w Zeithain w Saksonii. Po oswobodzeniu wstąpiła we Włoszech do PWSK II Korpusu. Po przybyciu II Korpusu do W. Brytanii połączyła się z mężem Romanem Wojciechowskim i dzieliła z nim dalsze losy. Zmarła 20 września 1974 r. w Montrealu. **c-3, AA-1660**

WOJCIECHOWSKI Roman, mjr, inż. ład.-wodny (1881-1954)

Ur. w 1881 r. na Wołyniu. Politechnikę Kijowską ukończył w 1907 r. Brał udział w wojnie 1918-1920. D-ca pół-pancernego pociągu, który pierwszy wjechał do Kijowa w 1920 r. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Jeniec wojenny Stalagu IV B Mühlberg. Na komenderówce w Zeithain w Saksonii. Po oswobodzeniu dostał się do W. Brytanii. Na emigracji w Kanadzie od 1949 r. Należał do Koła AK. Zmarł 23 kwietnia 1954 r. w Montrealu.

a-5, K-308

WOJNAŁOWICZ Stanisław, st. strz. (1920-2001)

Zmarł w 2001 r.

d-12ii, PA-196

WOJNAROWICZ Stanisław Ludwik, por. (1917-1975)

Ur. 3 października 1917 r. we Lwowie. Syn Władysława i Karoliny Zmur. Po maturze służbę wojskową odbył na dywizyjnym kursie SPRP 5 DP i przyjęty został w 1938 r.

do SPP. Brał udział w kampanii wrześniowej. Po Wrześniu przedostał się do Syrii. Walczył pod Tobrukiem i w kampanii libijskiej Brygady Karpakiej. Kampanię włoską II Korpusu odbył w szeregach 3 DSK. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pracował jako mechanik w linii lotniczej. Zmarł 14 lutego 1975 r. w Montrealu. **c-3, AA-1720**

WOJNAROWICZ Wanda z domu Czechowicz 1°v Pietrulewicz (1911-2009)

Ur. 10 lutego 1911 r. w Warszawie. Córka Borysa i Eugenii. Żona Stanisława Wojnarowicza. Wyemigrowała z W. Brytanii do Kanady w 1948/1949 r. na podstawie paragrafu „służby domowej”. Zmarła 2 stycznia 2009 r. St. Andrew's Home w Montrealu. **c-3, AA-1720**

WOJTYNA Władysław, st. strz. (1919-1998)

Ur. 14 czerwca 1919 r. Syn Antoniego i Kseni Serbaj. Zmarł 15 listopada 1998 r. **d-7, MZ-709**

WOLAŃSKI Marian, kpr. (1914-1978)

Służył we Włoszech w II Korpusie. Zmarł w listopadzie 1978 r. **c-2, AC-1439**

WOLA-ROMANOWSKI Bernard Jan, ppłk, VM, KW (1898-1956)

Ur. w 1898 r. w Szanghaju. Rtm. 12 P.Uł. Podolskich w Krzemieńcu. Oficer Sztabu Kresowej Bryg. Kaw. w Brodach. D-ca Szwadronu zapasowego 23 P.Uł. Grodzieńskich. W kampanii wrześniowej brał udział w walkach z Sowietami. Wzięty do niewoli sowieckiej pod koniec września. W czasie wywożenia do ZSSR uciekł z transportu. Czynny w konspiracji SZP-ZWZ-AK w Warszawie ps. „Wola”. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Szef Sztabu „Śródmieście”, rejonu pod dowództwem ppłk. Pfeiffera. D-ca zgrupowania, nacierającego 13 sierpnia 1944 r. na Hale Mirowskie. D-ca

oddziałów szturmowych, które zdobyły Komendę Policji na Nowym Świecie i kościół Św. Krzyża na Krakowskim Przedmieściu 23 sierpnia 1944 r. Ranny. Po upadku Powstania uniknął niewoli i wyszedł z miasta z ludnością cywilną. Pod koniec stycznia 1945 r. wrócił do Warszawy, gdzie pracując na życie, tkwił w konspiracji. W październiku 1945 r. uszedł przed aresztowaniem NKWD i przez zieloną granicę dotarł z rodziną do Włoch. Dołączył do II Korpusu, a po demobilizacji II Korpusu w W. Brytanii wyjechał do Francji. Na emigracji w Kanadzie od czerwca 1953 r. Zmarł 20 sierpnia 1956 r. w Montrealu. **a-6, O-56**

WOŁODKOWICZ Kazimierz, strz. (1926-1953)

Zmarł w październiku 1953 r. **a-5, K-294**

WOROSZ Walenty, strz., tokarz (1915-2004)

Ur. 16 maja 1915 r. w Swilczy, pow. Rzeszów, woj. lwowskie. Ukończył 5 kl. szkoły powszechnej. Służbę wojskową odbył w 10 P.S.K. w Łańcucie (1935-1937). Służył w 6 Baonie Pancernym we Lwowie (1937-1939). W kampanii wrześniowej w 4 Szw. 10 P.S.K. (1.9.39-18.9.39). We Francji był kierowcą w 10 Bryg. Kawalerii Panc. i dostał się do niemieckiej niewoli 21 czerwca 1940 r. Jeniec wojenny Stalagu X B Sandbostel, Arbeitskommando Nr 404. Po wyzwoleniu wstąpił do II Korpusu. Służył w D-twie II Korpusu jako kierowca. Zdemobilizowany w W. Brytanii, należał do SPK (1949). Był członkiem Skarbu Narodowego. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował jako tokarz. Należał do ZWPimJP od 12 maja 1968 r. Zmarł 16 maja 2004 r. w szpitalu Montreal General.

e-12iv, PA-579

WÓJCIK Stanisław, strz. (1923-1961)

Zmarł w październiku 1961 r. **a-7, O-254**

WÓJCIK Szymon, kpr. (1896-1982)

Zmarł w lipcu 1982 r.

c-3, AF-62

WÓJTOWICZ Franciszek, kan. (1899-1939)

Służył w 10 PAL. Po I wojnie światowej na emigracji w Kanadzie. Zmarł w sierpniu 1939 r.

a-3, G-133

WRÓBEL Maria z domu Przybylak, sierż. z cenz., piel. (1920-1977)

Ur. 29 lipca 1920 r. w Poznaniu. Córka Marcina i Weroniki Łączkowskiej. Uczęszczała do gimnazjum w Poznaniu, gdzie uzyskała świadectwo dojrzałości w 1938 roku. W kampanii wrześniowej sanitariuszka w Szpitalu Polowym Łowicz-Kutno-Sochaczew w Zgrup. gen. Włada. Podczas okupacji ukończyła w Warszawie Szkołę Pielęgniarską w 1943 r. Uczestniczka Powstania Warszawskiego na terenie Śródmieścia w Zgrup. „Chrobry II”, ps. „Lechna”. Sanitariuszka 6 Komp. „Neda-Kosa” w II Batalionie (1.8.44-5.10.44). Jeniec wojenny obozów: Lamsdorf, Mühlberg, Altenburg i Oberlangen. Oswobodzona przez patrol 2 P.Panc. ppłk. Koszutkiego z 1 DPanc służyła w WAAF. Wyszła za mąż za Ryszarda Wróbla w Meppen 9 stycznia 1947 r. i dzieliła z nim dalszy los. W Montrealu pracowała jako pielęgniarka w szpitalu. Zmarła 5 maja 1977 r.

c-1, AC-1232

WRÓBEL Ryszard, ppor., KW (1913-2001)

Ur. 2 lutego 1913 r. w Gliwicach na Śląsku. Syn Józefa i Wiktorii Mika. Przed wojną był urzędnikiem państwowym i w wojsku nie służył. Po Wrześniu przez Bałkany przedostał się do Francji i 1 stycznia 1940 r. przydzielony został do 3 P. Grenadierów Śląskich 1 DGren. Odkomenderowany 15 maja 1940 r. do SP w Coëtquidan (Morbihan) w Bretanii, którą po ewakuacji do W. Brytanii ukończył 1 września 1941 r. w Dundee w Szkocji. Na studiach na Uniwersytecie St. Andrews (1942-1943). W wyzwaniu

Francji bił się pod Caen, Falaise, Chambois, i Abbeville (29.7.44-22.8.44) w szeregach 8 Batalionu „Krwawych Koszul” Brygady Piechoty 1 DPanc. Ranny ewakuowany do Stracathro Hospital w Szkocji. Mianowany podporucznikiem 7 września 1944 r. Wrócił do „Krwawych Koszul” na front do Holandii i Niemiec. Brał udział w bitwach nad rzeką Moselle, nad Kanałem Kusten, pod Aschendorf, Papenburg, Irhove, Leer i Wilhelmshaven (1.1.45-8.5.45). Zdemobilizowany w W. Brytanii 30 września 1949 r. Na emigracji w Kanadzie. Zmarł w kwietniu 2001 r. w Montrealu. **c-1, AC-1232**

WYGAS Helena zob. Pawlukiewicz Helena

WYSOCKA Walentyna z domu Mikal (1922-2012)

Ur. 28 lutego 1922 r. w Kijowie. Żona Henryka Wsockiego. Zmarła 4 sierpnia 2012 r **c-4, AF-538**

WYSOCKI Henryk, kpr. (1920-1987)

Zmarł w styczniu 1987 r. **c-4, AF-538**

ZACIOS Bolesław, ppor. łączn. (1920-2014)

Ur. 19 października 1920 r. w m. Lesko, woj. lwowskie. Po kampanii wrześniowej przybył do Francji 21 kwietnia 1940 r., a do W. Brytanii 28 czerwca 1940 r. i przydzielony został do 1 Szw. Łączności. W Szkocji ukończył Szkołę Podchorążych Łączności z 3-cią lokatą (21.9.42 - 9.4.43) i otrzymał przydział do 4 Baonu Łączności. Mianowany ppor. 23 września 1944 r. Przeniesiony do PKPR 11 września 1946 r. Zdemobilizowany z PKPR 16 września 1949., osiadł w Edynburgu. Na emigracji w Kanadzie od 1954 r. W Montrealu, pracował na odpowiedzialnym stanowisku w przemyśle papierniczym. Po przejściu na emeryturę w 1987 r. dużo podróżował. Miał wiele zainteresowań i dużo talentu w różnych dziedzinach. Zmarł 29 grudnia 2014 r. **g-12, C3 D15**

ZAJDLER Stefan (1921-2010)

Ur. 3 września 1921 r. Syn Józefa i Aldonii z d. Taszarek. Zmarł 18 lutego 2010 r. **d-7, MZ-835**

ZAKRZEWSKA Ludmiła zob. Wiszniewska Ludmiła

ZAKRZEWSKA Wanda zob. Kapuścińska Wanda

ZAKRZEWSKI Leopold, F/O, pil. (1917-1963)

Był pilotem w 45 Grupie Transportowej w Dorvalu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Zmarł 5 maja 1963 r.

b-10, V-118

ZALASS Jan zob. Korwin-Zalass Jan

ZALESKI Jan, ppor. (1906-1975)

Ur. 7 lutego 1906 r. w Iszkatorach. Po wojnie służył w Kompanii Wartowniczej przy armii amerykańskiej. Z Niemiec wyemigrował do Kanady. Zmarł 5 listopada 1975 roku w Montrealu. **c-2, AA-1841**

ZALESKI Stanisław, ppor. (1906-1977)

Ur. 29 października 1906 r. w Łomży, woj. białostockie. Syn Mieczysława i Jadwigi Jeroszewskiej. Oficer rezerwy. Ostatnim jego przydziałem wojskowym był Sztab Gł., gdzie był adiutantem Szefa Służby Opieki nad Żołnierzem. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Czynny społecznie. Należał do SPK Koło Nr 7 od lutego 1955 r. Przez dwie kadencje był prezesem ZWPimJP (1959-1960). Zmarł 6 lipca 1977 r. w Montrealu. **c-1, AC-1255**

ZARODA Czesław, st. strz. (1914-1993)

Zmarł 8 kwietnia 1993 r. w Montrealu. **b-5, I-1011**

ZARODA Maria z domu Sura (1914-2012)

Żona Czesława Zarody. **b-5, I-1011**

ZASTYREC Irena zob. Jewab Irena

ZAWIŚLAK Józef, kpr. (1915-1977)

Zmarł 17 października 1977 r. w Montrealu.

c-2, AC-1297

ZDON Leopold, sierż. (1918-1989)

Zmarł w grudniu 1989 r.

c-5, AF-839

ZENWIRT Renata zob. Cynberg Renata

ZGÓRALSKI Zdzisław, kpr. (1916-1996) **b-2i, RG-2155**

ZIELONKA Zofia zob. Tarczyńska Zofia

ZIEMNOTA Waław, strz. (1911-1992)

Zmarł w styczniu 1992 r.

d-9, MZ-182

ZŁOCZEWSKA Jadwiga z domu Matyszkiewicz (1928-1994)

Ur. 6 listopada 1928 r. w Michalinowie, pow. Dęblin, woj. lubelskie. Żona Leonarda Złoczewskiego. Należała do SPK Koło Nr 7 od marca 1976 r. Zmarła w grudniu 1994 r.

c-4, AA-1395

ZŁOCZEWSKI Leonard, por. cc. (1917-1973)

Oficer piechoty. Służył w Bryg. Spad. i miał nr. znaku spadochronowego 2210. Zgłosił się na lot do Polski i zaprzysiężony został na rotę Armii Krajowej. Miał ps. „Pina”, ale nie był przerzucony do Kraju. Zmarł w marcu 1973 r.

c-4, AA-1395

ZWARYCZ Waław, st. sierż. (1900-1977)

Ur. 8 lutego 1900 r. w Sulimowie. Po wojnie na emigracji w Kanadzie Pracował jako dekorator. Zmarł 2 stycznia 1977 r. w Montrealu.

c-1, AC-1174

ZWOLSKI Jan, st. sierż. (1915-1986) **b-2iii, RG-500**

ZYGMUNTOWICZ Maria z domu Krupa (1923-2004)

Ur. 24 sierpnia 1923 r. w Wólce, pow. Sandomierz, woj. kieleckie. Córka Piotra i Katarzyny Śliwińskiej. Żona Zenona Zygmontowicza. Do Kanady przybyła na pokładzie *SS Batorego* w 1937 r. Ukończyła 9 klas szkoły Holy Cross w Montrealu. Pracowała jako krawcowa. Zmarła 22 lutego 2004 r. w szpitalu Santa Cabrini w Montrealu. **b-3, E-176**

ZYGMUNTOWICZ Zenon, sierż. (1912-1993)

Ur. 9 lipca 1912 r. w Krakowie. Syn Michała i Magdaleny Prochowskiej. Po ukończeniu szkoły technicznej służył w obsłudze naziemnej 2 P.Lot. w Krakowie. Brał udział w kampanii wrześniowej. Po Wrześniu przez Rumunię, Grecję przedostał się do Francji. Po klęsce Francji został ewakuowany w 1942 r. do Kanady. Pracował w przemyśle lotniczym. Należał do Royal Canadian Legion Que., Branch St.Hubert. Zmarł 9 sierpnia 1993 r. w Champlain Hospital, Verdun, QC. **b-3, E-176**

ŻAŁOBIŃSKI Ryszard Zbigniew, st. drag. (1920-1989)

Ur. 18 listopada 1920 r. w Białymstoku. Syn Adama i Eugenii. Brał udział w wyzwaniu Francji, Belgii, Holandii i w walkach w Niemczech w szeregach 10 P. Dragonów 1 DPanc. Na emigracji w Kanadzie od 1956 r. Był sprzedawcą handlowym. Należał do ZWPimJP od lutego 1979 r. Zmarł we wrześniu 1989 r. **d-5, AF-814**

ŻARYN Borys, por. dypl., technik (1911-1973)

Ur. 17 grudnia 1911 r. w Łomży, woj. białostockie. Wychowanek Korpusu Kadetów Nr 1 we Lwowie. Absolwent SPK w Grudziądzu. Po promocji na podporucznika w korpusie oficerów kawalerii przydzielony

do 3 P. Szwol. Mazowieckich. W kampanii wrześniowej d-ca I/1 Plutonu 3 P. Szwol. Mazowieckich w Suwalskiej Bryg. Kawalerii. Po Wrześniu statkiem węglowym przez Szwecję dostał się do W. Brytanii, skąd udał się do Francji. W kampanii francuskiej d-ca II Plutonu w Szwadronie motocyklistów 2 Wileńskiego Dyonu Rozpoznawczego 2 DSP. Uniknął niewoli i przedostał się do Afryki Północnej. Do W. Brytanii przybył na pokładzie polskiego statku *Wista* w 1943 r. Absolwent Wyższej Szkoły Wojennej w Eddleston koło Peebles w Szkocji promocji V kursu (list.'44-kwiec.'45). Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pracował jako technik budowlany w biurze projektów. Czynny społecznie. Członek Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Autor: *Relacja z kampanii wrześniowej 3 P. Szwol.*, IPMS, sygn. B.I.18/E. *Wyjątki z relacji [w:] Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej*, nr 132(1989), Londyn. Zmarł 30 grudnia 1973 r. w Montrealu.
c-4, AA-1523

ŻOŁNIERCZYK Władysław, strz. (1891-1951)

Służył w 4 P.P. Leg. Na emigracji w Kanadzie. Zmarł w kwietniu 1951 r.
a-5, K-243

ŻÓŁTOWSKA Stefania zob. Waszak Stefania

ŻYCKI Kazimierz, por. (1900-1976)

Ur. 1 marca 1900 r. w Gierczycach. Syn Wincentego i Heleny. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Pracował jako instruktor rolny. Czynny społecznie. Należał do SPK Koło Nr 7 i przez szereg lat był sekretarzem Koła. Zmarł 23 kwietnia 1976 r. w Montrealu.
c-2, AC-1066

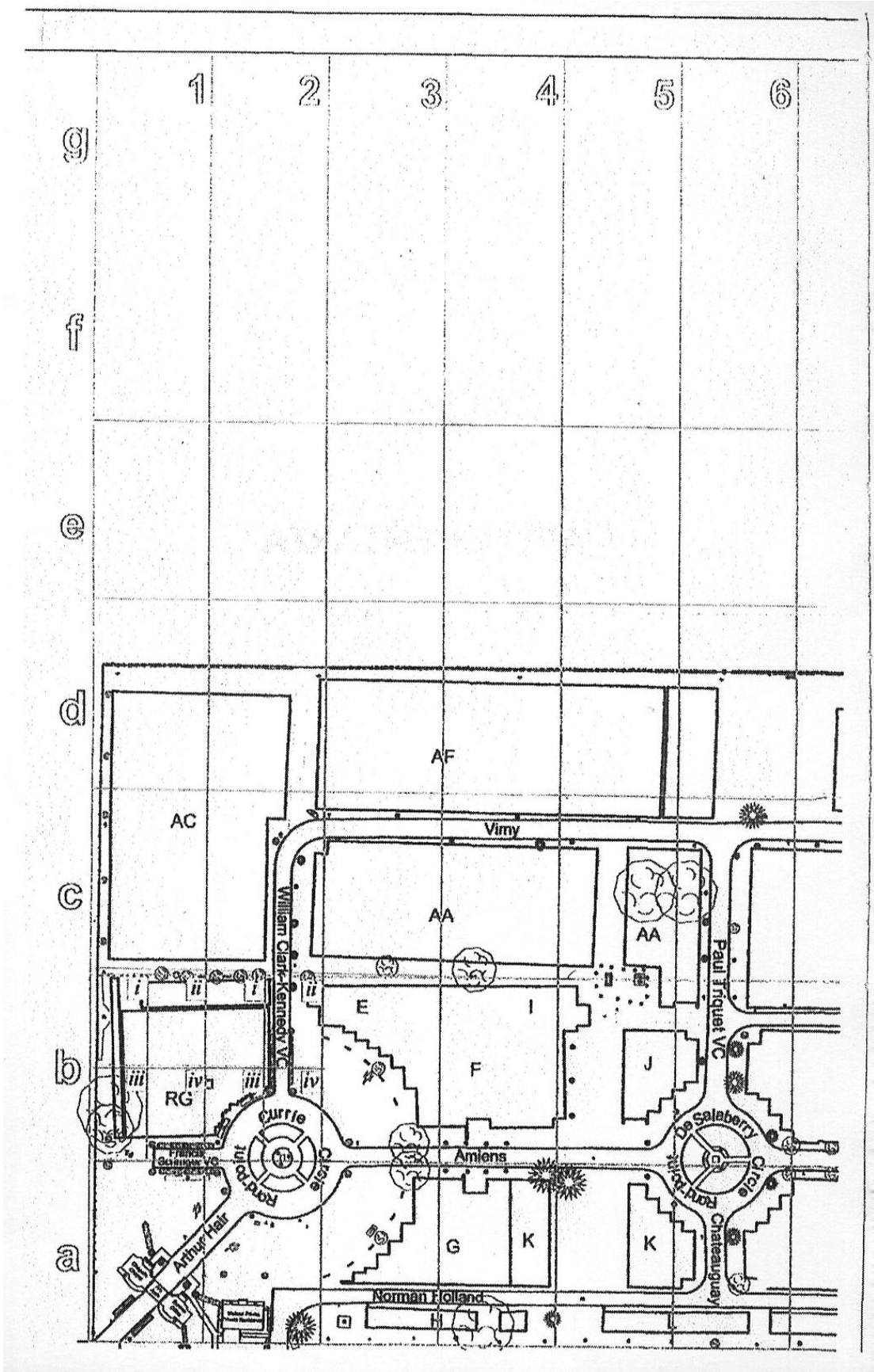
ŻYLIŃSKI Jerzy Andrzej, st. drag., KWx2 (1921-1985)

Ur. 26 lipca 1921 r. w Warszawie. Pasierb Tadeusza Brzezińskiego, konsula RP, syn Józefa i Leonii z domu Roman 1^ov Żylińskiej. Wychowanek XX. Marianów na

Bielanach. Do Kanady przyjechał w 1938 r. Ukończył Wydział Nauk Społecznych, Ekonomicznych i Politycznych na Uniwersytecie Montrealskim i otrzymał dyplom. Ochotniczo wstąpił do Wojska Polskiego w Windsor, Ont. Przeszkolenie rekruckie przeszedł najpierw w Owen Sound, Ont., a potem w Szkocji. Brał udział w wyzwolaniu Francji, Belgii, Holandii i walczył w Niemczech w szeregach 10 P.Drag. 1 DPanc. Ranny w Holandii. Po wojnie i demobilizacji w W. Brytanii wrócił do Kanady. Pracował jako artysta komercyjny. Zmarł 26 maja 1985 r. w Montrealu.

b-2iii, RG-411

MAPA CMENTARZA

1

2

3

4

5

6

g

f

e

d

c

b

a

AC

AF

AA

AA

E

F

J

RG

Currie

Amiens

Solaberry

G

K

K

Norman Holland

Arthur Hair

Paul Fréquet

Chateauguay

William Clark-Kennedy V.C.

Paul Fréquet V.C.

Solaberry V.C.

Currie V.C.

Arthur Hair V.C.

Norman Holland V.C.

RG V.C.

Chateauguay V.C.

Amiens V.C.

Amiens V.C.

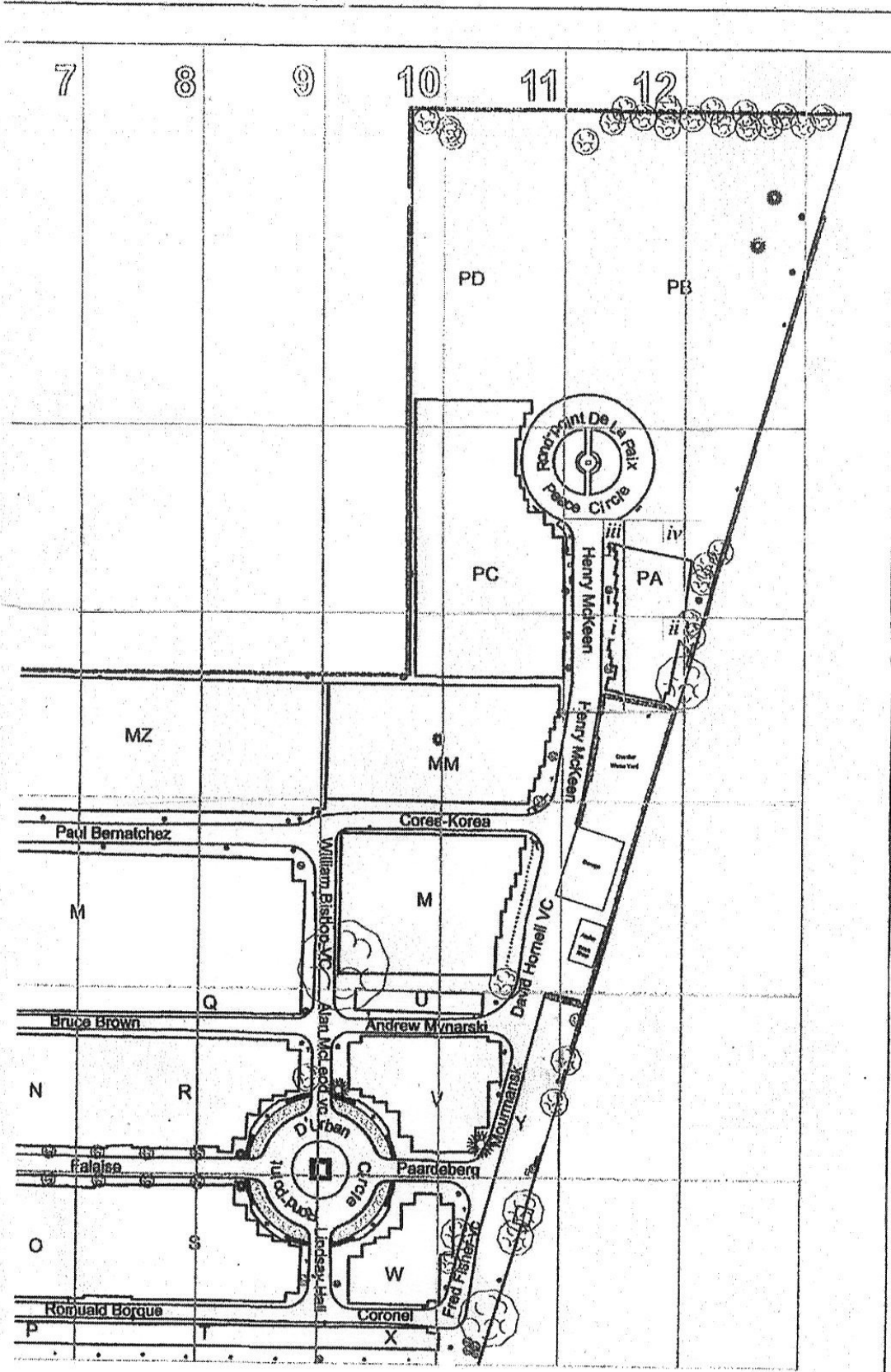
Amiens V.C.

Amiens V.C.

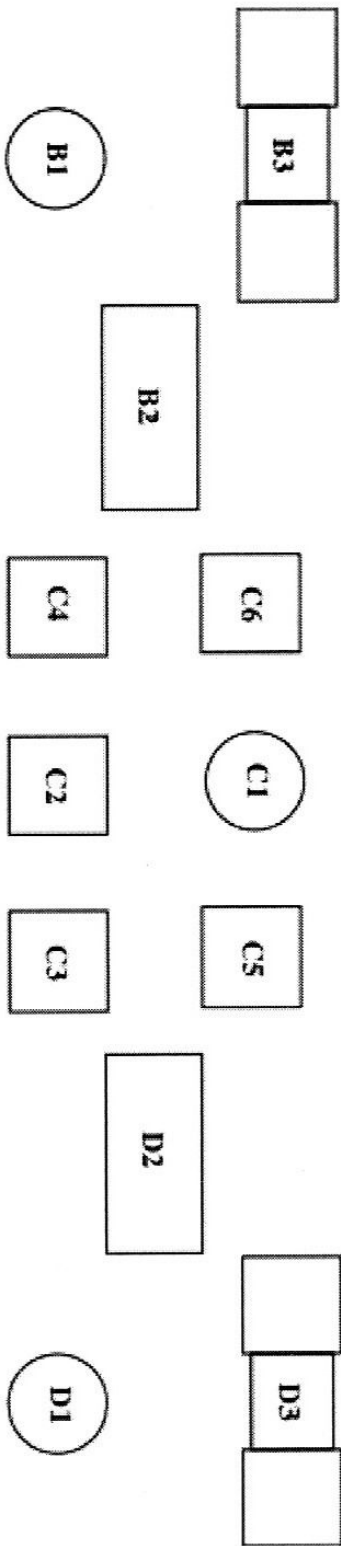
Amiens V.C.

Amiens V.C.

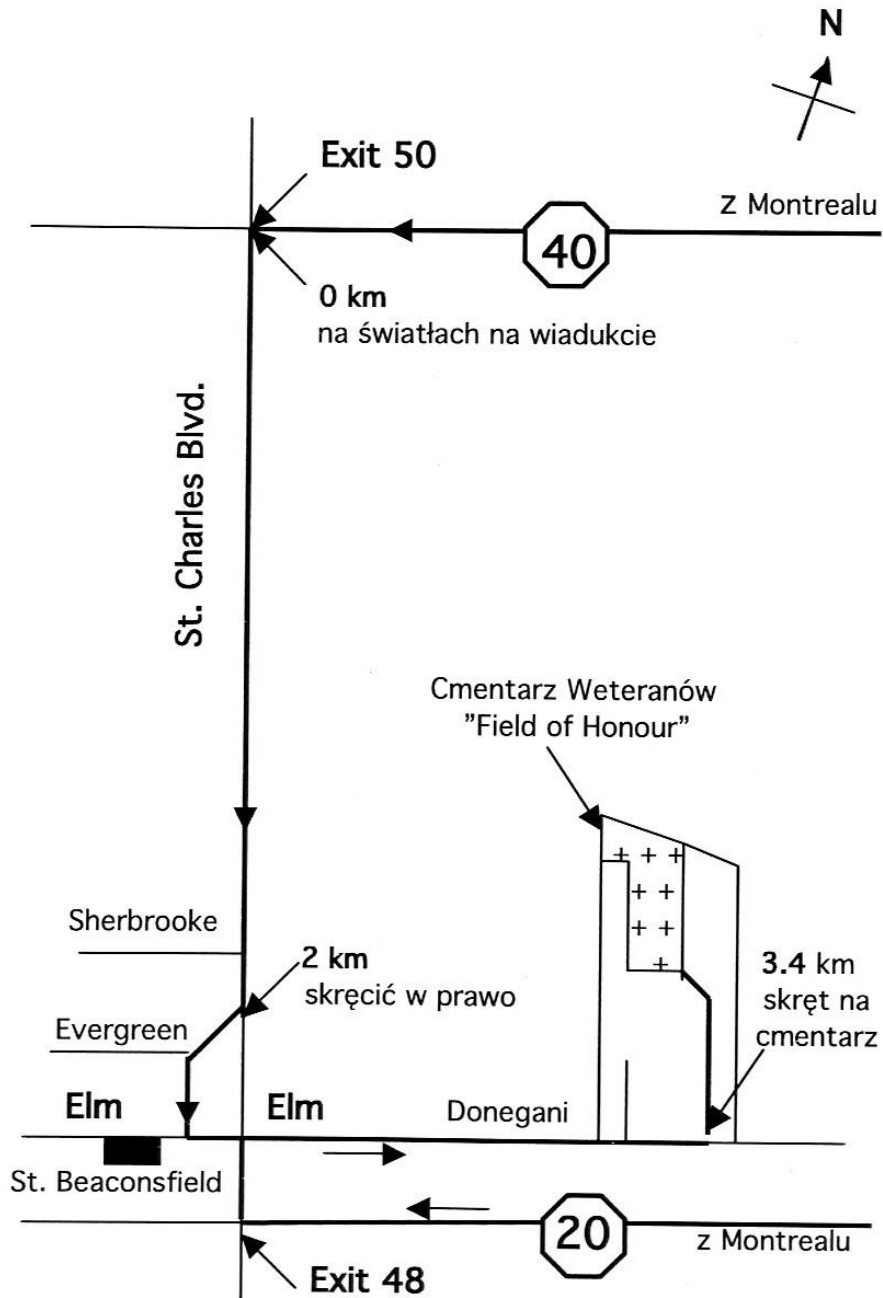
Amiens V.C.

PLAN KOLUMBARIUM

DOJAZD SAMOCHODEM Z MONTREALU NA
CMENTARZ WETERANÓW "FIELD OF HONOUR"
W POINTE CLAIRE, QC

ADRES CMENTARZA

National Field of Honour
703 Donegani Avenue
Pointe-Claire, QC H9R 5G6

Tel: (514) 695-7213 ext 100

e-mail: lliguori@lastpost.ca

BIBLIOGRAFIA

1. DOKUMENTY ARCHIWALNE

- Koło Żołnierzy Armii Krajowej, Montreal,
Kwestionariusze weryfikacyjne zmarłych członków
Last Post Fund, Pointe Claire, QC.
Rejestr cmentarny 1932 r. - 25 czerwca 2003 r. włącznie
(wyciąg); mapa cmentarza.
- Ministry of Defence, Hayes, Middlesex,
Statements of service: Ciupka M., Fischer M., Korwin-
Zalass J., Miśkiewicz W., Wróbel R.,
- Misja Św. Wojciecha, Montreal,
Książka pogrzebów 1975-77; 1987-88; 1993-2001.
- Parafia Matki Boskiej Częstochowskiej, Montreal,
Książka pogrzebów 1996-2001.
- Parafia Św. Michała, Montreal,
Książka pogrzebów 1970-2001.
- Parafia Św. Trójcy, Montreal,
Książka pogrzebów 1962-2001
- Public Record Office, Kew, London,
Operations Record Book 138 Sqn, AIR 27/956.
Operations Record Book 1586 Flight/301 Sqn, AIR
27/1660. Escape Report, WO 208/3308 (-) 721 Taras M
- Stowarzyszenie Lotników Polskich, 310 Skrzydło "Wilno",
Montreal,
Wyciągi z ewidencji zmarłych członków.

Stowarzyszenie Polskich Kombatantów, Koło Nr 7,
Montreal,

Deklaracje zapisowe zmarłych członków.

Studium Polski Podziemnej, Londyn,

Przebieg służby wojskowej: Przybylak M.

Związek Polskich Oficerów Marynarki Handlowej, Londyn,
Kartoteka.

Związek Weteranów Polskich im. Marsz. Józefa
Piłsudskiego, Montreal,

Deklaracje członkowskie zmarłych członków.

2. ŹRÓDŁA DRUKOWANE I NIEDRUKOWANE

Clements Betty K. *Sqdn 304*, maszynopis, Biddenden, U.K.
Corporation of Professional Engineers of Quebec, Official
List of Members, roczniki, Montreal 1962-1996.

Hasiński-Adam Mieczysław, *Encyklopedia Szkoła
Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich*, (biogramy),
maszynopis, Glasgow, 1967.

Polskie Siły Zbrojne w drugiej wojnie światowej, t. II,
Kampania na Obczyźnie, cz. 1, Instytut Historyczny
im. gen. Sikorskiego, Londyn, 1959.

Polskie Siły Zbrojne w drugiej wojnie światowej, t. II,
Kampania na Obczyźnie, cz. 2, Instytut Polski i Muzeum
im gen. Sikorskiego, Londyn, 1975.

Trzecia Dywizja Strzelców Karpackich 1942-1947, (red.
Młotek Mieczysław), Zarząd Główny Związku Karpat-
czyków, Londyn, 1978.

*W 50-lecie Powstania Wyższej Szkoły Wojennej
Warszawie* (zeb. i oprac. Chocianowicz Wacław),
Nakładem Oficerów Dyplomowanych na Obczyźnie,
Londyn, 1969.

Zeszyty do Historii Narodowych Sił Zbrojnych, Zeszyt III,
Chicago, 1964.

3. WSPOMNIENIA, PAMIĘTNIKI DRUKOWANE I NIEDRUKOWANE

- Celt Marek, *Biali Kurierzy*, nakładem autora, Monachium, 1986.
- Drogi Cichociemnych*, wyd. I, II, III, Veritas, Londyn, 1954, 1961, 1972.
- Grabowski Michał, *Wspomnienia polskiego łącznościowca*, Biuletyn Informacyjny Koła AK nr 56-66, Montreal 1973-1975.
- Kapuściński Janusz, *Garść wspomnień ze służby pod dowództwem gen. Andersa*, Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej nr 82, Londyn, 1976.
- Kapuściński Janusz, *Relacja - 2 P.S.K.*, Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej nr 132, Londyn, 1989.
- Kliś Józef, *Moja odyseja*, (własnym nakł.) Montreal-Warszawa 1993.
- Kopański Stanisław, *Wspomnienia wojenne 1939-1946*, Veritas, Londyn, 1961.
- Koszutski Stanisław, *Wspomnienia z różnych pobojozisk*, Wyd. Przeglądu Kawalerii i Broni Pancernej Nr 3, Londyn, 1972.
- Kowalski Michał, *The day I was buried alive*, XV Światowy Zjazd Lotników Polskich (jednodniówka), Montreal, 1984.
- Lewicki Zbigniew, *DZIENNIK Wrzesień 1939, Kołyma, Władywostok, Iran, Irak, Palestyna, Egipt, Monte Cassino, Ancona, Bolonia, Anglia...*, Instytut Teologiczny Księży Misjonarzy, Kraków, 2000.
- Maczek Stanisław, *Od podwody do czołga*, Tomar Publishers, Edinburgh, 1961.
- Marcinkowski Władysław, *Wspomnienia 1934-1945*, Burchard Edition, Warszawa, 1998.
- Masłoń Stanisław, *"Królewska" załoga*, XV Światowy Zjazd Lotników Polskich (jednodniówka), Montreal, 1984.

- Nowicki Zygmunt, *Długa droga*, (własnym nakł.), Toronto, 1965.
- Pogorzelski Czesław, *Byłem w Warszawie*, Biuletyn Koła AK nr 9, Montreal, 1958.
- Skrodzki Jerzy, *Cienie i blaski*, Biuletyn Informacyjny Koła AK Nr 69-77, Montreal, 1976-1979.
- Taras Mieczysław, *Garść wspomnień i refleksji lotnika dywizjonu bombowego*, 9-ty Światowy Zlot Lotników Polskich, (jednodniówka), Montreal, 1972.
- Wiechuła Ludwik, *Jak kamień; Rozbicie więzienia w Końskich; Akcja "Mania"*, *Amnestia*, Drogi Cichociemnych, wyd. I, II, III, Veritas, Londyn, 1954, 1961, 1972.
- Żaryn Borys, *Relacja z kampanii wrześniowej 3 P. Szwol.*, IPMS, sygn. B.I.18/E. *Wyjątki z relacji [w:] Przegląd Kawalerii i Broni Pancерnej*, nr 132 (1989), Londyn.

4. ZEBRANE RELACJE

Adamkiewicz Lidia, Balko Victor, Barciszewski Tadeusz, Barile Pino, Batory Anna, Berry Marta, Bielajew Catherine, Błaszkiwicz Irma, Boczkowski Ryszard, Boczkowski Stanisław, Brock-Ciupka Leone, Brychcy Teresa, Buckiewicz Chris, Buckiewicz Krystyna, Cerkiewicz A., Chełmiński Andrzej, Chełmiński Leszek, Chętkowski Stanisława, Chmielowiec Ryszard, Cieńciała Anna, Ciupka Krystyna, Clements Betty K., Cynberg Renata, Czerwiński Andrzej, Czerwionka W., Dale Diana, Delbrueck-Zalass Margot, Derwich Helena, Domaradzki Agnes, Dunin-Borkowski Jan, Fołtyn Józef, Friedberg Barbara, Friedberg Andrzej, Gazda Ludomira, Głodowski Maciej, Góra Aleksandra, Guryn Andrzej, Hahn Anna, Hoja Stefania, Jancewicz Halina, Janiga Bianka, Janiga Paul, Jankowska Danuta, Jedwab Henryk, Jeżek Irene, Jeżewski Patrick, Kapuściński Marek, Kieliszczyk Anna, Kirste Zofia, Kisielewska Róża, Kisielewski Jadwiga, Kliś Wojciech,

Kolada Dominik, Komorowski Edmund, Kornaga Ludwika, Kott Olivier F., Krajewski Ted, Krakowska Krystyna, Kroll B., Krzesz Roma, Kubacki Maksymilian, Kuźmicka Tamara, Lach Morris, Lacki Christine, Lesińska Maria, Lewicki Stefan, Lipiński Marc, Malkiewicz Krzysztof, Małecki Zbigniew, Marcinkowska Aleksandra, Marcinkowska Sonya, Marcińska Mila, Marciński Zygmunt, de Martigny Huguette, Martynowicz Witold, Missala Krystyna, Missala Leszek, Moszczeńska Maria, Neys Ewa. Niewiński Stanley, Nowak Thomas, Nowakowska Hanna, Nowakowski Andrzej, Ochman Czesław, Ogrodziński Zbigniew, Olizar John, Ołpińska Maria, Padowicz Stefan, Palangiewicz Wiktor, Pawlikowska Myszka, Pełowski Witold, Piątkowska Ludmiła, Pinkowska Barbara, Płoszajski Jerzy, Rewers Wanda, Rolicz Edward, Romanowski Waldemar, de Roussan Wanda, Sawicz Jadwiga, Schwetlich Janusz, Shultz M., Sieciński Julia, Słaboszewicz Teresa, Sławek Henryk, Sobkowicz Michael, Sobolewski Jerzy, Sosiński Ludomir, Strawiak Edward, Strońska Maria, Suchorska Wiesława, Swinarska Tomira, Szewczyk Andrzej, Taras Mark, Tarczyńska Barbara, Timińska C, Tracy Florence, Trawińska Anna, Tyrała William, Uchwat Barbara, Urbanek Helena, Vintze Jeannine, Wagner Czesława, Węgrzecki Konstanty, Wiechuła Aleksandra, Wielgosz Renata, Wielopolski Eva, Władysiuk Stefan, Wojciechowski Jerzy, Woźniak Olga, Wróbel Andrzej, Zacios Krystyna, Zaścińska Maria, Zygmuntowicz Adam, Żaryn Anna.

5. OPRACOWANIA DRUKOWANE

- Bauer Piotr, Polak Bogusław, *Armia Poznań w wojnie obronnej 1939*, Wyd. Poznańskie, Poznań, 1983.
- Bieniecki Kajetan, *Lotnicze wsparcie Armii Krajowej*, Arcana, Kraków, 1994, II wyd. Bellona, W-wa, 2005.

- Borkiewicz Adam, *Powstanie Warszawskie*, Pax, Warszawa, 1969.
- Borzobohaty Wojciech, *"Jodła" Okręg Radomsko-Kielecki ZWZ-AK 1939-1945*, Pax, Warszawa, 1984.
- Chlebowski Cezary, *Wachlarz*, Pax, Warszawa, 1983.
- Chorley W.R., *Royal Air Force BOMBER COMMAND LOSSES of the Second World War*, Vol. 1-5, Midland Counties Publication, Leicester, 1992-1997.
- Destiny can wait*, (praca zbiorowa, red. Lisiewicz M. Baykowski J.), William Heinemann Ltd., London, 1949.
- Dziękuję Wam Rodacy*, (praca zbiorowa Związku Łącznościowców), Polska Fundacja Kulturalna, Londyn, 1973.
- Erdman Jan, *Droga do Ostrej Bramy*, Odnova, Londyn, 1984.
- Kadry Morskie Rzeczypospolitej, Polska Marynarka Handlowa, Absolwenci szkół morskich 1922-1999*, red. Sawicki Jan Kazimierz, Londyn.
- Kalinowski Franciszek, *Lotnictwo Polskie w Wielkiej Brytanii 1940-1945*, Instytut Literacki, Paryż, 1969.
- Kryski-Karski Tadeusz, *Materiały do Historii Wojska Polskiego* kwartalnik, nakł. autora, Londyn, 1982-1984.
- Krzeczunowicz Kornel, *Ułani Króla Józefa - Historia 8 Pułku Ułanów Ks.* 1960.
- Księga chwwały piechoty Józefa Poniatowskiego 1784-1945*, B. Świdorski, Londyn, (praca zbiorowa red. Quirini Eugeniusz) Departament Piechoty M.S.Wojsk., Warszawa
- Księga Jubileuszowa 65-lecia Związku Weteranów Polskich im. Marsz. Józefa Piłsudskiego w Montrealu*, (red., 1939 Małecki Zbigniew, Montreal, 1995).
- Lubicz-Nycz, *Batalion "Kiliński" AK 1940-1944*, PWN, Warszawa, 1986.
- Malinowski Kazimierz, *Żołnierze Łączności walczącej Warszawy*, Pax, Warszawa, 1983.

- Mały słownik pisarzy polskich na obczyźnie 1939-1980*, (red., Klimaszewski Bolesław), Wyd. Interpress, Warszawa, 1992.
- Marcinkowski Władysław, *Jeszcze o Narodowych Siłach Zbrojnych*, Zeszyty Historyczne nr 36, Instytut Literacki, Paryż 1976.
- Materiały*, Historia Polskiego Znak Spadochronowego (oprac. Lorys Jan), Zeszyt 9, IPMS, Londyn, 1993.
- Matusak Piotr, *Ruch oporu na Ziemi Opatowsko-Sandomierskiej w latach 1939-1945*, MON, Warszawa, 1976.
- Nyc Władysław, *W powietrznym zwiadzie*, MON, Warszawa.
- Pepłoński Andrzej, *Wywiad Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie 1939-1945*, Morex, Warszawa, 1995.
- Piechota 1939-1945*, (red. i wyd. Barański Henryk, Kryśka-Karski Tadeusz), kwartalnik, Londyn, 1970-1972.
- Płoszajski Jerzy, *Technicy Lotnictwa Polskiego na Zachodzie*, Stowarzyszenie Techników Polskich w W. Brytanii, Londyn, 1998.
- Pollack Juliusz, *Wywiad, sabotaż, dywersja – polski ruch oporu w Berlinie 1939-1945*, (ISBN 83-205-4345-2), Warszawa, 1991.
- Porwit Marian, *Komentarze do historii polskich działań obronnych 1939 roku*, t. I, II, III, Czytelnik, Warszawa, 1983.
- Porwit Marian, *Obrona Warszawy wrzesień 1939*, Czytelnik, Warszawa, 1969.
- Przegląd Kawalerii i Broni Pancерnej*, (kwartalnik), Zrzeszenie Kół Pułkowych Kawalerii, Londyn, 1956-2000.
- Rychter Witold, *Skrzydlate wspomnienia*, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa, 1980.
- Siemiaszko Zbigniew S., *W sowieckim osaczeniu*, Polska Fundacja Kulturalna, Londyn, 1991.

- Siemiaszko Zbigniew S., *Świadkowie przeżyć sowieckich 1939/1946*, Polska Fundacja Kulturalna, Londyn, 1999.
- Strumph Wojtkiewicz Stanisław, *Tiergarten*, Książka i Wiedza, Warszawa, 1966.
- Szołdrska Halszka, *Lotnictwo Armii Krajowej*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań, 1998.
- Tochman Krzysztof A., *Słownik biograficzny Cichociemnych*, t. I, Kasperowicz-Meble, Oleśnica, 1994, t. II, Abres, Rzeszów, 1995, t. III, Ostoja, Rzeszów, 2002, t. IV, Ostoja, Rzeszów, 2011.
- Tucholski Jędrzej, *Mord w Katyniu*, Pax, Warszawa, 1991.
- Ułani Karpaccy*, (praca zbiorowa, red. Bielatowicz Jan), Wyd. Związek Ułanów Karpackich, Londyn, 1966.
- Ułani Podolscy*, (praca zbiorowa), Wyd. Koło 12 Pułku Ułanów Podolskich, Londyn, 1982.
- Wańkowicz Melchior, *Monte Cassino*, MON, Warszawa, 1972.
- Wołodkiewicz Andrzej, *Polish Contribution to Arts and Sciences in Canada*, Montreal, 1969.
- Żebrowski Marian, *Zarys historii Polskiej Broni Pancernej - 1918-1947*, Wyd. Zarząd Zrzeszenia Kół Oddziałowych Broni Pancernej, Londyn, 1971.

6. TWÓRCZOŚĆ PISARSKA ZMARŁYCH

- Dunin-Borkowski Olgierd, *XIII Promocja 1932-1934*, [w:] *W 50-lecie Powstania Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie*, (zeb. i oprac. Chocianowicz Wacław), Nakładem Oficerów Dyplomowanych na Obczyźnie, Londyn, 1969.
- Grabowski Michał, *Wspomnienia polskiego łącznościowca*, Biuletyn Informacyjny Koła AK nr 56-66, Montreal, 1973-1975.
- Hoja Edmund, *Zeitschrift für Physikalische Chemie*, (przed wojną w naukowym periodyku).

- Hoja Edmund, *The photochemical properties of Zink Oxide and of the surfaces of Platinum*, (przed wojną w naukowym periodyku).
- Kapuściński Janusz, *Garść wspomnień ze służby pod dowództwem gen. Andersa*, Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej nr 82, Londyn, 1976.
- Kapuściński Janusz, *Relacja - 2 P.S.K.*, Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej nr 132, Londyn, 1989.
- Karczewska Danuta, *Moje wspomnienia o Bajanie*, XV Światowy Zjazd Lotników Polskich (jednodniówka), Montreal, 1984.
- Kliś Józef, *Moja odyseja*, (własnym nakł.) Montreal-Warszawa 1993.
- Korwin-Piotrowski Jerzy, *La structure Fédérative de l'Etat dans le Jurisprudence Canadienne en Matière de Droit International Public*, J. du Droit Intern., Paris, 1956.
- Kowalski Michał, *The day I was buried alive*, XV Światowy Zjazd Lotników Polskich (jednodniówka), Montreal, 1984.
- Lewicki Zbigniew, *DZIENNIK Wrzesień 1939, Kołyma, Władywostok, Iran, Irak, Palestyna, Egipt, Monte Cassino, Ancona, Bolonia, Anglia...*, Instytut Teologiczny Księży Misjonarzy, Kraków, 2000.
- Marcinkowski Władysław, *Jeszcze o Narodowych Siłach Zbrojnych*, Zeszyty Historyczne nr 36, Instytut Literacki, Paryż, 1976.
- Marcinkowski Władysław, *Wspomnienia 1934-1945*, Burchard Edition, Warszawa, 1998.
- Marcinkowski Władysław, LdR: ZH 19 (1971); ZH 28 (1974); ZH 38 (1976); ZH 66 (1983); ZH 67 (1984); ZH 72 (1985); ZH 82 (1987); ZH 84 (1988); ZH 102 (1992), Instytut Literacki, Paryż.
- Marciński Zygmunt, *Uwagi do okoliczności śmierci płk. Godlewskiego*, Przegląd Kawalerii i Broni Pancernej, nr 70, Londyn, 1973.

- Masłoń Stanisław, "*Królewska*" załoga, XV Światowy Zjazd Lotników Polskich (jednodniówka), Montreal, 1984.
- Nowicki Zygmunt, *Długa droga*, (własnym nakł.), Toronto, 1965.
- Pogorzelski Czesław, *Byłem w Warszawie*, Biuletyn Koła AK nr 9, Montreal, 1958.
- Pomian-Piątkowski Bolesław, *Ku najjaśniejszej z gwiazd*, Składnica Księgarska Edynburg, 1944; Wyd. Kraj. Chorzów, 1946; Katowice, 1946; Warszawa, 1958.
- Pomian-Piątkowski Bolesław, *Up to the Brightest Star*, Składnica Księgarska Edynburg, 1946.
- Pomian-Piątkowski Bolesław, *Krzyż południa*, MON, Warszawa, 1959.
- Pomian-Piątkowski Bolesław, *Sosny i palmy*, PFK, Londyn, 1968.
- Skrodzki Jerzy, *Cienie i blaski*, Biuletyn Informacyjny Koła AK Nr 69-77, Montreal, 1976-1979.
- Taras Mieczysław, *Garść wspomnień i refleksji lotnika dywizjonu bombowego*, 9-ty Światowy Zlot Lotników Polskich, (jednodniówka), Montreal, 1972.
- Tęsiorowski Jan, *Organisation et administration de l'entreprise*, Libraire Beauchemin, Lté, Montreal, 1970.
- Wiechuła Ludwik, *Jak kamień; Rozbicie więzienia w Końskich; Akcja "Mania"*, *Amnestia*, Drogi Cichociemnych, wyd. I, II, III, Veritas, Londyn, 1954, 1961, 1972.
- Żaryn Borys, *Relacja z kampanii wrześniowej 3 P. Szwol.*, IPMS, sygn. B.I.18/E. *Wyjątki z relacji [w:] Przegląd Kawalerii i Broni Pancerniej*, nr 132 (1989), Londyn.

PRZYSIĘGA ŻOŁNIERSKA

Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, w Trójcy Świętej Jedynemu, być wiernym Ojczyźnie mej, Rzeczypospolitej Polskiej, sztandarów wojskowych nigdy nieodstąpić, stać na straży Konstytucji i honoru żołnierza polskiego, prawu i Prezydentowi Rzeczypospolitej być uległym, rozkazy dowódców i przełożonych wiernie wykonywać, tajemnic wojskowych strzec, za sprawę Ojczyzny mej walczyć do ostatniego tchu w piersiach i w ogóle tak postępować, abym mógł żyć i umierać jak prawy żołnierz polski. Tak mi dopomóż Bóg i Święta Syna Jego Męka. Amen